

BORDTENNIS

Nr 1

Officiellt organ för Svenska Bordtennisförbundet

Jan. 1941

KANSKE EN TIDNING!

Svenska Bordtennisförbundet skall enligt stadgarna utse »officiellt organ» vid årsmötet, vilket åtminstone de senaste åren inneburit att man godkänt styrelsens sätt att uppehålla kontakten med klubbarna genom cirkulärskrivelser. I och med det kraftigt utökade antalet bordtennisklubbar har emellertid kostnaden för dylika cirkulär blivit så stor, att styrelsen tagit i övervägande att låta trycka sina meddelanden i form av en tidning, vars första nummer nu har utkommit.

Vad tycks? — Onekligen är innehållet fylligare och mer omfattande än i de tidigare stencilerade meddelandena, samtidigt som det är lättare att tillägna sig genom trevlig uppställning och utstyrel.

För att »Svensk Bordtennis» skall bli vad styrelsen tänkt sig fordras givetvis en hel del extra arbete, men detta kan i hög grad underlättas, om bordtennis-sportens ledare inom klubbar och distriktsförbund var och en på sitt håll hjälper till med att sända in bidrag av olika slag. Ni förstår av detta första nummer tidningens uppgift och möjligheter att bli ett bordtennissportens eget officiella organ. Alla och envar äro välkomna som medarbetare!

Samtidigt som »Svensk Bordtennis» utgör en betydelsefull förbindelse mellan alla bordtennisintresserade inom landet — våra omkring 300 klubbar och distriktsförbund erhålla tidningen gratis — bör den bli ett värdefullt annonsorgan för firmor och företag inom sportens ram.

Avsikten är att »Svensk Bordtennis» skall utkomma med sju nummer per år för att på bästa sätt ompåna tävlings-säsongen. Klubbar och distrikt tillställas, som nämnts, ett exemplar av varje nummer gratis, medan enskilda bordtennisintresserade kunna köpa lösnummer à 25 öre eller prenumerera på hela årgången för Kr. 1: 25.

Bidrag och meddelanden till »Svensk Bordtennis» adresseras till Svenska Bordtennisförbundet, Box 1101, Stockholm 16. Prenumerationsavgiften insättes på förbundets postgirokonton n:r 43 389.

Styrelsen.

Svenska mästerskapen

klar succé
i Malmö

Tävlingarna om svenska mästerskapen arrangerades på ett förtjänstfullt sätt av Bollklubben Olympic i Malmö, och i Idrottsstadions dubbel-arena (hälften vardera för tennis och badminton i vanliga fall) korades under trettondagshelgen den 5—6 jan. följande svenska mästare för 1941:

Singel: Tage Flisberg, BK Wirgo, Norrköping.

Dubbel: Sture Fyrberg, BK Wirgo-Erik Johansson, IK Urania, Norrköping.

Lag (3 man): BK Wirgo, Norrköping (Arne Andersson, Tage Flisberg, Sture Fyrberg).

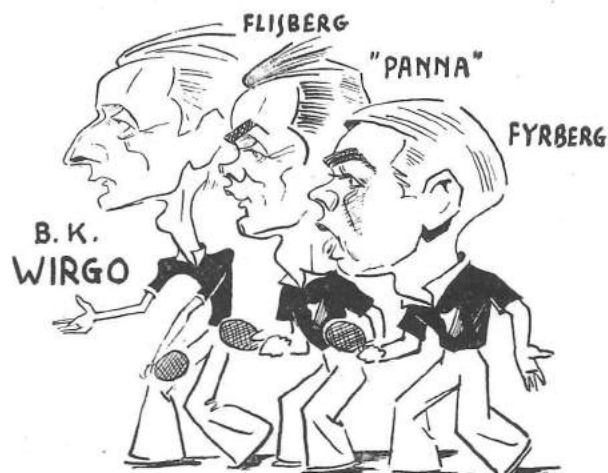
Oldboys: Hans Hansson, BK Lydia, Malmö.

Juniorer: Allan Jakobsson, Lidköpings BTK.

Nyheten vid årets SM var framför allt oldboysklassen, som visserligen bara samlade 12 anmälningar men dock visar att bordtennis nått »mogen ålder». Storfavorit till det första oldboysmästerskapet var Hille Nilsson, AIK, men han ställde upp otränad och blev i finalen besegrad av den säkre skänningen Hans Hansson. Den talrika Malmöpubliken fick sålunda se en av sina egna spelare triumfera, och genom att Lidköping lade beslag på JM-titeln blev det inte bara Norrköping i mästarlistan. En smula variation på de senaste årens ständiga Wirgo-segrar medförde även dubbeln, genom att Sture Fyrberg tillsammans med Erik Johansson från Urania lyckades detronisera mästarparet Andersson-Flisberg, som vunnit tre år i följd 1938—40.

Östgötarnas överlägsenhet

Om man sålunda kan konstatera en viss spridning av spelskickligheten — uppmärksam vid SM även på bredden i de tidi-

"Tre musketörer"

gare omgångarna — så är det dock en förkrossande överlägsenhet, som östgötastäderna Norrköping och Linköping alltjämt upprätthålla. Bortsett från att f. d. Linköpingspojarna Gusten Johansson och Valter Kolmodin numera representera Göteborg resp. Stockholm, så var det 9 man från Norr- och Linköping bland de 16 spelarna i 4:de omgången av seniornas singel. I kvartsfinalerna var förhållandet 5—3 och i semifinalerna 3—1; den ensamma »utböligen» var Lennart Liljedahl, AIK, Stockholm, som eliminerat Arne Andersson i tävlingarnas populäraste publikmatch men fick finna sig i att bli fullständigt utklassad av Tage Flisberg i finalen.

En återblick på SM, som nu arrangerades officiellt för 15:e gången, ger ännu kraftigare bevis för att Norr- och Linköping är Sveriges verkliga bordtenniscentrum. Egentligen skulle man kanske nämna städerna i omvänd ordning, ty det var Linköping som först erövrade hegemonien till Östergötland under åren 1930—36, varpå Norrköping ryckt fram till tätplatsen 1936—41. Före 30-talet delade Stockholm, Göteborg och Borås ganska rättvist på titlarna i singel och lag — dubbel kom med på programmet först 1931 — men fr. o. m. 1930 har endast Folke Pettersson från Stockholm och IF Elfsborg från Borås kunnat bryta östgötar-

SVENSKA BORDTENNISFÖRBUNDET

Tillhör International Table Tennis Federation sedan 1926.

Adress: *Box 1101, Stockholm 16.*
Telefon: *Stockholm 31 88 92 (sekr.).*
Postgiro: *43 389, Stockholm.*
Bankförbindelse: *Göteborgs Bank.*

STYRELSE:

Ordförande: Karl-Albert Rabén, redaktör, Hagagatan 24, Stockholm. Tel. 33 05 00 eller namnanr. »Aftonbladet».

Sekreterare: Gunnar Ollén, fil. lic., S:t Eriksgat. 92, Stockholm. Tel. 31 88 92 (säkrast 7.30—9.30 f. m.).

Kassör: Allan Eriksson, Alstervägen 4, Åkeshov. Tel. 25 70 04.

Vice ordförande: Erik Extergren, Regeringsgatan 55, Stockholm. Tel. 21 28 72.

Övriga ledamöter:

Ragnar Löfgren, teknolog, Krokvägen 118, Enskede. Tel. 49 20 03.

Tore Gustaf Brodd, jur. stud., Hässelby villastad. Tel. Hässelby 55.

Runar Jansson, Vargentinsgatan 3, Stockholm. Tel. 50 87 19.

Suppleanter:

Gudmar Wikmark, kamrer, Grevturegatan 8, Stockholm. Tel. 61 08 26.

Hille Nilsson, köpman, Tomtebogatan 25, Stockholm. Tel. 30 51 82 eller 11 18 05.

Revisorer:

Malte Bergkvist, Föreningsgatan 25, Malmö. Tel. 21 963.

Helge Löfdahl, Värmlandsgatan 10, Malmö. Tel. 76 762.

nas suveränitet. För precisionens skull bör man även nämna, att Gusten Johnsson 1937 hade göteborgaren E. Wikström som partner vid segern i dubbel.

Statistikens storheter

Det är intressant med statistiska uppgifter, och i det här sammanhanget är en översikt över de flitigaste SM-segrarna på sin plats. Det är väl bekant, att Gusten Johnsson, Nordenhov, Göteborg (f. d. Linköping) och Tage Flisberg, Wirgo, Norrköping, redan för ett par år sedan tilldelades SM-tecknet i guld. För att erhålla detsamma fordras 5 SM i singel eller dubbel, och som framgår av nedanstående tablå äro de båda storspelarna synnerligen väl meriterade.

	Singel	Dubbel	Lag	Summa
G. Johnsson	5	5	5	15
T. Flisberg	4	5	6	15
A. Andersson	1	3	5	9
S. Fyrberg	—	2	5	7
O. Ekman	—	3	3	6
V. Kolmodin	1	1	2	4
R. Söderholtz	1	—	2	3

Det förefaller som om de båda Wirgo-spelarna Andersson och Fyrberg f. n. vore de enda som inom en överskådlig framtid skulle kunna kvalificera sig för guldmärket.

Årets SM-deltagare representerade 40 klubbar från 21 orter och 10 distrikt, vilket får anses ge uttryck för bordtennisintressets stabilitet. Flertalet distrikt hade ju ganska kostsamma resor, då Malmö är den sydligast tänkbara platsen för ett SM. I jämförelsevis centralt belägna Örebro voro motsvarande fjoljärstal en aning större: 44 — 24 — 12 i tur och ordning. Det medför ofrånkomligt beröm för SBTF:s styrelse under de tre senaste åren att nämna siffrorna från SM 1938 i Huskvarna, men det ger först och främst en god bild av bordtennis-sportens utveckling: 27 — 15 — 7. Organisationsarbetet bland distrikt och klubbar har onekligen burit frukt.

Skapliga skåningar

Att en god ledning ger sportsliga framgångar kan man även utläsa ur skåningarnas insatser vid tävlingsborden i årets SM. Det torde ha varit ganska länge sedan — om ens någonsin — två Malmöspelare kommo så långt som till 4:e omgången. Nu hade förstas A. Wasebonic, Sportklubben, ganska lätta motståndare, innan han blev utslagen av H. Ahlgren, Linköping, på den vägen mot semifinalen och sedermera 4:e pris. Men E. Frisell, Olympic, svarade för en verklig prestation genom att vinna med 3—2 över Stig Elblad, Stockholm IF, och därpå ta två set mot verkligt lovande Åke Bengtsson, Bolton, juniormästaren 1939.

Andra uppmärksammade skåningar voro John Jurlander, Olympic, som lyckades få ett set mot Flisberg, Åke Ohlsson, som slog Gusten Johansson med 2—1 i lagmatchen LUGI—Nordenhov, och S. Berglund, Kulladal, som spelade i korta byxor men f. ö. bar sig ganska underligt åt vid bordet. Att oldboymästaren Hans Hansson är en av Malmös bästa spelare behöver väl knappast poängteras, sedan han förmått besegra själva Hille Nilsson, som visserligen bara blivit svensk mästare en enda gång — i lag 1929 — men dock fått SBTF:s förtjänsttecken för 33 landskamper.

Veteranerna värst

I den 152 man stora seniorklassen visade sig de rutinerade kämparna avgjort bäst, och man kan verkligen fråga sig om bordtennis är en så typisk ungdomens sport, som många gånger framhållits av »förståsig-på-are». Tage Flisberg är gammal som bordtennis-spelare — men annars förmodligen bara 22 år — och han vann sitt första SM just i Malmö 1935 tillsammans med Lennart Widgren i dubbel. Semifinalisterna Ahlgren (lagmästare 34 och 36), Johnsson och Liljendahl ha varit med ännu längre i gamet. De voro bara pojkar då de för ett 10-tal år sedan nådde toppklassen, men de ha nästan hunnit bli veteraner utan att kunna besegras av yngre förmågor.

En mästare om mästaren

— Flisberg är i särklass med följande kanske inte aldeles omöjliga, men dock lättbesegrade åtta:

- Jurlander 21—9, 21—17, 20—22, 21—14,
- Silfert 21—5, 21—14, 21—9,
- Löfdahl 21—10, 21—11, 21—9,
- Svensson, Bolton, 21—9, 21—18, 18—21, 21—18,
- Widén 21—13, 21—17, 21—12,
- E. Svensson, St. kyrkop., 21—15, 22—20, 21—17,
- G. Johnsson 21—13, 21—6, 21—11, och så finalen
- Liljendahl 21—8, 21—17, 21—19.

En makalös rad av segrar där man märker hur mästaren växer med uppgiften. Speciellt 21—6 mot den moståndare som 1935 stod hindrande i vägen för S. M.-titeln — Gusten Johnsson — är imponerande, men så torde Flisberg sällan eller aldrig ha stått i sådan särklass som just i år. Hans spel i finalen var den försiktige generalens från början. Det blev aldrig en stor match, aldrig någon jämförelse till den olidliga spänning som gjorde uppgörelsen Pannan Andersson—Liljendahl till tävlingarnas mest bejublade och ur propagandasynpunkt mest lyckade match, men likväl en mästar-kamp, där Flisberg fick briljera med hela sitt repertoar av slag. Sin typiska tennisunderskrivade fore- och backhand och sina ofta dräpande halvvolley, som ställde stockholmaren, konkurrenten, utanför spelet.

Lennart Strandberg.

Det skall bli intressant att se, om inte juniorklassen vid DM och SM ger de unga en chans. Och skulle det vara Linköping som om några år berövar Norrköping dess ledarställning, så kom ihåg att av 22 juniorer vid SM 1941 hade 5 rest den ganska långa vägen från Linköping till Malmö.

Att här ytterligare kommentera SM-tureringen skulle bli lite för långrandigt, varför slutomgångarnas resultat må tala med sina kalla siffror — det kan tänkas att vi i ett kommande nummer får tillfälle att ytterligare uppehålla oss vid några intressanta detaljer. Vad beträffar arrangeman och sportsligt resultat liksom uppmärksamhet från pressens och publikens sida kan man som slutomdöme för SM fastslå en klar succé.

K. A. Rabén.

Hille och Hasse.

SM-resultat

Singel.

3:e omgången: E. Widén, SIS—F. von Wovern, MSK, 3—0; W. Kolmodin, SIS—M. Friberg, St.-poj., 3—0; Tage Flisberg, Wirgo—C. H. Svensson, Bolton, 3—1; E. Svensson, St.-poj.—C. Jansson, MSK, 3—1; L. Magnusson, Hellas—Abrahamsson, Olympic, 3—2; S. Bengtsson, Bolton—G. Sundberg, Lugi, 3—0; S. Fyhrberg, Wirgo—H. Odenby, MSK, 3—0; A. Wascoconic, MSK—Strandberg, TBTK, 3—0; G. Johnsson, N-hov—C. O. Johansson, AIK, 3—0; A. Andersson, Wirgo—S. Sandberg, LGIF, 3—0; H. Ahlgren, BTK—H. Jacobsson, AIK, 3—0; E. Frisell, Olympic—S. Elmblad, SIF, 3—2; Å. Bengtsson, Bolton—S. Olsson, Hellas, 3—2, L. Liljedahl, AIK—I. Rosengren, Olympic, 3—1; B. Eriksson, N-hov—T. Johansson, N-hov, 3—0; G. Johnsson, N-hov—C. O. Johansson, AIK, 3—0; A. Andersson, Wirgo—S. Sandberg, LGIF, 3—0.

4:e omgången: H. Ahlgren, BTK 30—Wascoconic, MSK, 3—0; S. Fyhrberg, Wirgo—S. Bengtsson, Bolton, 3—1; Tage Flisberg, Wirgo—E. Widén, SIS, 3—0; G. Johnsson, N-hov—W. Kolmodin, SIS, 3—0; L. Liljedahl, AIK—A. Andersson, Wirgo, 3—2; Å. Bengtsson, Bolton—E. Frisell, Olympic, 3—2; E. Svensson, St.-poj.—L. Magnusson, Hellas, 3—2; B. Eriksson, N-hov—L. Ivedhal, Bolton, 3—0.

Kvartsfinaler: Tage Flisberg, Wirgo—E. Svensson, St.-poj., 3—0; G. Johnsson, N-hov—S. Fyhrberg, Wirgo, 3—2; H. Ahlgren, BTK 30—Å. Bengtsson, Bolton, 3—1; L. Liljedahl, AIK—B. Eriksson, N-hov, 3—0.

Semifinaler: T. Flisberg, Wirgo—G. Johnsson, N-hov, 3—0; L. Liljedahl, AIK—H. Ahlgren, BTK 30, 3—1.

Final: Tage Flisberg, Wirgo—L. Liljedahl, AIK, 3—0 (21—8, 21—17, 21—19). Match om 3:e pris: G. Johnsson, N-hov—H. Ahlgren, TBK 30, 2—0.

Dubbel.

3:e omgången: Flisberg/Andersson, Wirgo—Ollén/Jacobsson, St.-poj./AIK, 3—2; Lidhäll/Widén, SIS—Johansson/Nilsson, Urania, 3—1; Larsson/Fast, N-hov—Wascoconic/Elmblad, MSK, 3—2; Johnsson/Malmros, N-hov—Jansson/Odenby, MSK, 3—1; Svensson/Bengtsson, Bolton—Andersson/Bengtsson, Lindh, 3—0; Ahlgren/Petters-

(Forts. å sid. 6)

Malmöpressen

om SM 1941

Sällan — om ens någonsin — har svenska mästerskapen i bordtennis blivit behandlade i pressen på ett mer kvalificerat sätt än i Malmötidningarna 1941. Följande brottstycken visa tillfullo resp. sportredaktörers förståelse och välvilja gentemot tävlingarna och bordtennispelet.

ARBETET, Lennart Strandberg (sprinter-mästaren):

Svenska Bordtennisförbundets sekreterare fil.lic. G. Ollén skriver i sin nyligen utkomna bok om bordtennis, att sporten lider »av minnena från firmaspelet 'ping-pong' med sin träracketer, sin matsalsanpassning och sina associationer med enformighet och fantasilöshet i samband med tråkiga middagsbjudningar». Och han har givetvis rätt. Men den som en gång sett verklig bordtennis, sådan exempelvis som malmöborna nu bjudits på under dagarna två och som under B. K. Olympics charmanta ledning samlat en förvånansvärt talrik och skicklig publik, måste tjasas och förstå att det trots allt ligger något — träning m. m. — bakom en stor bordtennisspelares göranden och låtande på tävlingsbanan.

SKÅNSKA AFTONBL., Bertil Svensson (sign. Bert):

Man kunde inte heller misstaga sig på att det var ett ärligt menat och välförtjänt tack som förbundsordföranden redaktör K. A. Rabén riktade till arrangörerna, som sannerligen inte sparat någon möda för att det hela skulle gå riktigt fint i lös.

Bordtennisporten värvade säkerligen också många proselyter. Bland mängden av matcher, som under de båda dagarna spelats på de åtta röda borden i Idrottsstadion, fick man se åtskilliga provturer på bordtennis av allra högsta klass. Överraskningar, som satte piff på anläggningen, saknades heller inte, även om de gamla mästarerna i de flesta fall förstodo att hävda sig.

Ur skånsk synvinkel var det inte bara arrangörerna som glädde under de båda dagarna i Idrottsstadion. Även i sportsligt avseende höllo sig malmöspelarna överraskande väl framme och lade till på löpet beslag på det första oldboismästerskapet.

SKÅNSKA AFTONBL., Sign. Con:

Bordtennisporten har gått oerhört framåt både på bredden och i toppen och särskilt glädjande var att skåningarna denna gång höllo sig bättre framme än vad som är vanligt vid SM-tävlingar.

SYDSVENSKA DAGBLADET SNÄLL-POSTEN, Sven Hansson, sign. S. H.:

Man blev verkligen imponerad av bordtennisledningens förmåga att kunna genomföra sina SM-tävlingar på ett så förtjänstfullt sätt. Arrangemangen voro perfekta, varken mer eller mindre, allt noga genomtänkt från början och allt fungerande utan något som helst gnissel.

Man är också imponerad över att detta förbund så genomgående håller stilen. Styrelsen är väl idrotts-Sveriges yngsta, inga lik i lasten här inte, utan folk med ambition och idéer.

Förträfflig speaker var förbundssekretären fil. lic. Ollén, en herre som har många strängar på sin båge.

Man spelade — till att börja med — på åtta bord men tack vare det utmärkta rapportsystemet hölls åskådaren ständigt å jour med ställningen i de olika matcherna.

SYDSVENSKA DAGBLADET SNÄLL-POSTEN, Nils Buhre:

Att bordtennis inte bara är en fråga om virtuosmässig färdighet gävo dessa SM-tävlingar belägg för. Anmärkningsvärt är att flera av de bästa stockholmsspelarna, exempelvis Lidhäll och Widén, som tekniskt uto fullt i nivå med norrköpings-spelarna, sällan eller aldrig lyckas slå sig fram till en tätplacering vid SM. Anledningen är nog att söka däri att dessa stockholmare uto enbart bordtennis-spelare, medan Flisberg och »Pannan» Andersson inte försumma att bygga upp sig med i första hand fotboll och tennis. Det behövs nämligen en ordentlig allmänkondition, som inte bordtennisen enbart ger, för att kunna stoppa i en SM-turnerings slutskede.

*

Bordtennis har rätt att få betraktas som en sport. Den premierar i alldeles särskild grad sådana värdefulla tillgångar som nervstyrka och självtvårvärkning, två egenskaper som framför alla andra uto signa för vår obestriddige champion Tage Flisberg. Det var något av en upplevelse att studera hur den unge norrköpings-spelaren genomförde tävlingen.

*

Tacksam var man över att få se Flisberg förlora dubbelfinalen och därmed konstatera att hans oberördhet icke är beroende av matchernas utgång. Bordtennisporten är genom sin natur ägnad att understryka och markera divalater, men av dessa såg man ingenting hos Flisberg. Om honom gäller i stället den kända karaktäristiken »i med- och motgång lika». Han skulle vara en prydnad för vilken idrott som helst.

Olléns observationer

Plats för damerna!

Var på bio härom kvällen och såg »En man ett lejon». Före stora filmen kom några journalglimtar från ett amerikanskt mästerskap i bordtennis. Allt var ganska likt Malmös Idrottsstadion utom en sak: Där fanns damer med och tävlade. Söta och nätta i prydliga shorts.

Jag såg och mindes engelsmännens tävlingar, där alltid minst en tredjedel av deltagarna var damer. Det blir genast en annan stil på det hela, de drulliga spelarna håller inne med sina spontana räheter, »hängsellikarna» tittar sig i spegeln.

Detta sista SM var dock nästan idealiskt ifråga om tävlingsdräkter, arrangörerna obarmhjärtiga och perfekta om någon efterbliven herre från »pingpong-tiden» råkade dra tävlingströjan utanpå västen. Men för att få denna goda ordning att flyta in automatiskt även på småtävlingarna behövs så väl damernas diskret effektiva bistånd. De är välkomna!

När SM började fanns det bara två grenar, singel och 3-mannalag för herrar, 1931 kom dubbeln, 1939 juniorerna och 1941 old-boys. Till 1942 är det klart för damernas entré i svensk bordtennis!

Flisbergs bollsinne

Varför är Flisberg så suverän? Han är millimeterspelaren. Hans returer tycker om att ta en liten snudd på nätkanten varenda gång de går förbi. Någon har kallat Flisberg en »bollsinnlig» spelare. Det är alldeles riktigt sagt. Flisbergs skicklighet kommer inte av träning, inte av koncentration, inte av teknisk fantasi — fast han naturligtvis är en välplacerad herre på alla dessa gebit — utan av en enastående, medfödd förmåga att alltid veta var bollen finns, alltid känna precis, hur den tar emot racketen.

Säg Ni SM-matchen mellan Flisberg och Kolmodin? Ett sällsynt nöje, den svenska bordtennisens två största bollbegärningar. Ett möte mellan två artister. Inte ett plikt-troget metodiskt harvande, som när de medelgoda möts, utan en fantasiens och de lekfulla infallens uppvisning, där ögonblickets inspiration faller avgörandet. Sådana finesser som skådades i den matchen får man inte se ofta. Slagen var helst sådana som man annars brukar anse för omöjliga rent teoretiskt.

Distriktsmästare 1940—1941

Blekinge.

Singel: I. Granqvist, Sölvesborgs BTK.
Dubbel: O. Johansson-S. E. Johansson, Svängsta IF.
Juniorer: K. Spogardh, IFK, Karlshamn.

Bohuslän.

Singel: R. Johansson, BTK Stjärnan, Uddevalla.
Dubbel: K. Wang-R. Ström, BTK 31, Uddevalla.
Lag: BTK 31, Uddevalla (K. Wang, R. Ström, S. Magnusson).

Dalarna.

Singel: B. Larsson, Falu BTK.
Dubbel: L. Thunstedt-Brick, Falu BTK.

Gästrikland.

Singel: H. Bergh, Sandvikens BTK.
Dubbel: G. Bauman-B. Svensson, Gefle IF.
Juniorer: R. Hjorth, BTK Maxim, Gävle.
Lag: Gefle IF (BaBuman, Svensson, Norin).

Göteborg.

Singel: G. Johansson, Nordenhov, Göteborg.
Dubbel: G. Johansson-S. Malmros, IF Nordenhov.

Härligt med kämpar

Kände Ni till Putte Olsson i LUGI innan detta SM? Inte? Men nu känner honom hela Sveriges elit. Det var han som slog ex-mästaren Gustaf Johansson i lagmatchen LUGI—Nordenhov. Olsson var absolut tävlingens tjoekaste spelare. Men hans temperament stod i direkt proportion till volymen. Genomsnittlig, så att hans bruna tröja föreföll helsvart, studsade han omkring bordet, så det brakade in i trägolvet och slog in sina förhands. Johansson vann första set med 21—12 och ledde andra med 12—5, då Putte började. Det dånade som när Frödings Bergslagstroll kom dunsande och göteborgska landslagsmannen blev blek. Skåningen vann setet med 21—18 och sköljeset vart rena utdundringen: 21—13! Det kan man kalla andens seger över materien.

Berglund från Kulladal?

Det var en spelare med färg, som också väckte uppmärksamhet vid SM. Men inte för några fina segrar. Ensam av alla kom han framklivande i ett par vita fotbollsbyxor, trots den rätt låga temperaturen i speihallen. Man förstod inte varför. Men sen man sett honom i spel behövdes inga frågor mer. Han har absolut svenskt rekord i halsbrytande spel.

Han rullade kring bordet när han slog sina slag, slog knut på kroppen i plockningarna och såg ut som en hungrig kannibal när han skulle serva. En klubbkamrat till honom lär ha frågat en av de mellansvenska äldre klubbledarna, om han inte trodde, att Berglund skulle kunna bli en ny storstjärna. Ledaren log, klappade den frågande på axeln och svarade: »Yt Ni vad jag tror? Han blir det första dösoffret inom svensk bordtennis.»

Junior: K. Pettersson, Salongens BTK, Göteborg.

Lag: IF Nordenhov (Johansson, Eriksson, Lantz).

Halland.

Singel: Bertil Nilsson, Halmstads BTK.
Dubbel: B. Nilsson-Gunnar Johansson, Halmstad BTK.

Hälsingland.

Singel: O. Hoflund, Färila BTK.
Dubbel: O. Hoflund-B. Magnusson, Färila BTK.

Skåne.

Singel: O. Abramsson, BK Olympic, Malmö.

Dubbel: H. Löfdahl-B. Hjalmarsson, LUGI, Lund.

Junior: L. Johansson, Limhamns BTK.
Lag: LUGI, Lund (Löfdahl, Ohlsson, Sundberg).

Småland.

Singel: I. Andersson, Värnamo BTK.
Dubbel: H. Svensson-G. Karlsson, Rumlaborgs BTK, Huskvarna.
Lag: Rumlaborgs BTK (Alexandersson, Andersson, Karlsson).

Stockholm.

Singel: A. Waeger, Stockholms IF.
Dubbel: A. Waeger-S. Elmblad, Stockholms IF.
Junior: T. Lundström, AIK.

Värmland.

Singel: G. Jansson, Karlstads BTK.
Dubbel: N. Wahlström-G. Jansson, Karlstad BTK.
Junior: R. Stenbäck, BTK Eton, Skoghall.

Västergötland.

Singel: E. Fast, IK Österhov, Borås.
Dubbel: A. Jaboksson-H. Friberg, Lidköpings BTK.
Juniorer: Å. Asp, IK Österhov, Borås.

Västmanland-Närke.

Singel: I. Sjöo, Örebro BTK.
Dubbel: L. Andersson-A. Lindgren, Örebro BTK.
Lag: Örebro BTK (Sjöo, L. Andersson, A. Lindgren).

Östergötland.

Singel: T. Flisberg, BK Wirgo, Norrköping.
Dubbel: T. Flisberg-A. Andersson, BK Wirgo.
Juniorer: W. Fredriksson, BTK 30, Linköping.
Lag: BK Wirgo, Norrköping (Flisberg, Andersson, Fyrberg).

DM-tävlingar lära dessutom ha anordnats i Gotlands, Södermanlands och Upplands distrikt, men rapporter därom ha ännu inte kommit förbundsstyrelse tillhanda. Resp. arrangörer få omedelbart gå i författning om att sända in dylika meddelanden, så att resultatet kunna publiceras i nästa nummer av tidningen.

Järnvägen vann Stockholms korp.-serie 1941

I Stockholm förekommer förutom den av distriktsförbundet ledda 10-mannalagsserien även en korporationsserie för tremannalag, som spelas två gånger per år och arrangeras av Stockholms Bordtennissalonger, innehavare Asplund & Foxell.

Första korpserien spelades våren 1938, och hittills ha sex tävlingar avverkats. Intresset för denna tävlingsform har hela tiden varit mycket stort, och antalet deltagande lag har ett par gången tangerat 100-strecket. Genom korpserien ha även de som annars inte deltaga i några tävlingar samt »överåriga» fått en lämplig tävlingsform. Lagen fördelas på ett flertal divisioner efter styrkeförhållande, och även mindre rutinerade spelare ha en chans. Korpserien har därigenom ett icke ringa propagandavärde.

Järnvägen som förra gången kom på andra plats i div 1, lyckades hemföra segern nu senast, närmast följd av Stockholms Högskola. I övrigt blevo pristagarna i den senaste höstserien följande:

Div. 2: 1) Aftonbladet; 2) Separator I.

Div. 3: 1) Linham; 2) Liljeholmens Kabbelfabrik I.

Div. 4: 1) Rostfria Andersson; 2) Spårvägen III.

Div. 5: 1) Stockholms Tygstation; 2) Ahlén & Åkerlund.

I de tidigare serierna ha följande 1:a resp. 2:a pristagare noterats:

Våren 1938: 1) Atlas Diesel I; 2) Nordisk Rotogravyr I.

Hösten 1938: 1) Atlas Diesel I; 2) Helios Elektriska A.B.

Våren 1939: 1) Posten, Stockholm 4; 2) L. M. Ericsson I.

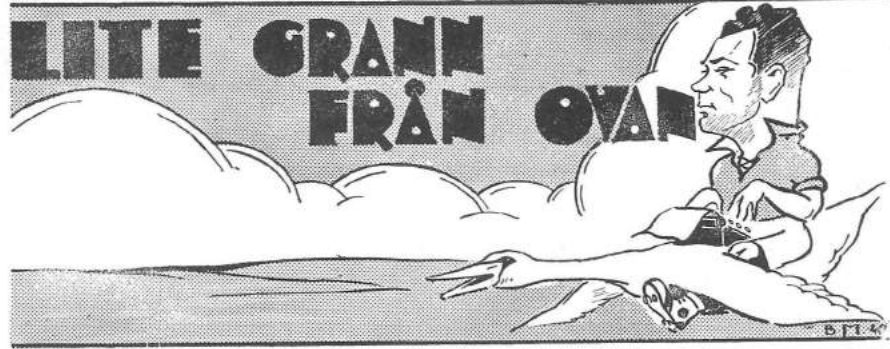
Hösten 1939: 1) Gasackumulator I; 2) National Kassaregister I.

Våren 1940: 1) L. M. Ericsson I; 2) Järnvägen.

Inalles 440 pris ha utdelats i de hittills spelade sex korpserierna, men så är det inte mindre än 1.572 lagmatcher eller omkring 11.000 individuella matcher som avverkats.

Den 7:de korpserien spelas under våren 1941 och tager inom kort sin början. Bestämmelserna äro som vanligt, att tävlingen är öppen för såväl inregistrerade som oinregistrerade (men inte för klass 1- och mästartklass-)spelare. Varje lag skall bestå av minst tre, högst fem spelare, som äro anställda vid samma firma eller verk. Även elever vid högre läroanstalter samt yrkesskolor etc. (däremot icke läroverken eller folkskolor) äga rätt delta. Avgiften »i ett för allt» 15 kronor per lag. Alla upplysningar kunna erhållas från Auditoriums Bordtennissalong, tel. 21 14 81. Tävlingen spelas även på salongerna S:t Eriksgratan 56, Götgatan 81 och Hornsgatan 69.

En landskapsmatch har spelats mellan Småland och Blekinge om ett av Blekinge Läns Tidning uppsatt vandringspris. Småland vann med 9—2.

Trevligt trollerinummer!

Herrar Rabén, Ollén & Co. i Svenska Bordtennisförbundet har inom loppet av ett par år förvandlat sin speciella fluga från ett tämligen odisciplinerat salongs- och ölhallsnöje till en idrottsgren med rymd och resning. Även den som haft en aning om denna vällovliga utveckling, exempelvis genom stockholmsherrarnas energiska cirkulärpropaganda — eller propagandacirkulär, vilket man vill — måste bli slagen av förvåning när han under SM-dagarna konfronterades med resultatet. Arrangemangen på Idrottsstadion voro verkligen storstilade och bröt med en gång staven över de kaotiska förhållanden, som tidigare så ofta lagt sin tunga och kvalmiga hand över pingpongahajarna och deras hantering. Spårslöst borta var den gamla ordningen och i stället kämpade enhetligt tävlingsklädda mannar redligen vid åtta nyfernissade bord inför en publik, som via högtalare och anslagstavlor informerades om totalskeendet och därför också lugnt kunde sitta kvar på sina platser. Naturligtvis hade också malmöarrangören, BK Olympic, en stor roll i detta aptitliga skådespel, men främst är det förstas de nya signalerna i förbundsledningen som gjort susen.

Ett envist fasthållande vid denna linje — och alla diskussioner om bordtennisen skall tystna automatiskt! Initierat folk diskuterar ju inte längre celluloidleken som sportsgren — man behöver bara en enda gång ha sett elitmännen i aktion för att förstå att den kan vara lika ansträngande som någon annan — men just den tidigare traditionellt tråkiga ramen kring spelet har tvevelsutan hindrat mycket folk för att ge det dess rättmätiga erkännande. Bättre sent än aldrig emellertid!

Skåne på rätt väg, men . . .

När SM senast gick i Malmö — det är jämnt fem år sedan — kreerade samtliga skåningar rena statistroller och »bombad» i stort antal bort redan i första omgången. Den här gången gick det något bättre. Den långtifrån lastgamle oldboyen Hans Hansson skaffade provinsen dess första riksmästerskap, och såväl Frisell som Wascobonick var uppe och nosade på kvarts-

»Lite grann från ovan» är Harrisons idrottskrönika i Malmötidningen *Arbetet*. Bakom signaturen döljer sig förre landslagscentern Harry Lundahl, numera en av de mest kända ledarpersonligheterna inom svensk fotboll.

finalen, sedan Olympics man eliminerat en landslagsmatador som Stig Elmlblad — inte att förväxla med den skåneacklimatiserade brodern Ove. Utvecklingen går alltså åt rätt håll.

Skall vi upp i nationell elitklass — och det vill vi ju hemska gärna — måste den dock på lämpligt sätt påskyndas. Hur det skall gå till är vederbörande klubbars ensak, men säkert är att det blir nödvändigt med impulser uppifrån. En tränare är vad som behövs — eller under alla omständigheter en sparring, som är bättre än de våra: ett aldrig så flitigt spel mellan jämnbördiga kamrater, som strängt taget inte ha någonting att lära varandra, ger aldrig önskat resultat. Kunde inte förbundet skicka ner en av sina elitkrafter till Skåne under en eller annan månad — som erkänsla för idealarrangemanget å Idrottsstadion? Det lär ju inte vara alldeles renons på »kosing», och förr eller senare kommer i alla fall rikstränarefrågan och klappar på porten.

Det är svårt att säga vad som rent tekniskt sett skiljer de våra från de främsta, men nog verkade det som om särskilt Norrköpingsborna hade ett helt annat sting i slaget än Malmöiterna. Allra tydligast demonstrerade Tage Flisberg differensen — hans oerhörda kanonad mot de båda slutmotståndarna i single var verkligen ett både utsökt och lärorikt skådespel.

Nordenhofs jultävling — traditionell och nationell stortävling i Göteborg — vanns i huvudklassen av Gustaf Johnsson, Nordenhof, som därigenom för 3:e gången och för alltid erövrade »Gamla Nordenhovares vandringspris». Tage Flisberg, Norrköping, och Liss Larsson, Borås, hade tidigare fått var sin inteckning i priset.

Segrare i de övrika klasserna blevo: Kaj Söderström, Falkenhof (B-klass), Anders Björk, SKF (C-klass), Stellan Puke, örnen (juniorer), Carl Kjellman, Sandarna (nybörjare), Gösta Helander, Lindholmen (oldboys), och Gunnar Bengtsson-Åke Andersson, Lindholmen (dubbel).

Årsmötet i Malmö

Stockholm fick förord som SM-stad 1942

Svenska Bordtennisförbundets årsmöte förlöpte lugnt och stillsamt. Sammanträdet hölls på Tennistadion i samband med SM-tävlingarna på trettondagens förmiddag under förbundsledamoten Tore Brodds ordförandeskap. Det var ju första gången, som distriktsförbunden själva voro representerade vid årsmötet — förut har det enbart varit klubbrepresentanter. Det nya systemet slog synnerligen väl ut, i det att förhandlingarna kom upp på ett långt högre plan än tidigare. Distriktsrepresentanterna omfattade tydligen eliten av landets bledare.

De stadgenliga förhandlingarna avverkades raskt. Red. Rabén omvaldes enhälligt till förbundsordförande, liksom de övriga avgående styrelseledamöterna. På den nya styrelseplatsen invaldes förutvarande styrelsesuppleanten Runar Jansson. Efter lottning förklarades hrr Extergren, Löfgren och Ollén valde på två år, medan hrr Brodd, Eriksson och Jansson stå på omval vid nästa årsmöte. Detta val skedde också enhälligt. Gudmar Wikmark omvaldes och Hille Nilsson återinträdde som styrelsesuppleant för ett år.

Nya revisorer blev ordf. och sekr. i Skånes Bordtennisförbund, hrr Bergquist och Löfdahl. Suppleanterna Johansson och Stolpe från Örebro omvaldes.

*

Ett förslag från Östergötlands BTF, att lagsegrarna i SM skulle få gå direkt till sluttävlingen, avsågs. Östgötarnas talesmän, Walter Krantz, ansåg, att det var meningslöst för de övriga östgötalagen att spela i lagtävlingen, så länge Wirgo var med. Mot detta framhölls med skärpa från bl. a. Västergötland och Stockholm, att det kan tänkas, att Wirgos stjärngarde byter klubb, och att tre relativt dåliga spelare skulle få ställa upp i sluttävlingen utan kvalificering. Som avskräckande exempel framhölls SK Svolder i Stockholm, som i fjol kom till sluttävlingen men i år allt inte kunde delta i lagtävlingen.

*

Hr Ljungerantz, Göteborg, var lite besviken över att årsmötet inte längre fick avgöra, var nästkommande års SM skall gå. Sedan förbundssekreteraren meddelat, att bara Stockholm och Uppsala sökt arrangemangen, uttalade sig årsmötet för att tävlingarna skulle gå i Stockholm.

Hr Appelquist, mannen bakom de goda Lidköpingsjuniorerna, hoppades, att för-

bundsstyrelsen skulle framflytta anmälningsstiden till lag-SM en eller annan vecka.

*

Krantz drog sedan upp mötets intressantaste fråga, nämligen om lämpligaste sättet att åstadkomma ökat tävlingsutbyte inom elitbordtennisen. Han förordade en allsvensk serie för tvåmannalag, där matcherna skulle spelas enligt Dawis Cupsystemet, d. v. s. med 4 singlar och en dubbel. Förbundsordföranden talade för ett återupptagande i större skala av den fyrstadsturnering, som tidigare anordnades mellan Borås, Göteborg, Norrköping och Stockholm. Initiativtagaren till denna tävlingsform var Smålands BTF. Hr Lindberg talade om att man i februari kommer att starta en fyrstadsturnering efter geografiska principer i Småland. Hr Extergren ansåg, att det lämpligaste sättet vore en uppdelning av SM så, att lagtävlingen förlades till en plats och singel- och dubbeltävlingarna till en annan. Ombuden enade sig om att låta förbundsstyrelsen företaga en noggrann utredning av frågan. Särskilt viktigt är det ju att få fram hållbara ekonomiska kalkyler.

*

En annan mycket tilltalande idé framfördes av förbundsordf., som ansåg att förbundets goda ekonomiska ställning motiverade, att förbundet skulle bekosta deltagandet i SM för mästarerna från de distrikt, som ligger längst från tävlingsplatserna, främst då norrlänningarna.

Krantz uttalade sig för att förbundet också skulle finansiera resan till årsmötet för ett ombud från varje distrikt. Blekinges representant ville, att resefördelningsprincipen skulle tillämpas redan vid detta årsmöte.

Hr Extergren omtalade, att förbundsstyrelsen redan tagit spörsmålet under övervägande och hoppades att till nästa år kunna följa Krantz' linje.

*

Till sist uttrycktes klagomål över de röda tävlingsborden, och Ollén framhöll, att man ingenstades på kontinenten spelar på annat än gröna bord. I Stockholm har man redan gått ifrån de röda borden.

*

Hela sammanträdet genomsyrades av starkt förtroende för den avgående styrelsen, vilket också tog sig uttryck i att förvaltningsberättelsen godkändes utan någon som helst debatt och att styrelsen enhälligt beviljades full och tacksam ansvarsfrihet.

Tege.

SM-resultat . . . (Forts. fr. sid. 3)

son, BTK 30—Muhrebeck/Jonsson, Linköp., 3—0; Johansson/Fyhrberg, Urania/Wirgo—Olsson/Johansson, Hellas/AIK, 3—2.

Kvartsfinaler: Flisberg/Andersson, Wirgo—Eriksson/Larsson, N-hov, 3—0; Svensson/Bengtsson, Bolton—Larsson/Fast, N-hov, 3—1, Lidhäll/Widén, SIS—Johansson/Malmros, N-hov, 3—1; Johansson/Fyhrberg, Urania/Wirgo—Ahlgren/Pettersson, BTK 30, 3—0.

Semifinaler: Flisberg/Andersson, Wirgo—Svensson/Bengtsson, Bolton, 3—0; Johansson/Fyhrberg, Urania/Bolton—Lidhäll/Widén, SIS, 3—1.

Final: E. Johansson/S. Fyhrberg, Urania/Wirgo—T. Flisberg/A. Andersson, Wirgo, 3—2. Match om 3:e pris: H. Lidhäll/E. Widén, SIS—C. H. Svensson/A. Bengtsson, Bolton, 2—0 (21—9, 21—15, 20—22, 17—21, 16—21).

Lag (3 man).

Wirgo—Stockholm IS 5—3: A. Andersson—E. Widén 2—0; S. Fyhrberg—H. Lidhäll 2—0; T. Flisberg—W. Kolmodin 1—2; Andersson—Lidhäll 1—2; Flisberg—Widén 2—1; Fyhrberg—Kolmodin 0—2; Flisberg—Lidhäll 2—0; Andersson—Kolmodin 2—1.

Nordenhov—LUGI 5—2: B. Eriksson—Å. Ohlsson 2—1; K. A. Larsson—G. Sundberg 2—0; G. Johansson—H. Löfdahl 2—0; B. Eriksson—G. Sundberg 2—0; G. Johansson—Å. Ohlsson 1—2; K. A. Larsson—H. Löfdahl 0—2; G. Johansson—H. Sundberg 2—0.

Final: Wirgo—Nordenhov 5—0; S. Fyhrberg—B. Eriksson 2—0; Flisberg—K. A. Larsson 2—0; Andersson—Johansson 2—0; Flisberg—Eriksson 2—0; Fyhrberg—Johansson 2—1. Match om 3:e pris Stockholms IS—LUGI 5—0.

Juniorer.

Kvartsfinaler: H. Johansson, Linköping—L. Lundkvist, Olympic, 2—0; A. Jacobsson, Lidköping—N. Å. Sandell, Lund, 2—1; K. I. Almquist, Bolton—G. Johansson, Hörby, 2—1; G. Larsson, Limhamn—H. Friberg, Lidköping, 2—1.

Semifinaler: A. Jacobsson, Lidköping—H. Johansson, Linköping, 3—0; K. I. Almquist, Bolton—G. Larsson, Limhamn, 3—0.

Final: A. Jacobsson, Lidköping—K. I. Almquist, Bolton, 21—28, 23—21, 21—13.

Match om 3:e pris: H. Johansson, Linköping—G. Larsson, Limhamn, 21—5, 21—13.

Oldboys.

Hans Hansson, Lydia—L. Appelqvist, Lidköping, 2—0; G. Pihl, Kulladal—A. Olsson, Serven, 2—0; R. Hallsten, AIK—W. Krantz, BTK 30, 2—0; B. Sandberg, AIK—K. Björkman, Olympic, 2—1; H. Nilsson, AIK—K. Persson, MSK, 2—0; R. Hallsten, AIK—G. Pihl, Kulladal, 2—0.

Semifinaler: Hans Hansson, Lydia—B. Sandberg, AIK, 3—1; H. Nilsson, AIK—R. Hallsten, AIK, 3—1.

Final: Hans Hansson, Lydia—H. Nilsson, AIK, 16—21, 21—12, 18—21, 21—16, 21—13.

Match om 3:e pris: R. Hallsten, AIK—B. Sandberg, AIK, 21—18, 19—21, 21—13.

Barna slog Bergmann

— i radiorefererad match —

Märklig engelsk utsändning på kortväg.

Lördagen den 18 januari hade jag nöjet att i det engelska radioprogrammet för krigsmakten lyssna till ett direkt referat av en bordtennismatch mellan Barna och Bergmann. Matchen spelades i London till förmån för hertigens av Gloucester Röda Korsinsamling och refererades på ett ypperligt sätt av Raymond Klen Dennis, som hade en otrolig förmåga att hinna med det snabba spelet. Av de täta och kraftiga applåderna att döma var publiken mycket talrik och begestrad över det goda spelet.

*

Genast från början fäste man sig vid Barnas offensiva spel, hur han med sina ideliga världsbekanta backhandslag i snäva vinklar höll Bergmann på defensiven och lät honom springa från sida till sida, vilket upphörligt föranledde referenten att berömma Bergmanns snabbhet och hastiga reaktionsförmåga mot överraskande bollar. Barna skaffade sig en ledning på 18—10 i första set, då Bergmann övergick till ideliga kontraslag på forehand, som utlöste dånande applåder. Han reducerade Barnas försprång till 20—19, men kunde ej hindra denna från att vinna setet med 21—19.

I andra set slog Barna mindre säkert, och Bergmann kunde med hårda forehanddrives dirigera spelet. Han skaffade sig en ledning med 16—11, men Barna kom igen mot slutet, och Bergmann vann så knappt som 21—19.

Tredje och avgörande set blev i stort sett en upprepning av det första. Barna verkade ha återfått sin säkerhet och drev med sina backhandslag under långa bolldueller Bergmann enligt referentens uppskattning 9 å 10 yards från bordet för att till sist lägga stoppbollar, som Bergmann trots sin vighet blot vid ett fåtal tillfällen nådde. Barna ledde ett tag med 19—12, men slutsiffrorna blev så knappa som 21—18 till hans favör. Barna vann alltså med 21—19, 19—21, 21—18.

*

Vad man under referatet främst fäste sig vid var de båda spelarnas påtagliga säkerhet. Det hände inte många gånger under de tre seten, att någon av dem slog en serve eller en serveretur i nät eller »stötte» en boll i nät eller utanför. Nästan alla bollar gick minst sju å åtta gånger över nät och ändock är att märka, att någon bollning aldrig förekom. Detta kunde man lätt avgöra, då varje studs hördes tydligt i radion. Alltid var någon av spelarna på offensiven.

En annan märklig sak var, att eluru ledningen i de olika seten ett par gånger var så överlägsen som 18—10, den som låg under inte gav upp utan pressade ledaren, så att denne vann med synnerligen knappa siffror. Ge aldrig ett set förlorat är tydligen parollen!

Det allra märkligaste är väl ändock, att en match i bordtennis över huvud taget radieras ut över hela England och till hela

Från Norrköpings horisont

Bredd bakom mästarna

Norrköping, Sveriges bästa bordtennisstad sedan en del år tillbaka, har inte bara elit-spelare som ta hem svenska mästerskapen, utan en aktiv bredd, som säkerligen uppgår till flera hundra spelare. Vad själva klubbarna beträffar äro de ju fyra till antalet: BK Wirgo, IK Urania, BTK Bolton och Yfa IF. Deras gemensamma medlemsantal håller sig säkerligen omkring ett 100-tal.

När höstsäsongen startade 1939 voro värvingarna i gång ganska allvarligt på ett par håll, och detta förde med sig att Yfas förut goda representationslag med Sven Bengtsson, Gösta Nyqvist och Uno Andersson i spetsen delade upp sig och gick till Bolton, Wirgo och Urania. Detta var ett svårt slag för den annars organisatoriskt sett starka korporationsföreningen. Men Yfa har lovat att komma igen, och den saken har man inte svårt att tro på. Klubben förfogar nämligen över goda träningsmöjligheter i en stor och rymlig lokal som företaget upplåtit.

De tre andra klubbarna ha haft många heta uppgörelser under hösten, och särskilt 10-mannatävlingarna blevo verkliga publikmatcher. I och med att bordtennisintresset i Norrköping blomstrat upp så enormt blev stadens enda hall vid Hantverkaregatan alldeles för liten, och klubbarna Bolton och Urania beslutade sig för att starta en ny hall, som blev belägen på Skolgatan, i Brottarklubbens Björnens f. d. klubblokal. Men likväl har det varit fulltecknat under kvällstimmarna på de två lokalerna.

Givetvis har Wirgo dominerat i prislis-torna vid de tävlingar som anordnats, men till glädje måste man dock framhålla att Urania och Bolton mer och mer närma sig i spelstyrka. Vid den invigningstävling, som Bolton och Urania arrangerade på nya bordtennishallen segrade »Panna» Andersson ganska klart, och likaledes var det samma Wirgostjärna förunnat att triumfera i Wirgos egen stora turnering.

Vid en handicapturering segrade Uranias lovande Lennart Johansson och överraskande andre man blev Boltons b-klassare Sven Björk. Wirgo har även ordnat en stor träningsturnering för sina juniorer, bland vilka Gösta Nestor visat lovande talang. För övrigt har höstprogrammet upptagit seriematcher och en del s. k. uppvisningar, och man kan på det stora hela konstatera att det hittills varit en livlig säsong. Den 19 jan. spelades den 4:e stadsmatchen mot Stockholm som fick stryk med hela 8—2.

Förutom turneringar för de aktiva tävlingsspelarna ha Norrköpingsklubbarna ar-

världen på kortväg. Det visar med all tydlighet, att bordtennis i England anses vara en verklig sport, inom vilken en match mellan skickliga spelare är av allmänt intresse. Visst är bordtennisen på frammarsch i Sverige, men hur länge skall det dröja, innan en bordtennismatch radieras i vårt land?

Per Gösta Högberg.
Skr. i BTK Minerva.

rangerat korporationsmästerskap. Norrköpings bordtennishall hade en turnering i singel, där segraren hette Stig Nilsson. Han arbetar på Hasselblads och har tidigare tillhört IK Östria. Den största framgången noterades dock med Uranias och Boltons nyhet, en propagandaturning för stadens alla idrottsklubbar. Icke mindre än 16 lag deltog och man kan vänta ännu större deltagande nästkommande säsong. Gamla ärorika Kamraterna med före svenske mästaren Lennart Wigren i spetsen avgick med segern och det blev en mycket populär sådan. »Skinnet» — som han populärt kallas — stod givetvis i särklass och visade gamla goda takter. Vid en del träningskvällar där han deltog, spelade han jämnt med sådana storhajar som Lennart Johansson och Sixten Forss.

Landslagsmålvakten Torsten Lindberg tillhörde också IFK:s lag och vann sina tre matcher ganska lätt, men så har ju den nye Norrköpingspolisen tidigare varit Smålandsmästare i bordtennis flera år i rad. Han är f. ö. bror till de kände Rumlaborgsledarna Tage och Gunnar Lindberg. Kamraternas finalmotståndare voro från Cykelklubben Antilopen och segersiffrorna blevo 7—2. På 3:e plats kom Konsum och 4:a blev Sleipner.

Publiken har varit talrik på tävlingarna, detta tack vare att pressen i Norrköping allt mer börjat att lämna plats för bordtennisreferat. Största publiktillslutningen noterades vid gruppfinalen mellan Urania och Wirgo i lag-SM. Wirgosegern blev 5—2, sedan Lennart Johansson, Urania, besegrat »Panna» Andersson.

K. E. Bergenheim.
Skr. i BTK Bolton.

Samtliga större BT-SALONGER
i huvudstaden

nu under samma
ledning:

STOCKHOLMS
BORDTENNISALONGER
ASPLUND & FOXELL

»AUDITORIUM»

Norra Bantorget Tel. 21 14 81

»S:T ERIK»

S:t Eriksgatan 56 Tel. 50 27 53

»GÖTA»

Götgatan 81 Tel. 42 42 79

»HÖGALID»

Hornsgatan 69 Tel. 41 36 00

”...en ovanligt rolig och intressant liten bok”

Så skriver red. Bengt Ahlbom i Stockholms-Tidningen om

BORDTENNIS av Gunnar Ollén.

Stockholms-Tidningen fortsätter:

Man får i spännande nära nog romanform hela utvecklingen från pingpong till bordtennis, över de två explosiva utvecklingsperioderna och de lika markanta vågdalarna däremellan till den moderna tävlingsporten av 1941...

Boken är späckad med pigga inblickar i den internationella bordtennisen och full av anekdoter.

Svenska Dagbladet rubricerar »*Briljant bordtennisbok*» och skriver därunder:

Gunnar Ollén har i dagarna skänkt bordtennisporten ett uppslagsverk på hundra sidor. Både Sveriges och den övriga världens bordtennishistoria och -organisationer skildras ingående och trevligt kåserande, bordtennisporten skiljes bestämt från sällskapsspelet ping-pong, och de främsta spelarna genom tiderna få karakteristiker, där inte ett smådrag saknas.

Sydsv. Dagbladet Snällpostens sportchef, märket S. H., gör följande koncentrerade men talande reflektion:

... den första svenska boken om bordtennis, ett verk av blygsamt format men rikt och ofta roligt innehåll.

Bordtennisboken rekvideras genom närmaste bokhandel eller direkt hos Svenska Bordtennisförbundet,
Box 1101, Stockholm 16. **Pris 1: — krona**

○ Klubbmeddelanden ○

SBTF:s styrelse har inbjudit Ungern till landskamp i Stockholm måndagen den 3 mars, då Eriksdalshallen är reserverad. Det ungerska landslaget kommer att bestå av landets två eller tre bästa spelare jämte en ledare, ingenjör *Endre Nattan*.

Möjligheter finnes för ett fåtal platser att få se de långväga gästerna i aktion. Kostnaderna för deras deltagande i tävlingar bli mycket förmånliga: Resa och uppehälle för resp. tävlingsplats betalas av den arrangerande klubben, som dessutom bidrar med 25:— kr. till den dyrbara resan från Budapest till Sverige och åter.

För uppgörande av lämplig resroute inom Sverige m. m. infordras anmälningar om arrangemang per omgående.

För att upprätthålla våra goda förbindelser med Finland har SBTF:s styrelse inbjudit de två bästa bordtennis spelarna bland Helsingforsstudenterna till akademisk stadsmatch i Stockholm. Då de bästa finska bordtennis spelarna äro studenter kan man betrakta de finska gästerna som ett finskt landslag.

Stockholmsmatchen arrangeras i samband med en akademisk vintersportvecka, och vid samma tillfälle — måndagen den 10 febr. — blir det uppvisning i fäktning med deltagande av olympiske guldmedaljören i modern femkamp Sven Thofelt och nordiska mästaren i fäktning Carl Forsell. Lokal: Tekniska Högskolans kårhus.

Svenska mästarerna Tage Flisberg och Arne Andersson från BK Wirgo, Norrköping, ha möjligheter att delta i tävlingar på olika platser i mellansverige denna månad. Klubbar som äro intresserade av deras medverkan — observera instruktionsmöjligheterna! — kunna tillskriva B. K. Wirgo, A. Hagerberg, Upplandsgatan 6, Norrköping. Kostnaderna utöver tågbiljetten behöva inte bli större än 50 kr. för båda spelarna sammanlagt.

Bordtennis — förbundssekreterarens förtäffliga bok — har blivit uppskattad av alla. Skånes distrikt visar ett enastående intresse med sammanlagt flera hundra rekvisitioner, och vidare har boken sålts till Örebro, Norrköping, Karlstad, Uppsala, Lidköping, Gävle, Östersund, Hudiksvall, Skellefteå, Sandviken m. m.

Rekvirera Bordtennis-boken direkt från Svenska Bordtennisförbundet! Varför inte dela ut den i pris vid tävlingar?

Svensk Bordtennis — SBTF:s officiella organ — utsändes gratis till samtliga anslutna klubbar samt till distriktsförbunden. Övriga intresserade kunna prenumerera eller köpa lösnnummer. Se f. ö. styrelsens anmälan på sid. 1.

SBTF:s administrationsbidrag till distriktsförbunden kommer att utsändas i dagarna. Att detsamma är en smula försenat beror på att många distrikt inte förrän nu insänt föreskriven rapport om DM-tävlingarna.

En mängd intressanta bidrag ha inte kunnat beredas plats i detta första nummer av Svensk Bordtennis. Bl. a. märkes en Östgötakronika av Walle Krantz, Reseskildring från stadsmatchen Norrköping—Stockholm (8—2), En uppsvensk ser på skånsk bordtennis samt ett par insändare om tävlingsdräktens ytterligare reformering och konsten att protestera.

Dessa artiklar införs i nästa nummer, där det även blir plats för tävlingsresultat, synpunkter etc. från andra distrikt. Sänd in bidrag av alla möjliga slag!

Till SVENSKA BORDTENNISFÖRBUNDET

Box 1101

STOCKHOLM 16

Härmed rekvideras.....ex. av boken ”BORDTENNIS”

Namn:

Adress:

Postadress:

SVENSK BORDTENNIS

Pris 25 öre

Nr 2

Officiellt organ för Svenska Bordtennisförbundet

Febr. 1941

ALLMÄNT ERKÄNNANDE

Det har nu gått ungefär en månad sedan det första numret av »Svensk Bordtennis» utkom. Förbundsledningen har från många håll fått mottaga erkännande uttalanden, och det är tydligt att bordtennisporten är väl betjänt av ett officiellt organ. Visserligen ägnas våra tävlingar och arrangemang numera en berättigad uppmärksamhet i de vanliga tidningarna, men det kan där givetvis aldrig bli fråga om den kontakt mellan olika distrikt och landsändar, som är önskvärd och möjlig genom denna vår egen specialtidsskrift.

Några dagar innan det första numret av »Svensk Bordtennis» var klart kunde man i Idrottsbladet ledande spalt läsa 2½ rader om bordtennis — de första på mycket länge i den stora facktidningen:

— *Bordtennisen lär ska få en tidning. Nästan för mycket små-idrotts-tidningar i landet...*

Med tanke på att Idrottsbladet då under flera år inte ansett svensk bordtennis vara värd någon trycksvarta — 1941 års verkligt stronga SM-tävling har inte omnämnts ännu — förefaller reflektionen både naturlig och oförklarlig. Hade inte chefredaktör Torsten Tegnér själv skrivit en entusiastisk helsida om bordtennis någon vecka senare, så hade man måst fatta IB:s ställningstagande som helt avvisande.

Nu ligger saken emellertid annorlunda till, ty TT:s slutkläm lyder ordagrant sålunda:

— *Det var så mycket intressant i boken BORDTENNIS — en formlig mogenhetsdeklaration från en ung idrott, vars plats är i Svenska Gymnastik- och Idrottsföreningarnas Riksförbund — att vi inom kort få återkomma.*

Dessa ord ha varit till stor glädje åtminstone för Svenska Bordtennisförbundets styrelse, ty bakom det arbete av olika slag som nedlagts har hela tiden legat en önskan att vinna fullt och allmänt erkännande för bordtennis som sport (eller idrott) och vår strävan har varit att skapa en fast organisation som grund för detta mål. Mycket tyder på att vi valt de rätta metoderna, och om ledare såväl som spelare nu fortsätta på den inslagna vägen skall det säkerligen lyckas att ytterligare stärka den tillkämpade positionen.

BORD-TENNIS: trevlig idrott och ännu trevligare officiell skrift.

Idrottens värld är rik på olika sporter, och bordtennis är en av de som har blivit alltmer populära. Detta nummer av Svensk Bordtennis innehåller mycket intressant material för alla som är intresserade av sporten. Vi har bland annat en omfattande tävlingskalender för 1941, som visar på ett mycket aktivt program. Dessutom finns det en del tekniska tips och råd från våra experter, som kan hjälpa dig att förbättra dina spelresultat. Vi hoppas att detta nummer kommer att bli ett viktigt bidrag till bordtennisens utveckling i Sverige.

1. B:s matchlista.

Torsdagen den 23 januari.
Torsdag 23-24 januari 1941.
Svenska Bordtennisförbundet.

Frederagen den 24 januari.
Svenska Bordtennisförbundet.

Lördagen den 25 januari.
Svenska Bordtennisförbundet.

Söndagen den 26 januari.
Svenska Bordtennisförbundet.

Måndagen den 27 januari.
Svenska Bordtennisförbundet.

Tisdagen den 28 januari.
Svenska Bordtennisförbundet.

Onsdagen den 29 januari.
Svenska Bordtennisförbundet.

torsdagen den 30 januari.
Svenska Bordtennisförbundet.

En helsida i Idrottsbladet.

Idrottsbladet har i sitt senaste nummer gett bordtennis en plats som den värdiga som den är. Detta är ett stort steg för sporten, som tidigare ofta försumats i de större idrottsbladens redaktioner. Vi hoppas att denna utveckling kommer att ge oss fler läsare och därmed bidra till bordtennisens popularitet i Sverige.

En helsida i Idrottsbladet

Den helsida i Idrottsbladet — nr 10 den 27 jan. 1941 — som omnämnes i vår ledande artikel »Allmänt erkännande» har T. T. inspirerats till av Gunnar Olléns bordtennisbok. Då helt säkert många bordtennisintresserade inte observerat IB-artikeln i fråga ha vi försökt vidta ett arrangemang för att inte bara facktidningens ordinarie läsare skola få ta del av densamma.

**SVENSKA
BORDTENNISFÖRBUNDET**

Tillhör International Table Tennis
Federation sedan 1926.

Adress: *Box 1101, Stockholm 16.*
Telefon: *Stockholm 31 88 92 (sekr.).*
Postgiro: *43 389, Stockholm.*
Bankförbindelse: *Göteborgs Bank.*

STYRELSE:

Ordförande: Karl-Albert Rabén, redaktör, Hagagatan 24, Stockholm. Tel. 33 05 00 eller namnanr. »Aftonbladet».

Sekretärer: Gunnar Ollén, fil. lic., S:t Eriksgat. 92, Stockholm. Tel. 31 88 92 (säkrast 7.30—9.30 f. m.).

Kassör: Allan Eriksson, Alstervägen 4, Åkeshov. Tel. 25 70 04.

Vice ordförande: Erik Extergren, Rege-
ringsgatan 55, Stockholm. Tel. 21 28 72.

Övriga ledamöter:

Ragnar Löfgren, Krokvägen 118, Enskede. Tel. 49 20 03.

Tore Gustaf Brodd, Hässelby villa-
stad. Tel. Hässelby 55.

Runar Jansson, Vargentinsgatan 3,
Stockholm. Tel. 50 87 19.

Suppleanter:

Gudmar Wikmark, Grevturegatan 8,
Stockholm. Tel. 61 08 26.

Hille Nilsson, Tomtehogatan 25, Stock-
holm. Tel. 30 51 82 eller 11 18 05.

Revisorer:

Malte Bergkvist, Föreningsgatan 25,
Malmö. Tel. 21 963.

Helge Löfdahl, Värmlandsgatan 10,
Malmö. Tel. 76 762.

SVENSK BORDTENNIS

(officiellt organ för Svenska Bordtennisförbundet)

Adress: *Box 1101, Stockholm 16*

Ansvärlig utgivare: **ERIK EXTERGREN**

Finlands bordtennisförbund har vid års-
möte i förbundets träningssal, Katrineg. 3
(i Helsingfors) till ordförande för nästa
verksamhetsår enhälligt omvalt B. Camp-
bell. Styrelsemedlemmar blevo R. Sucks-
dorff, U. Sainio, H. Koivu, R. Biese, J.-E.
Jansson, och K. Lagerblad.

Vid mötet fastställdes tidpunkten för
Akademiska mästerskapen, som gingo den
23 febr. samt för finska mästerskapen som
spelas den 8—9 mars. Vid FM få spelare
från skilda föreningar ej bilda dubbelpar.

*

Vid årsmöte med Skaraborgs Bordtennis-
allians i Tidholm söndagen den 16 febr.
valde följande styrelse:

Ordf. Allan Petersson, Hörnebo, v. ordf.
Sven Johansson, Hörnebo, sekr. Sune Hall-
ström, Tibro, v. sekr. Nils Johansson, Hör-
nebo, kassör Gösta Andersson, Tibro, u. s. f.
Harry Ullgren, Tibro.

*

Distriktsmästare i Södermanlands dis-
trikt. Singel, seniorer: Thor Fryklund, Ny-
köpings BTK. Singel, juniorer: U. Wes-
terberg, Strängnäs BTK. Dubbel, seniorer:
Th. Fryklund, K. E. Andersson, Nyköpings
BTK.

SIF och AIK kämpa om segern i Stockholms 10-mannaserie

Stockholmsserien, landets största serie-
tävling, håller nu intresset på höjdpunkt i
Kungl. huvudstaden. Vardagskväll i veckan,
utom lör- och söndagar förstas, kämpas det
om de dyrbara seriepoängen. De flesta mat-
cherna spelas i Auditoriums BT-hall, som
med sina 20 bord är Nordens största. Här
kan varje entusiast titta in, snart sagt när
som helst på kvällen, och alltid få se några
av sina idoler i aktion. Men även på ett 10-
tal andra hallar är det spel från tidigt på
förmiddagen till sent på kvällen, någonting
som är fullt i proportion till det stora anta-
let spelare. Cirka 1.250 man äro registrerade
i Stockholmsförbundet och sedan tillkommer
ändå alla korporationsspelare, skolungdom
och s. k. »Ping-Pong»-spelare, d. v. s. så-
dana som bara utövar sporten som säll-
skapsspel. Detta är ju rätt imponerande
siffror eller hur?

Division 1 ser i år ut att bli aldeles
särskilt intressant. De senaste åren har
Finish och AIK hemfört serieguldet rätt
överlägset. I år kämpa AIK och Stock-
holms IF om seriesegern. Den sistnämnda
klubben har f. ö. gått igenom serierna med
kometliknande fart. För 3 år sedan bör-
jade SIF i div. 5, med ett lag som till
största delen bestod av s. k. »sloeknade
stjärnor», men under marschen upp mot
ära och berömmelse har allt flera av de
bättre spelarna slutit sig till de blåvita.
Där återfinner man nu sådana stjärnor
som mellansvenska mästaren Stig Elmblad,
årets distriktsmästare Arild Waeger m. fl.
AIK och SIF möttes i höstomgångens sista
match med 5—5 som slutresultat efter ett
flertal hårda och jämna matcher. SIF har
nog det starkaste 3-mannalaget, men om
det lyckas att vinna även i serien återstår
att se.

Tisdagen den 1 april mötas ledarlagen
i Auditorium och segraren i den matchen
blir nog även seriemästare.

De övriga lagen vilja dock ha ett ord
med i laget, främst då kanske Hellas som
hade alla chanser till vinst över SIF här-
omkvällen. Med hela 5—2 ledde söderlaget
innan SIF:arnas »kanoner» som vanligt
klarade av det hela med tre raka segrar.
Lika knappt var det mot Stockholms IS
för en tid sedan. Efter att ha legat under
med 4—0 ryckte SIS fram med fyra seg-
rar mot en för SIF varför ställningen var
5—4 till SIF inför sista matchen. Här
möttes Waeger och Kolmodin varvid den
senare i sin vanliga, eleganta stil rätt lätt
vann första set och klart ledde andra, när
hans millimeterbollar började stryka kan-
terna på »fel» sida. Det räckte för att
Waeger skulle ta setet och sedan lämnade
han aldrig »Kolle» någon chans i skiljeset.
Därmed försvann också de mangrant för-
samlade AIK:arnas syn- och hörbara för-
tjusning över den lilla chansen till poäng-
förlust för huvudkonkurrenterna.

Men än kan mycket hända och lag som
Storkyrkopojkarna, Ferm, Hellas och SIS
komma säkert att göra vad de kunna för
att situationen i toppen skall tillspetsas.

Clar.

DIV. 1.

1. Sthlms IF.	10	7	2	0	67—33	18
2. A. I. K.	9	7	2	0	59—31	16
3. Storkyrkop.	10	3	4	3	52—48	10
4. Ferm	11	4	2	5	50—60	10
5. Sthlms IS.	10	3	3	4	45—55	9
6. Hellas	9	3	2	4	47—43	8
7. Posten	10	3	2	5	45—55	8
8. Fredhäll	11	2	3	6	50—60	7
9. Vasalund	10	0	4	6	34—66	4

DIV. 2.

1. Baltic	8	6	2	0	52—28	14
2. Kungsholmsp.	10	6	2	2	56—44	14
3. Regina	9	5	2	2	55—35	12
4. Minerva	8	4	1	3	42—38	9
5. Hellas B.	9	3	3	3	41—49	9
6. Vasa	9	3	1	5	44—46	7
7. Astor	9	2	1	6	47—49	5
8. Älvsjö	8	0	0	8	18—62	0

Ferm B. har utgått.

DIV. 3.

1. Holmia	11	9	0	2	77—33	18
2. Ready	10	8	0	2	67—33	16
3. Nicolai	11	8	0	3	72—38	16
4. Posten B.	10	5	2	3	51—49	12
5. Ängby	11	4	2	5	55—55	10
6. Hagalund	10	3	2	5	43—57	8
7. Storkyrkop. B.	11	2	3	6	49—61	7
8. Kungsh.-p. B.	9	1	2	6	24—66	4
9. Makkabi	9	1	1	7	23—57	3

DIV. 4.

1. Juno	11	9	2	0	76—34	20
2. Oden	11	7	2	2	61—49	16
3. Baltic B.	11	7	1	3	64—46	15
4. Sandsborg	12	5	3	4	62—58	13
5. Sthlms IF. B.	11	4	2	5	55—55	10
6. Spånga	11	4	2	5	48—52	10
7. Stureby	10	4	0	6	45—55	8
8. Atlas Diesel	11	3	0	8	47—63	6
9. Sthlms IS. B.	11	2	2	7	46—64	6
10. Frigg	11	2	2	7	43—67	6

DIV. 5 A.

1. Birka	10	9	0	1	68—32	18
2. Aston	9	8	1	0	72—18	17
3. Vasa B.	10	7	0	3	62—83	14
4. Rekord	10	6	1	3	58—42	13
5. Storgårdsp.	10	6	0	4	53—47	12
6. Värtan	10	4	1	5	50—50	9
7. Mälarna	11	1	2	8	38—72	4
8. Snättringe	11	2	0	9	30—80	4
9. Oden B.	10	0	1	9	24—76	1

DIV. 5 B.

1. City	10	8	2	0	73—27	18
2. Spårvägen	11	7	2	2	73—37	16
3. Juno B.	11	5	4	2	62—48	14
4. Vasalund B.	10	4	4	2	60—40	12
5. Ready B.	10	5	2	3	57—43	12
6. Hyresgästerna	10	4	3	3	52—48	11
7. Spånga B.	10	3	0	7	40—60	6
8. Sandsborg B.	10	1	1	7	28—72	3
9. Stefaniterna	10	0	0	9	11—89	0

En uppsvensk ser på skånsk bordtennis

av *Tore Gustaf Brodd*

Jag hade nöjet att stanna kvar i Skåne några dagar efter SM och blev då utomordentligt väl omhändertagen av LUGI:s driftiga bordtennissektion.

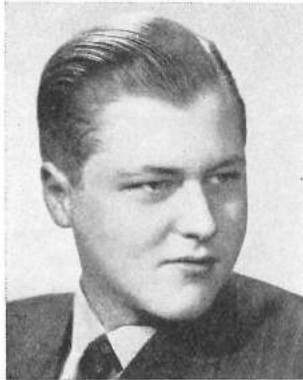
Den skånska bordtennisens starke man vid sidan av Helge Löfdahl, mannen som gjort Skånes BTF till ett mönsterdistrikt inte minst genom de flotta cirkulären, är Sture Nelson. Han hör till de svenska idrottsledare, som sällan visar sig utåt, men som utträttar storverk i det tysta. Han har under en följd av år varit lagledare för LUGI. Han tog initiativet till Skånska centralsektionen, som emellertid måste nedläggas tills vidare på grund av krisen. Hans energiska propaganda för sporten och dess organisation inom Skåne har betytt ofantligt. Som spelare tillhör han visserligen inte eliten, men han har åtskilliga gånger representerat LUGI i lagmatcher.

Endast BK Olympic och Limhamns BTK lär kunna konkurrera med LUGI om titeln Skånes bästa bt-förening. Jag lyckades få se både LUGI och Olympic under träning. LUGI bedriver numera sin träning i universitetets gymnastiksal (Palaestra) — i fjol hade LUGI egen bt-hall, öppen också för allmänheten. Jag kom helt a propos till deras träning ett par gånger. Trots julferierna var ett 10-tal spelare i full fart vid de båda borden, som var riktigt bra. Det »västspel», som är så allmänt, åtminstone i Stockholm, såg man ingenting av. Alla voro omklädda och klara för tävlingsspel.

Putte» Olsson en allsvensk »bollbegåvning

I SM fick man ju se ytterst lite av skånespelarna. Under träningen kom man den skånska standarden mera in på livet. Hrr Frisell och Wascobonic i alla åra så är »Putte» Ake Olsson den bästa skåningen. Det har skrivits ofantligt om honom, och han har nästan kommit att framstå som en pajas. I rättvisans intresse måste det sägas, att han är en utomordentlig bollbegåvning. Trots sin korpulens — ärvd efter morbrodern mästebrottaren Anders Ahlgren? — är han kolossalt smidig och mjuk och rörlig, långt överlägsen alla andra skåningar, jag såg. Han är 24 år gammal men debuterade redan som 16-åring i Malmö-Kamraternas allsvenska fotbollslag och ansågs som Malmös mest lovande spelare, då en svår fotkada för alltid (?) stäckte hans fotbollbana.

Hans register är inte stort men modernt offensivt med en utmärkt forehand. Vi får inte glömma, att han i sina vanliga kortbyxor blev sydsvensk bt-mästare 14 år gammal, eller att han var nära slå ut semifinalisten H. Ahlgren i en hård 5-setsmatch vid årets SM.

Tore Gustaf Brodd.

LUGI:s pålitligaste matchvinnare genom tiderna heter Harry Larsson, en lång och spänstig jurist. Han kommer också från fotbollspelarnas krets och har bl. a. spelat för Kristianstads-Kamraterna under deras tid i Sydsvenskan. Annars kommer nästan alla LUGI-spelarna från lawn-tennisen. Larssons spel gick helt i den gamla skolans tecken med envis bollning och kraftigt underkruv, ofta överdriven, och hans smeknamn bland skåningarna är betecknande nog »Skruv». I motsats till Olsson har han ytterst små utvecklingsmöjligheter, eftersom han dels är avsevärt äldre, dels inte vill lägga om spelstil.

Har Lund Sveriges bästa mixed-par?

Löfdahl hade jag inte tillfälle att se i aktion, då han var bunden av sitt arbete — träningen gick av stapeln redan kl. 13. Hans klubbkamrater omtalade, att hans tjeckiskfödda fru och han bildar ett utmärkt dubbelpar, som de betvivlade, att något svenskt mixed-par kan slå. Vad säger Gunnar Ollén och hans syster?

Av de övriga LUGI-spelarna imponerade sektionsssekreteraren Diek Nissén och den sportige pol. mag. och fil. kand. Kragh mest. Båda spelade offensivt, men Nissén — som säkert var SM:s störste och tjockaste deltagare i st. f. »Putte» — är alldeles för stel och ogymnastiserad för att bli elitman. På hans intresse kan man inte klaga: Han åker dagligen från Malmö till Lund för att träna, t. o. m. nu under julferierna.

LUGI ligger också bakom Lundaserien, som spelas i två divisioner. Varje lagmatch omfattar 7 singlar och 3 dubblar, en tävlingsform som sålunda är ett beaktansvärt försök att få fram samspelta dubbelpar. Kanske något att ta efter, åtminstone för Stockholm, där man hittills tycks anse tillfälliga kombinationer vara tillfyllest — till men för resultatet och i viss mån också för klubbkänslan.

LUGI:s stora problem under terminerna är träningen, eftersom man bara har fem träningstimmar garanterade i veckan för alla sina spelare — ett 20-tal. Det mesta av den lediga tiden på Palaestra får man också,

men det blir inte mycket i konkurrensen med gymnastik, atletik, tennis, handboll och annat.

Olympic har stor klubblokal

Även hos Olympic, som har Malmös bästa klubblokal, förvånades man över att spelarna under träningen var mer omklädda, än flertalets stockholmsspelare anser erfordrerligt ens vid tävlingsmatcher. Olympic förfogar över stan's bästa klubblokal med ett fullt tillfredsställande bordtennisutrymme, serveringslokal och styrelserum. Den enda av föreningens bättre spelare, som jag såg i träning, var Frisell. Hans spel är ganska enkelt och det förundrar en, att Stig Elmlad tog stryk av honom.

Medan vi stockholmare nästan uteslutande spelar på offentliga hallar, förekommer sådana ytterst sällan i Skåne. Det finns två i Malmö och en i Lund. Den ena hallen i Malmö äges av ordföranden i Malmö BTF och Wascobonic gemensamt, och där spelar Malmö SK. Annars spelas flertalet tävlingsmatcher också på klubblokaler, t. ex. i Malmöserien, som är en tiomånalagsserie i fyra divisioner med enbart singelmatcher. Den nämnda hallen hade jag inte tillfälle att se men väl den andra, en ombyggd bowlinghall på stan's strög, Södergatan. De fyra borden stod i rad, så att spelarna måste stå med ryggen mot varandra, vilket knappast är lyckligt.

I Lund heter anläggningen Sportklubben, men det är inte alls iråga om någon förening utan om ett privat företag med kafé, biljardhall och flott dansbana. Alltsammans var inrymt i en gammal skola med citat ur den svenska litteraturen — bl. a. fosterländska Heidenstamcitat — på väggarna. Ett bord stod i varje klassrum. I ett av rummen upptäckte jag Skånes sannolikt mest lovande bt-spelare, en liten 13-åring i kepsmössa, som redan lagt sig till med ett stort anlagt och delvis tekniskt drivet spel. Eftersom han inte kan komma med i LUGI, hoppas jag, att hrr Trulsson (sektionsordföranden, även han ganska god spelare efter skånsk måttstock), Nissén et consortes ser till att någon annan Lundaförening skickar honom till JM 1942. Jag uppfattade inte hans namn, men Sture Nelson vet, vem jag avser.

(Forts. sista sidan)

Olléns observationer

T. T. om B. T.

Torsten Tegnér, Idrottsbladets chefredaktör, ringde härom kvällen. Var förtjust över bordtennisboken och gav ett entimmestamtal om »bt» som hörde till det intressantaste jag hört. Han talade snabbt, hackiga staccatosatser, men det sprutade av idéer och perspektiv. Han sade till exempel: Man kan urskälja tre perioder i svensk bordtennis.

Period nummer 1: Överklassporten, spelad i hem med stora matsalar, Djurholmsvillornas ersättare för samlarens tennis. Det var tiden 1905—1925.

Period nummer 2: Springpojksliret, sen bordtennisalongerna kom till, i källarnivå, rökiga, dammiga, trista. Spelarna hängiga, glämliga typer, cigarrett i mungipan, pilsnern under bordet, kortspel i omklädningsrummet, spottning på golvet. Tiden 1925—1935.

Period nummer 3: Folksporten, alla samhällslager representerade, starkt inslag av studenter, spellokalernas standard höjes, nivån blir ordinär sund svensk idrotts. Tid: Den nuvarande.

På tal om studenter

och bordtennis hade Stockholms Studenters Idrottsförening i samarbete med SBTf ordnat en verkligt flott ram kring den akademiska stadsmatchen mellan Helsingfors och Stockholm, vilken vanns av stockholmarna med 3—0 och utan setförlust. Det var verkligen internationell fläkt över det hela. En centreourt med ett bord omgivet av »internationella barriären» på 12x6 meter, i grönt. Runt kring denna stolar. På stolarna vid »ringside» prins Gustaf Adolf, idrottspresidenten Bo Ekelund, sportdoktorn Ullmark, instruktör Gösta Holmér och andra pampar. I taket svenska och finska flaggorna, flankerade av Tekniska Högskolans kärfanor. Ett bländfritt ljusaggregat mitt överbordet, högtalare med olympiasegraren Sven Thofelt som speaker och musik. Så skall det se ut!

Gedmodige Rolf Biese, finske landslagsmannen, munter som en ung jultomte i sin vita topplura, och kumpanen Unto Sannio, liten och allvarlig, med ena låret genomskjutet av en kula vid Kuhmo julafonen 1939, var nättopp de trevligaste idrottsgäster som svensk bordtennis någon sin har haft.

De berättade villigt om finsk »pöytätennis».

Finland har 200 spelare, registrerade i Finlands Bordtennisförbund, lett av affärsmannen Bruce Campbell. Helsingfors har

Serve och Retur

DENNA AVDELNING är avsedd att bli en »allmänhetens spalt», där envar skall fritt få framföra sina synpunkter på frågor gällande bordtennisporten. Redaktionen är tacksam för alla »insändare», och om tidningens läsare ta vara på möjligheten att här göra sin röst hörd, kunna vi få fram en diskussion till stor glädje för bordtennisportens vidare utveckling. — Bara ett litet förbehåll: Skriv endast på ena sidan av papperet!

Reformera tävlingsdräkten, långbyxan bort!

Är bordtennis idrott? Ja — åtminstone så som elitspelarna utövar spelet, men knappast som »kavaj- och västspelarna» utövar den. Finns det någon idrott där idrottsmännen tränar och även tävlar i den kostym de går och står i?

I stockholmsdistriktet är tävlingsdräkten nu obligatorisk och på årets SM fick ingen spela utan tävlingsdräkt, det är ett framsteg, men det räcker inte. Det vi nu kallar för tävlingsdräkt är ingen tävlingsdräkt i egentlig mening. Tänk om en diskastare eller boxare skulle uppträda i ett par vanliga långa byxor, det skulle vara löjligt. I bordtennisreglerna står det, att spelare böra ha grå långbyxor. Varför skall han ha långbyxor? Det hör numera inte ihop med idrotten detta med långbyxor. På 1900-talets början tävlade alla idrottsmän i långa byxor, men tänk vad vi nu tycker dessa fotografier av den tidens idrottsjältar se löjliga ut.

I Stockholm, och jag gissar över hela landet, får man ibland se spelarna ta på sig tävlingströjan över den vanliga skjortan, ja, t. o. m. över västen. På allt detta kommer sedan hängslena; har klubbtröjan korta ärmar, är maskraden fullständig. Sådant slipper vi, om tävlingsdräkten moderniseras och korta byxor införs. Jag har talat med många kända idrottsledare och samtliga äro av samma uppfattning — bordtennis blir idrott först när tävlingsdräkten moderniseras.

Vidare har även en del bordtennispelare

uttalat sig, och de idrottsbetonade har inga invändningar. De förstår saken, men de andra äro fullständigt oförstående — »usch nej, man kanske fryser». Finns det så lite kurage i de arma stackarna? Vid den sista bordtennisuppvisningen i Eriksdalshallen höllo först Sofiapojkarna (8—9 år gamla) en gymnastikuppvisning klädda i ett par ytterst små byxor och ingenting mer. Sedan kom bordtennis spelarna, klädda som om det vore fråga om utomhusspel, i tjocka ylletröjor och långa byxor. Och tro inte att tröjan åkte av när spelet började — det var för kallt!

En sak talar avgjort för den korta byxan. Publikens syn på det hela. Det ser avgjort mycket trevligare ut med korta byxor än med långa, som man för övrigt får se i så många olika färger och fasoner. En del ha vanliga långbyxor tillhörande kostymen, en del ha sportbyxor och ett fåtal håller sig med flanelbyxor, men då av så många olika kulörer och nyanser, att man i t. ex. hela Stockholms distrikt inte kan plocka ihop två par som äro lika. Publiken kommer säkert att tycka spelet blir snabbare och bättre, när spelarna uppträder i kortbyxor. Den erfarenheten har man fått från handboll, där spelarna förr hade långa byxor. Det ser nämligen mycket mera fartfyllt ut med spelare i korta byxor, den långa byxan verkar som den hämnade farten.

Skall för övrigt bordtennisporten någon gång åka in i Riksidrottsförbundet, måste vi först och främst göra den till en av alla erkänd idrott, utan någon som helst svag punkt. *Entusiast.*

R. Biese.

U. Sannio.

åtta klubbar och en salong med åtta bord, alla med rätt låg studs. Finland har spelat

fyra landsmatcher, två mot Sverige, en mot Lettland och en mot Estland. Men statistiken är inte lysande, 0—5 i alla. Lärospän, tänker finnarna och biter ihop tänderna, men vänta om ett par år...

Överlägsen finsk mästare är Grönholm, tvåa Nenonen, trea Biese. Man har en massa turneringar under säsongen — men i varje turnering brukar minst 20 av de i regel c:a 80 deltagarna vara damer! Här fick jag vatten på min kvarn. Är det någon som minns »observationerna» i förra numret? Ett tips: Tag hit finska mästarrinnan, suveräna fröken Nenonen, som vunnit alla Danklässerna däröver i öster, och låt henne ta en dust med de bästa svenskorna! Till exempel med Stockholms skolmästarrinna, Margareta Högström. Varför skall Sverige ligga efter i dambordtennis, när vi hävdar oss så storställt i herrarnas uppgörelser?

Som en Sol

ur källarmörkret

Sverige möter Jugoslavien

»Världens bästa 3-mannalag»

Det var på den tiden då »gubben» Lövgren hade bordtennissalong i Centralbadet, ja, vi stockholmare kommer nog ihåg den epoken ganska bra skulle jag tro. Jag minns vilken sensation det var när Lövgren första gången slog upp sina portar på vid gavel där uppe, vilka stora ögon vi norra latinare gjorde när vi fick se de glänsande gröna borden pryddigt ordnade i en snörrät rad och kände något för en bt-salong så ovanligt som frisk luft. Det blev också så att vi skolgrabbar praktiskt taget bodde där uppe på salongen, varenda nickel vi kom över försvann i gubbens djupa börs, och när vi var pankade och utfattiga kunde det också gå bra att få lira en halvtimme »på krita». Han var inte omöjlig, Lövgren, om han satte den sidan till, och särskilt oss skolgrabbar hade han ett gott öga till, vad det nu kunde bero på...

Vi lirade så att svetten rann i strömmar, och om jag hade ett öre för varje set jag spelat där uppe så hade jag väl kunnat sätta upp en egen salong vid det här laget. Tiden gick och vi blev skickligare och skickligare — vi beslöt oss t. o. m. för att bilda en klubb, en riktig klubb med tröja och klubbmärke och allting. Den fick heta Finish — vi tyckte att det var ett klämligt namn — och som konkurrensen på den tiden inte var så över siff fick vi förlig vind i seglen redan från början. Den ena storliraren efter den andra värvades över till oss — eller kom självmant, vilket faktiskt också hände, tro mej! — och vi steg i graderna, vi klarade oss hyggligt i de flesta turneringar, och vi blev plötsligt AIK:s enda allvarliga konkurrent.

Hur det gick till och hur det slutade tänker jag inte alls gå in på här — vad jag skulle vilja få fram är att det var så rasande trevligt och gemytligt inom bordtennisen på den tiden, det var kanske både si och så med ordningen många gånger, men jag tror inte att någon enda vantrivdes för den skull. Jag minns alldeles särskilt våra matcher med AIK — det fick sedan gälla tre- eller tiomannalagen — det var så trångt däruppe på »Badet» att man inte kunde klämma in en knappål annat än med skorn, och hett var det. Jag kan känna den där värmen ännu i denna dag om jag bjuder till... Och omklädningsrummet hade vi ute i Lövgrens kök, diskbänken och några stolar var hela »inredningen», men hur det var så blev det match av i alla fall, och vilka matcher, mitt herrskap!

Jag vill inte göra någon direkt jämförelse med dessa dagars uppgörelser, men jag kan försäkra att maken till förtätad stämning kan man helt enkelt inte trolia fram nu hur gärna man än vill. Det är en direkt omöjlighet. Publiken hängde ända över bordskanten och alltihop var som en enda surrande bikupa. Det var på den tiden då Hille Nilsson och Folke Pettersson kämpade som retade lejon för AIK — när svartingarna då och då förstärkte sig med Carl-Erik Bülow eller Gusten Jonsson — och när Hasse Lidhäll, »Vispen» Jakobsson, Gudmar Wikmark och Gunne Danielsson spelade som små änglar för Finish.

Det undras i all anspråklöshet om inte vi på den tiden var något slags pionjärer för bordtennisen, det var vi som började skapa den modernt inriktade sporten bordtennis, som fick pressen med oss och som försökte lirka in det hela på sundare vägar. Det låter kanske som skryt, men det är absolut inte meningen — det kan jag försäkra — vi vill bara påminna om att Rom inte byggdes på en dag och att även bordtennisen av i dag — den prakt-idrott den utan tvivel blivit i den nya regin — inte heller är något hastverk utan först framkläckts så sakteligen under årens lopp.

Jag kom att tänka på det när jag gick ned på en av stans salonger häromkvällen — det är på något sätt en ny anda som blåst fram, en ny stil både på idrotten som idrott betraktat och på dess utövare. Jag blev imponerad — lät mej först som sist få erkänna det — men samtidigt en smula vemodig. Samma spel och delvis samma grabbar men ändå inte alls detsamma. Jag gick ganska konfunderad därifrån...

Kerj,

den välkända sportsignaturen i N. D. A., redaktör Erik Johnsson, är en av den nuvarande bordtennispokens pionjärer. Han är en av Stockholmspressens allround-kunnigaste idrottsskribenter, men för omkring sju år sedan började han i all enkelhet sin journalistiska verksamhet med »pingpong-kronikor» i A.-B. Under flera år var Johnsson en av de mest intresserade medlemmar i FF Finish, och som sådan torde han vara bekant för landets bordtennisspelare från SM i Stockholm 1936.

Jag hade på ett ögonblick sett att bordtennisen nu gått igenom sin metamorfos och fått den stil, som väl måste vara den enda riktiga och rätta. Men samtidigt så kände jag längst därinne någonting som viskade: Visst är allt det här dubbelt så bra som förr men tänk vad roligt vi hade då. Handen på hjärtat: Är jag ensam om det?

Jag önskar av hela mitt hjärta att bordtennisen skall hålla — och om möjligt förbättra — den stil, hrr Rabén och Ollén stöpt den i, men på samma gång är jag så innerligt tacksam för att jag fick vara med på den tiden då det begav sig och bordtennisen bröt fram som en sol ur källarmörkret. Det var tider, det... Kerj.

Underhandlingarna om den svensk-ungerska landskampen äro inte avslutade ännu. Av den anledningen att brev Stockholm—Budapest och vice versa ta 2—3 veckor och mötas på vägen med olika uppgifter och önskemål.

Under tiden har SBTf ett anbud från Jugoslaviens bordtennislager. Jugoslaverna, som vid senaste VM kom tvåa efter ett spel som ullständig överraskade världsexpertisen, gästar Berlin den 20 mars, och de ha önskat utsträcka sin turné till Sverige, där sålunda en landsmatch ligger inom räckhåll omkring den 25 mars. De tre jugoslaviska landslagsmännen Dolinar Zarko, Hexner Ladislav och Harangozo Tibor ha gått rakt upp i världseliten under de båda senaste åren. Vid VM besegrades Englands starka lag med 5—4, vilket var en knallsensation. Dessutom slogs Egypten tillbaka med 5—0, Litauen med 5—0, Frankrike med 5—0, Grekland med 5—0, Palestina med 5—1, Rumänien med 5—0 och Indien med 5—0.

Enda förlusten noterades mot världsmästarna Vana, Tereba och Hamr från Tjecko-Slovakien, som segrade med 5—1.

En 3-landskamp i Zagreb i november slutade med en överlägsen seger för Jugoslavien mot Ungern och Tyskland. Ungern som ställde upp med sina bästa — Soos, Sido och Rosza — fick stryk med hela 5—1. Tyskland som likaledes kom med sina trumfess — Eckl och Hoffmann som vi sågo här i Stockholm 1939 samt Kaspar — besegrades med 5—2. Så nog blir jugoslaverna sevärda så det förslår. Då man betänker att tjeckiska laget f. n. är splittat ligger det ingen överdrift i att beteckna jugoslaverna som världens bästa tremannalag i bordtennis.

*

De klubbar som tidigare tänkt arrangera tävlingar med ungrarna, vars Sverige-resa måste betraktas som mycket oviss, äro förmodligen ännu mer inresserade av Jugoslaviens starka landslag. Anmäl till Svenska Bordtennisförbundet, om Ni önskar inbjuda de utländska gästerna. De ekonomiska betingelserna äro: 25 — kr. till förbundet, samt bekostande av jugoslavernas resa till och från Eder ort jämte uppehåll.

—o—

»Ni har väl hört talas om ungraren Szabados specialitet? Om inte, så kan förre svenske mästaren Bülow för er om den. Han bevittnade nämligen en match i Tyskland, där Szabados var en av de agerande. Det hände sig nämligen, att tysken slog en mycket kort stoppboll, medan Szabados befann sig långt borta från bordet. Bollen tog till yttermera visso i bordskanten och studsade nedåt. Denna för vanliga dödliga omöjliga boll fångade Szabados genom att som en målvakt i fotboll kasta sig fram på golvet. Returen placerade då tysken tätt intill nätet men vid motsatta nätstolpen. Döm om hans häpnad, då Szabados kröp under bordet och fångade även den bollen. Att tysken i häpenheten slog returen rakt ut i luften, må vara honom förlåtet!»

(Ur »Bordtennis».)

Med Stockholms stadslag till Norrköping

Stockholms bakslag från en medresenärs synvinkel

Söndagen den 19 jan. blev en svart dag i huvudstadens bordtennishistoria. Den fjärde stadsmatchen mellan Stockholm och Norrköping spelades då i Norrköpingshallen och gav till resultat en vacker viktoria för hemmalaget med 8—2. Trots denna nedsabbling är statistiken mellan de båda städerna ganska jämn med 2 vunna för Norrköping och 1 för Stockholm, 1 oavgjord match och 22—18 i »kvot» till östgötarnas fördel. För den som såg denna match står det emellertid klart hur förkrossande Pekings hegemoni på gebitet just nu är. Det visste man ju f. ö. redan efter S. M., och segern i 10-manna kom nu som extra lök på laxen.

Trots att allt tal om tur och otur i bordtennis för det mesta är obefogat, måste dock i rättvisans namn framhållas att fördelningen denna gång var väl ojämn till hemmalagets fördel i de flesta individuella matcherna. Stockholmarena äro emellertid medvetna om att ej ens det motsatta förhållandet kunnat förhjälpas dem till slutseger, så mycket mer som laget inte inrymde en enda debutant.

Stämningen var knappast på toppen när vi träffades utanför Centralen i den arktiska kylan. Samtliga var väl påpälsade och mest förutseende hade »Jätten» varit, som uppenbarade sig i sportmössa med öronlappar. Carl-Ottils försäkran att det hade varit 40° kallt ute i Råsunda togs med en viss reservation, men långt ifrån var det faktiskt inte. Den sedvanliga managerduon Extergren—Runar J. kunde inte medfölja utan hade lämnat lagledarsysslan i andra händer, men de var i alla fall nere och viktade av oss. Statens Järnvägar har tydligen ingen brist på bränsle och det tövade inte länge förrän vi satt i skjortärmarna alla man. Kortlapparna plockades fram och bidrog jämte »Vispens» aldrig sinande konversationstalang att göra resan otroligt kort. Detta trots att vi färdades med ett vanligt »bondetåg», som stannade vid varje anhalt. Efter ankomsten till östgötametropolen styrdes kosan till det fashionable Café Ritz. Tyvärr gick serveringen ej i något snabbt tempo, och detta gjorde, att det blev ganska jäktigt att hinna till matchen i tid. Tio-bordaren Magnusson blev nog lidande därpå i sin match och han kom inte i gång, förrän långt in i andra set.

Bordtennishallen vid Hantverkaregatan var fylld till sista plats (= 400 personer), då Norrköpingsförbundets ordförande Ramstedt hälsade oss och publiken välkomna. Apropå lokalen gör man sig osökt den reflexionen, att inte vår ledande bt-stad har en pampigare arena att förlägga ett dylikt evenemang till. Själva spelhallen kan man visserligen inte klaga på, men entrén över en gårdsplan och uppför ett par trappor är knappast en värdig inramning till en stadsmatch. För att inte tala om vad en stor och luftig lokal skulle betyda i publikt avseende.

Båda lagen ställde upp med två reserver. För Stockholms del hade Gunnar Ollén rapporterat förhinder före laguttagningen, me-

dan Widén av okänd anledning avsåg sig uppdraget. Peking fick undvara SM-dubbelns segerherrar Fyhrberg och Erik Johansson.

Resultat match för match (Norrköpings-spelarna nämnas först):

G. Nykvist, Urania—L. Magnusson, Hellas: 21—9, 21—8. Hellenen hade som sagt svårt att finna sig till rätta i början. »Joeke» Nykvist var aldrig hotad trots en skaplig upphämtning av Magnusson i andra set.

Holger Svensson, Wirgo—Harry Jacobsson, AIK: 20—22, 21—14, 21—23. Dagens skratmatch levererades redan på detta tidiga stadium. »Brasso» började »göra fula gubbar», vilket föranledde även »Vispen» att dra igenom sin mimiska repertoar. Östgöten föreföll att ha matchen i sin hand och ledde med 20—17 i skiljeset, men »Vispen» är ju en kämpe av den gamla stammen och lyckades vända på steken. 1—1 i lagmatchen.

L. Iwerdal, Bolton—Sven Olsson, Hellas: 21—18, 21—18. Iwerdal — en coming man utan tvivel — öste in sina forehands med precision. Båda seten voro hårda till 15, varpå norrköpingspojken bröt igenom.

A. Bengtsson, Bolton—E. Svensson, S. P.: 21—13, 21—23, 21—17. Även »Lill-Musse», 1939 års juniormästare, var säker i offensiven. »Jätten» Svensson kan åtskilligt bättre och borde nog ha slagit han också.

Sixten Forss, Urania—C. O. Johansson, AIK: 23—21, 16—21, 21—15. Denna seger var en angenäm överraskning för publiken. Matchen blev som väntat av god kvalitet, men plockarkungen Carl-Ottill fick till sist sträcka vapen.

C. H. Svensson, Bolton—H. Lidhäll, SIS: 21—12, 21—19. Hasse Lidhäll verkade inte särskilt intresserad av tillställningen, och efter en serie otursbollar i andra set gav han slaget förlorat. Ställningen var nu 5—1 och Pekings seger praktiskt taget given.

Sven Bengtsson, Bolton—Stig Elmblad, SIF: 13—21, 21—14, 15—21. Äntligen ett glädjeämne för vår lilla skara! Stickans seger var mycket rejäl trots de 3 seten. En god match för övrigt.

L. Johansson, Urania—V. Kolmodin, SIS: 21—11, 21—18. Den gamla Linköpingsstjärnan och naturaliserade stockholmare Kolmodin hälsades med en hjärtligt applåd men motsvarade inte riktigt förväntningarna. Hans ypperliga teknik fick man i alla fall se bevis på vid några tillfällen.

Arne Andersson, Wirgo—L. Liljendahl, AIK: 20—22, 21—16, 23—21. Slutsegern var ju redan klar, men detta hindrade inte, att man fick sig till livs en match, vars makt knappast en de kräsna norrcopensarna sett. Enligt expertisen minst i klass med kombattanternas SM-semifinal i Malmö. AIK:arens fantastiska plockningar gjorde publiken vild av begeistring, men »Pannas» backhand arggjorde till sist det hela. Säker-

ligen en efterlängtd revansch. Liljendahl hade oturen att slå av sin spade före sista bollen. Det är f. ö. rätt märkligt att han nu plötsligt nått den yppersta eliten efter att i ett decennium ha tillhört Stockholms bättre, där han dock aldrig tagit DM i single.

Tage Flisberg, Wirgo—Arild Waeger, SIF: 21—11, 21—13. Vår obestridda mästare gav som väntat inte Stockholmsmästaren skuggan av en chans, och det var bara att notera 8—2.

Ja, nu var det bara för oss från Eken att intaga vår enkla diné, innan stockholmsexpressen anlände. Två lagdeltagare hade f. ö. gått i förväg för att ordna med »dekorationer», men döm om vår förvåning när vi övriga stegade in på det avtalade lokuset utan att se skynten av dem. Vi hade redan gått hårt åt smörgåsbordet, när de uppenbarade sig, förebärande den ursäkten, att de varit tvungna att först besöka den enes syster. Vilka de värda herrarna voro, förs jag inte säga, för då får jag väl på huden av »Kolles» och »Mankan». Allt ordnade sig emellertid i frid och fröjd och hemresan blev trots deblancen mycket gemytlig. Hasse underhöll oss med sina taskspelarkonster, inlärd under hans många resor på kontinenten. Bl. a. var han nog förmåten att trolia bort lagledarens plommonstop, vilket sedan återfanns utanför vagnen, då någon råkadde öppna fönstret. Även en improviserad sångtävlan bidrog till stämningen. Att inga klagoskrivelser ingått till Kungl. Järnvägsstyrelsen härom beror nog till största delen på att vi hade en kupé för oss själva. Resan gick fort som sagt och underligt nog hade ingen kommit bort, när vi vid halv elvatiden åter befann oss i vårt kära Stockholm.

Att Norrköping skall få se på gnistor vid returbesöket kom vi dock överens om.

C. G.

I. F. Nordenhovs tävling för 2-mannalag »Nordenhov-Cupen» (2 enkelmatcher & 1 dubbelmatch) slutspelades söndagen den 26 jan., och gav följande resultat:

1) Nordenhov 1:sta lag (Gustav Johnsson & Sture Malmros) 1:sta-lagpris, och 2:dra intekningen i A.-B. Daléns Herrekipers Vandringspris »Nordenhov-Cupen».

2) Nordenhovs 2:dra lag (Bertil Eriksson & Bert Johansson) 2:dra lagpris.

— Alla äro vi överens om att detta med bordtennis-sportens egen tidning är en god idé —

Stöd den med prenumeration samt skicka text- och bildbidrag. Prenumerationsavgiften 1:25 per säsong (7 nummer) kan lämpligast insättas på förbundets postgiro n:r 43389.

Vi skickar den till uppgiven adress.

Liss Larsson

västsvensk mästare före Gusten J.

Jättehärt i Uddevalla: 23—21 i femte set.

Årets västsvenska mästerskap hölls i Uddevalla idrottshall inför c:a 150 åskådare. Tävlingsarna pågingo i 8½ timme på 5 bord, arrangemangen voro perfekta och BTK 31 fick beröm för dem av tidningskritiken. Sekreteraren i Bohuslän-Dals idrottsförbund, den välkände allround-idrottsledaren Johan Rasmussen blev mycket imponerad av finalmatchen mellan Liss Larsson och Gusten Johnsson och uttalade sin stora förjusning över bordtennis som sport.

Det var också en sällsynt hård och spännande slutuppgörelse i seniorklassen, där Liss Larsson triumferade med 23—21 i femte set. Ungdomarna från Star (Vargön) visade lovande talang och lade beslag på 1:a, 2:a och 4:e plats i juniorklassen.

Prislistan fick följande utseende:

Singel, seniorer: 1) Liss Larsson, Österhov, Borås (västsvensk mästare); 2) Gustav Johnsson, Nordenhov, Göteborg; 3) Rune Ström, BTK 31, Uddevalla; 4) Bertil Eriksson, Nordenhov.

Dubbel: 1) Liss Larsson—Evert Fast, Österhov; Bert Johansson—Bertil Eriksson, Nordenhov; 3) Gustav Johnsson—Sture Malmros, Nordenhov.

Juniörer: 1) Börje Nygren, BTK Star; 2) Rolf Johansson, BTK Star; 3) Harry Friberg, Lidköpings BTK.

*

Tage Flisberg

vann elittävling i Borås

Mariedals IK vill ordna SM.

Mariedals Idrottsklubb i Borås hade söndagen den 9 februari anordnat en nationell turnering med flera av vårt lands bästa spelare som deltagare. Tydligt genomfördes arrangemangen på ett mycket lyckat sätt, ty efteråt började ledarna i Mariedals IK att fundera på möjligheterna att få ta hand om SM. Man påpekar i brev till SBTF, att Borås inte svarat för världskapet vid mästerskapen sedan 1929.

Vad beträffar SM 1942 har dock årsmötet redan uttalat sig för Stockholm som tävlingsplats, och vidare har Uppsala samt Norrköping uttalat sin önskan att få arrangera SM. Om intresset i Borås fortsätter att visa sig livaktigt och klubbarna där kunna peka på goda resultat ifråga om sportens framskridande, ligger staden emellertid väl till för ett storevenemang när Västkusten återigen kommer i tur. Göteborg stod ju för SM 1939.

Prislistorna vid Mariedals februaritävling fingo följande utseende:

Singel, elitklass: 1. T. Flisberg, Virgo, 2. A. Andersson, Virgo, 3. Liss Larsson, Österhov, 4. Gusten Jonsson, Nordenhov.

Singel, klass B: 1. Å. Andreasson, Lindholmen, 2. Å. Asp, Österhov, 3. A. Björk, SKF, 4. H. Månsson, Lindholmen.

Singel, juniörer: 1. A. Andersson, Österhov, 2. R. Börjesson, Mariedal, 3. R. Erlund, Norrbygårde, 4. R. Bredberg, Österhov.

Dubbel: 1. T. Flisberg—A. Andersson, Virgo, 2. A. Meijer—Fast, Österhov, 3. L. Larsson, Österhov—Vahlström, Karlstad.

"Buckla" 22:a

på Skånes ranglista

Skånes Bordtennisförbund, vars ledning nedlägger ett sällsynt energiskt arbete för sammanhållning och organisation inom sitt distrikt, har i det senaste cirkuläret — en diger skrift på 11 stencilerade helsidor — roat sig med att göra upp en ranglista för Skånes bästa spelare. Att man gått grundligt till väga framgår inte minst av att 25 man äro upptagna på listan med meriter från olika tävlingar.

Bland kända namn märkes först och främst 1:an »Putte» Ohlsson, som gjorde sensation vid SM, 6:an Helge Löfdahl, som är Skåne-sekreterare, och 22:an »Buckla» Hansson (landslagscenter i fotboll), som blivit mellanskånsk mästare i dubbel och 2:a i singel vid samma tävling.

- 1) Åke Ohlsson, LUGI, Lund,
- 2) Hans Hansson, BK Lydia, Malmö,
- 3) Inge Rosengren, BK Olympic,
- 4) Abraham Wascobonic, Malmö SK,
- 5) Erik Frisell, BK Olympic.
- 6) Helge Löfdahl, LUGI, Lund, 7) Gösta Liljekvist, BTK Stjärnan, Hålsingborg, 8) Gunnar Sundberg, LUGI, Lund, 9) Viktor Johnsson, BTK, Thema, 10) John Lindoff, Kulladals BTK, 11) Elvin Haglund, BK Olympic, 12) Carl Jansson, Malmö SK, 13) Erik Johansson, Limhamns BTK, 14) Yngve Andersson, BK Olympic, 15) Otto Abramsson, BK Olympic, 16) Knut Andersson, Limhamns BTK, 17) Ove Elmblad, Malmö SK, 18) B. Haas, BK Olympic, 19) Bertil Bergström, BTK Rekord, Hålsingborg, 20) Gunnar Jönsson, d:o, 21) Sven Johnsson, BTK Star, Eslöv, 22) Knut Hansson, (»Buckla»), GIF, Landskrona, 23) K. Strandberg, Teckomatorp, 24) Sten Malmström, Lunds IS, 25) Eiler Billstein, Lunds GIF.

—o—

Blekinge distriktsförbund meddelar, att Sölvesborgs BTK vunnit DM i tremannalag med följande spelare: Isak Grankvist, Kjell Pettersson och Tore Svensson.

Konsten att protestera

Svensk bordtennis har ju först på sistone fått en fast organisation. Men när denna nu kommit till stånd, så finnas de, som vill utnyttja den, inte till sportens utan till sin egen fördel, framför allt kanske genom den mängd okynnesprotester, som förbundet fått behandla.

Rätten att protestera är ett nödvändigt vapen i den förfördelades hand. Men en protest är en mycket allvarlig sak, som man inte får använda för att ställa till oreda, t. ex. för att få en person avstängd — det blir man nämligen automatiskt, i avvaktan på att protesten avgöres — över en viktig tävling eller för att »göra bort» en hel klubb.

*

Ett tragikomiskt fall måste jag berätta. Två spelare i föreningen A sökte skriftligen — men inte på formellt oantastligt sätt — och fick inträde i föreningen B, där de visserligen tränade men aldrig tävlade, utan de stod kvar i och fortsatte att tävla för A. Så visar det sig, att spelarna vid sitt inträde i B reterat för kontingenter i A, som emellertid inte gjorde någon anmälan därom. Och varför skulle A göra det?

Sedan mötas A och en tredje förening, C, i en lagmatch. C protesterar mot A, som skulle använt tvenne okvalificerade spelare, d. v. s. de nyssnämnda. Det är mig obekant, vilken inställning distriktsstyrelsen hade till själva protesten, men man diskvalificerade de båda spelarna och B:s styrelse.

Man fick en bestämd känsla av att det här gällde att göra bort B.

Till detta fall vill jag anmärka:

att ur tävlingsteknisk synpunkt endast 60-dagarsbestämmelsen är avgörande — är den iakttagen och spelaren icke diskvalificerad eller avstängd skall alltid uppnådda tävlingsresultat godkännas. En bestraffning för bristande kontingentbetalning kan aldrig — lika litet som en bestraffning för olämpligt uppträdande eller dylikt — givas tillbakaverkande kraft;

att den fordran, som en förening, »moderföreningen», till äventyrs har mot en medlem, som lämnar föreningen eller i varje fall söker inträde även i annan förening, endast tillkommer moderföreningen och ingen annan, och att sålunda antingen moderföreningen måste göra anmälan till distriktsstyrelsen eller också får saken bero.

Jag måste tillägga, att — särskilt när det gäller bra spelare — den »sjukdomen» ofta förekommer, att man inte utkräver några avgifter. Men byter spelaren förening, så upptäcker man plötsligt dessa fordringar och

(Forts. nästa sida.)

Konsten att prot. . . (Forts. från sid. 7)

gör anmälan. Detta system är högeligen osportsligt och osunt, och ett riktigt avgörande av ett dylikt ärende får anses vara, att enär moderföreningen ansett vederbörande befriad från avgifter, varför någon fordran aldrig uppstått, kan anmälan icke föranleda någon åtgärd. Om sedan den försäkran, som det åligger föreningsstyrelse att avkräva inträdessökande person, inte är formellt alldeles tillfredsställande — i det nu refererade fallet tycks inträdessökningen ha blivit noggrant behandlad men ha saknat föreskriven försäkran — så bör man endast i ytterst allvarliga fall, t. ex. osunda värvningsaffärer, tillgripa diskvalifikationsstraffet. Det är minsann svårt nog att vara föreningsledare, och någon egentlig förseelse kan man sällan utfinna på detta område.

Den omtalade protesten avsågs av SBTF.

*

En annan underlig protest förekom i höstas i Stockholm. En spelare, som tillhört stockholmseliten i åtskilliga år men som icke är svensk medborgare och därför enligt de nya bestämmelserna skall ha speltillstånd, hade lämnat moderföreningen, som haft honom upptagen i sina laguppställningar efter bestämmelsens tillkomst och efter anmodan från SBTF att anskaffa speltillstånd. Hans nya förening tog för givet, att han redan hade speltillstånd, i all synnerhet som hans registrering för föreningen godtogs. Moderföreningen tiger still, tills den möter spelarens nya klubb. Sedan matchen är slut dansar man krigsdans och jublar: »Vi har vunnit med 10—0!» (Det verkliga resultatet blev helt annorlunda.)

Här dömde distriktsstyrelsen i enlighet med sunt förnuft, d. v. s. avsåg protesten, varvid man särskilt framhöll, att registreringen godtagits. Däremot bestraffade man välvilligt nog inte ledningen för moderföreningen, vilket varit motiverat, emedan den hemlighållit att vederbörande ansågs kvalificerad.

*

Dessa båda exempel utvisar, att det är nödvändigt, att man gör en noggrann undersökning av det material, man vill lägga till grund för en protest. Annars löper man stor risk att få den avslagen. Man får här sätta stora fordringar på distriktsstyrelserna, när de ska avgöra protesterna. Det är nämligen det värsta, som SBTF:s ledning kan råka ut för, att den blir tvungen desavouera en distriktsstyrelse.

Jag vill också lägga föreningsledarna om hjärtat, att det inte duger att tåga en längre tid med vetskapen om något förhållande, som man kan protestera mot, och så passa på att protestera, när man själv kan tjäna på det.

Över huvud taget återstår det tydligen

SANDELL, LUNDS B.K.

En lovande junior.

En uppsvensk . . . (Forts. från sid. 3)

Med sin utomordentliga distriktsstyrelse, sina intresserade föreningsledare — även bland de äldre, det är ju mest fotbollsklubbar som spelar bt i Skåne — och det för en uppsvensk ofattbara intresset från pressen — Harry Lundahl skrev efter SM den sannolikt bästa bt-kronika, som hittills publicerats i svensk press — bör skånsk bt gå en ljus framtid till mötes.

Tyvärr är sporten så fattig, att utbytet med Mellansverige inte kan nå önskvärd omfattning, bollbegävningar saknas inte. Man saknar också en verklig stjärna, som juniorerna kan se upp till, som de kan lära av och som även utanför sporten är värd att efterlikna. Man spelar också i stort sett trevliga hallar, där träningsmatcher mellan de olika klubbarnas spelare lättast kan ordnas och nya spelare oftast kommer fram. Spelarnas orörlighet, stelhet — inte minst i armarna och handlederna — och svaga backhandspel var frapperande.

Det glädde mig ofantligt, att klubbkänslan utvecklats på ett helt annat sätt än i Stockholm — därvidlag är givetvis frånvaron av hallarna en viktig faktor, men dugliga föreningsledare håller säkert kvar sina spelare även om det blir flera hallar.

Det mest bestående och värdefulla minnet jag har av skånsk bordtennis, är att man utövar spelet under idrottsligt högtstående former och därigenom förmått att tillskansa bt aktning som en verklig idrott, utövad av verkliga idrottsmän.

Jag tackar BK Olympic och LUGI för en oförglömlig vecka i bordtennisens tecken.

alltjämt för stora lager av svensk bordtennisledning att inse, att stadgarna och deras följdbestämmelser är till för att skapa fasthet och inre styrka åt organisationen av sporten, ingalunda för att — bildligt talat — användas som tillhygge mot ens ovänner. Jag är övertygad om, att då distriktsstyrelserna vunnit lite längre erfarenhet vid tillämpningen av dessa bestämmelser, så kommer dylika fula manövrer att omedelbart upptäckas och hårt bestraffas.

Bordtennisens fana skall hållas högt inte bara vid spelbordet utan också vid styrelsebordet.

TGB.

Malmö-mästerskapet för 3-mannalag erövrades i år av Malmö Sportklubb, som därmed »räddade» Malmö Bordtennisförbunds vandringspris. Olympic och Triangeln ha nämligen två inteckningar var, Lydia har en och nu fick Sport sin första. Laget bestod av Abraham Wascobonic, Carl Jansson och Ove Elmsblad, som i finalen besegrade Olympic-trion Rosengren-Frisell-Börje Andersson med 5—2.

Juniormästare blev Lennart Johansson, Limhamn, med brodern Yngve på tredje plats.

Sveriges främsta sportjournalister

äro entusiastiska över Gunnar Olléns bok

BORDTENNIS

Torsten Tegnér, T. T. i Idrottsbladet:

Inspirerad till en helsida, kommenterad och återgiven på annan plats i detta nummer.

David Jonason, Mr Jones i Dagens Nyheter:

Bordtennis har lämnat stoff till en hel »rond» och det personliga omdömet är följande:

»Olléns arbete är översködligt och populärt och mycket mer uttömmande än priset, 1 kr., motiverar. Boken är både historia, anekdoter, organisation, reglementen, världs- och svensk statistik, teknik och analys av världs- och svenska stjärnor.»

Arne Lidström, O'Kay i Aftonbladet:

»... en liten praktfull bok...»

Bengt Ahlbom, Bom i Stockholms-Tidn.:

»... en ovanligt rolig och intressant liten bok...»

Sven Hansson, S. II. i Sydsv. Dagbladet:

»... ett verk av blygsamt men rikt och ofta roligt innehåll...»

Okänd författare i Svenska Dagbladet:

»Brilljant bordtennisbok.»

Bordtennisboken innehåller 112 sidor och många illustrationer. Den kostar fortfarande bara 1: — kr. och kan rekvideras på denna blankett.

Klipp här!

Till SVENSKA BORDTENNISFÖRBUNDET
Box 1101, STOCKHOLM 16

Härmed rekvideras ex. av boken »BORDTENNIS» å 1: — kr.

Namn:

Adress:

Postadress:

BORDTENNIS

N:r 3

Officiellt organ för Svenska Bordtennisförbundet

Okt. 1941

En ny säsong

SVENSK BORDTENNIS startar en ny säsong. Det är i och för sig inte någonting märkligt längre, ty redan 1925 bildades Svenska Bordtennisförbundet och sedan dess ha många — i varje fall 15 — spelår genomförts. Varje gång man börjar på ny kula är det emellertid betydelsefullt med vilka förutsättningar och föresatser man startar. Låt oss alltså inleda säsongen 1941—42 i den fasta beslutsamheten att väl förvalta vårt pund!

Verksamheten skall då i första hand ta sikte på att ytterligare stärka bordtennisportens ställning och anseende i idrottsligt hänseende inom landet. Ännu i våras voro ungerska och jugoslaviska landslag på väg till Sverige, men de kommo aldrig fram. Vi fick nöja oss med att till akademiska tävlingar i Stockholm och Uppsala inbjuda ett par av de bästa finska spelarna, som kunde få permission från sin allvarliga försvarsberedskap. För den kommande säsongen finns knappast anledning att försöka ordna något utländskt samarbete.

Därför ökar värdet av de inhemska tävlingsarrangemangen och det största av dessa är SM i Stockholm. Svenska Bordtennisförbundets styrelse står själv i spetsen för organisationsarbetet och har redan börjat förberedelserna till — som vi hoppas — den starkaste och förnämligaste mästerskapsturneringen hittills.

Det blir av stor betydelse för svensk bordtennisports framtida utveckling hur SM 1942 genomföres, ty i huvudstaden gäller det nu att övertyga rikspresen och myndigheterna om att bordtennis är en verkligt vederhäftig idrott, värd att auktoriseras genom anslutning till Svenska Gymnastik- och Idrottsföreningarnas Riksförbund.

Med detta mål för ögonen uppfodra vi alla ledare och aktiva — var och en i sin klubb, på sin ort och i sitt distrikt — att spänna krafterna. Ty svenska mästerskapen skola bli en stor idrottsfest med stark bakgrund av målmedveten verksamhet landet runt.

SM-finalisterna i Malmö 1941 — Lennart Liljendahl (t. v.) och Tage Flisberg, mästaren.

Svenska Mästerskapen i Stockholm 5—6 jan. 1942

Svenska mästerskapen i bordtennis komma denna säsong — enligt senaste årsmötets beslut — att förläggas till Stockholm, där Svenska Bordtennisförbundets styrelse själv påtagit sig uppdraget att svara för arrangemangen i samarbete med Stockholms Bordtennisförbund. Redan nu har Eriks-

dalshallen vid Ringvägen på Söder förhyrts för tävlingarna, som traditionsenligt hållas under Trettondagshelgen den 5—6 januari 1942.

Huvudarenan i Eriksdalshallen utgöres av en tennis- och handbollsplan med de »allsvenska» måtten 22×43 meter. Där blir

SVENSKA BORDTENNISFÖRBUNDET

Tillhör International Table Tennis
Federation sedan 1926.

Adress: *Box 1101, Stockholm 16.*
Telefon: *Stockholm 31 88 92 (sekr.).*
Postgiro: *43 389, Stockholm.*
Bankförbindelse: *Göteborgs Bank.*

STYRELSE:

Ordförande: Karl-Albert Rabén, redaktör, Hagagatan 24, Stockholm. Tel. 33 05 00 eller namnanr. »Aftonbladet».

Sekreterare: Gunnar Oulén, fil. dr. S:t Eriksgat. 92, Stockholm. Tel. 31 88 92 (säkrast 7.30—9.30 f. m.).

Kassör: Allan Eriksson, Alstervägen 4, Åkeshov. Tel. 25 70 04.

Vice ordförande: Erik Extergren, Rege-
ringsgatan 55, Stockholm. Tel. 21 28 72.

Övriga ledamöter:

Ragnar Löfgren, Krokvägen 118, Enskede. Tel. 49 20 03.

Tore Gustaf Brodd, Hässelby villa-
stad. Tel. Hässelby 55.

Runar Jansson, Vargentinngatan 3,
Stockholm. Tel. 50 87 19.

Suppleanter:

Gudmar Wikmark, Grevturegatan 8,
Stockholm. Tel. 61 08 26.

Hille Nilsson, Torsgatan 25, Stock-
holm. Tel. 30 51 82 eller 11 18 05.

Revisorer:

Malte Bergkvist, Föreningsgatan 25,
Malmö. Tel. 21 963.

Helge Löfdahl, Värmlandsgatan 10,
Malmö. Tel. 76 762.

SVENSK BORDTENNIS

(Officiell organ för Svenska Bordtennisförbundet)

Adress: *Box 1101, Stockholm 16*
Ansvarig utgivare: **ERIK EXTERGREN**

det alltså god plats för bordtennisborden vid SM, och vidare kunna deltagarna glädja sig åt tillräckligt stora och fullt moderna omklädningsrum. Eriksdalshallen är ju en ganska ny skapelse av Stockholms stads idrotts- och friluftsstyrelse, men den har på ett par år blivit en mycket populär tävlingsplats för all slags inomhussport — handboll, tennis, innefotboll, gymnastik, boxning, brottning.

Åskådarna ha till sitt förfogande 1.144 sittplatser och 990 ståplatser på långsidornas läktare samt vidare på ena kortsidan en stor barservering med insyn över tävlingsbanan. Där finns det givetvis även möjlighet för SM-deltagarna att erhålla varma och kalla drycker samt smörgåsar och bröd av annat slag m. m.

Idrottsbladet startade 1925

Det är nu 16:e gången som officiella svenska mästerskap arrangeras i bordtennis, och 3:e gången som de förlagts till Stockholm. Redan 1925 anordnades på Idrotts-

bladets initiativ en mästerskapsturnering, men då hade ännu inte Svenska Bordtennisförbundet kommit till. Som ett bevis på uppskattning av pionjärernas insats har sedermera segraren i IB:s tävling, Sven Åman från Göteborg, tilldelats Svenska Bordtennisförbundets mästerskapstecken.

Under årets lopp ha följande städer varit i tillfälle att svara för SM-tävlingarna i bordtennis:

Stockholm: 1927, 1931, 1936.

Göteborg: 1928, 1933, 1939.

Linköping: 1932, 1937.

Norrköping: 1934.

Borås: 1929.

Malmö: 1935, 1941.

Huskvarna: 1938.

Örebro: 1930, 1940.

SM-tecknet i singel har erövrats av följande spelare:

Gusten Johnsson: 1932—1935, 1937.

Tage Flisberg: 1936, 1938, 1940—1941.

Arne Andersson: 1939.

Valter Kolmodin: 1931.

Folke Pettersson: 1930.

R. Söderholtz: 1928.

C.-E. Bülow: 1927.

H. Wilbert: 1929.

Det blir tillfälle att återkomma med utförligare SM-statistik i »Svensk Bordtennis», när saken blir mer aktuell framåt årsskiftet.

Damklass prövas vid DM

För att återgå till SM-tävlingarna i Eriksdalshallen, så kan meddelas att Svenska Bordtennisförbundets och Stockholms Bordtennisförbunds styrelser dryftat arrangemangen vid ett gemensamt sammanträde. Med ledning av erfarenheterna från de senaste årens lyckade SM-evenemang i Göteborg, Örebro och Malmö samt de jätte-turneringar med mellan 300 och 700 deltagare, som Stockholmsklubbarna arrangerat, skisserades SM 1942.

Svenska Bordtennisförbundets och Stockholms Bordtennisförbunds styrelser utgöra tillsammans organisationskommittén, och bland dess ledamöter har tävlingsledningen utsetts.

Programmet kommer att omfatta samma klasser som vid senaste SM i Malmö — alltså singel för herrar (seniorer), oldboys och juniorer samt dubbel- och lagmästerskap (3 man). Frågan om att inbjuda även damer till en mästerskapstävling i singel skall bli beroende av det intresse som visas vid DM. Distriktsförbund och klubbar uppmanas sålunda att tänka på den saken och om det anses lämpligt arrangera DM i samma klasser.

o o o

BT-utställning för första gången

I samband med SM-tävlingarna i Eriksdalshallen den 5—6 jan. 1942 kommer Svenska Bordtennisförbundets styrelse att anordna en utställning för bordtennis. Det är oss veterligt den första i sitt slag här i landet och därför emotses densamma med ett visst intresse. Meningen är att densamma skall ligga till grund för en bordtennisavdelning vid det idrottsmuseum, som f. n. håller på att organiseras av Centralföreningen för idrottens främjande.

SBTF:s styrelse är givetvis tacksam för alla råd och uppslag angående utställningen. De klubbar eller enskilda personer som kunna bidra med några utställningsföremål — t. ex. äldre eller originella bordtennisartiklar, pris, program, affischer, tidningar, fotografier, klubbmärken etc. — äro hjärtligt välkomna.

Skriv omedelbart och meddela Svenska Bordtennisförbundet — adressen är: *Box 1101, Stockholm 16.*

Klubbmeddelanden

Årsavgiften (5: — kronor) skall insändas till Svenska Bordtennisförbundet under oktober månad. Den kan lämpligen insättas på förbundets postgiro 43 389, Stockholm.

Enligt par. 2 i stadgarna anses förening utesluten ur förbundet, om avgiften inte är inbetald senast den 31 oktober.

Administrationsbidraget till distriktsförbunden har utsänts i höst. Dess storlek är beräknad på antalet godkända föreningar inom resp. distrikt och utgår sålunda med 1: — kr. per förening.

Blekinge 7, Bohuslän 7, Dalarna 2, Göteborg 21, Halland 5, Hälsingland 2, Skåne 47, Småland 22, Stockholm 44, Södermanland 11, Uppland 5, Värmland 5, Västmanland-Närke 3, Västerbotten 4, Västergötland 28, Östergötland 10.

»Svensk Bordtennis» — SBTF:s officiella organ — utsändes gratis till alla förbundsanslutna klubbar och distriktsförbunden. Övriga intresserade kunna prenumerera genom att insätta kr. 1: 25 (för spelåret 1941—42) på förbundets postgiro nr 43 389.

Klubbarna uppmanas att stödja tidningens existens genom att propagera för densamma.

Annonser tagas emot med förtjusning — priset är 25 öre mm. på enkel spaltbredd.

Artiklar och andra bidrag — både korta och långa — äro välkomna.

Med detta nummer följer en affisch för SM-tävlingarna i Stockholm 1942. Den är avsedd att uppsättas i bordtennishallar och på andra lämpliga ställen redan vid höstsäsongens början en affisch med mera detaljerad inbjudan kommer att utsändas längre fram.

Färg och fart i amerikansk bordtennis

Av Gunnar Ollén

Vo den som är ensidig »plockningshaj» i U. S. A.! Honom går det som det gick för Amerikas trea på ranglistan, Izzy Bellis. Han tillfogade Barna dennes första nederlag under fem års turnerande i staterna, men segern vanns på trist, seg plockning. Och i stället för ovationer fick Bellis ta emot en våldsamt visselkonsert, medan spelbordet dränktes i programlappar och tidningar. Amerikanerna hatar feg defensiv, de vill se djärvt, omväxlande spel. Och vilken bt-publik vill inte det?

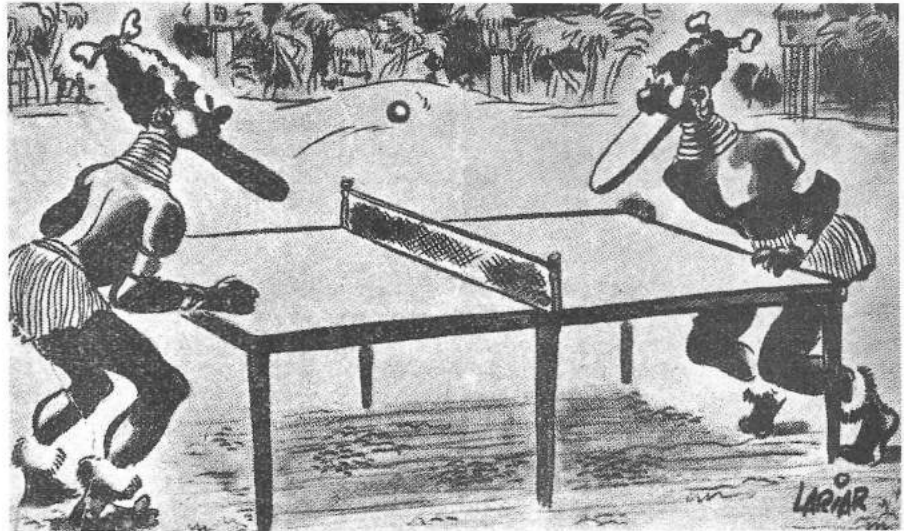
Amerikas bästa spelare äro också fruktansvärda sluggers men försedda med flott defensiv. Bäst är mörklagde Lou Pagliaro. I april 1941 vann han andra året i följd amerikanska internationella mästerskapen. De tidigare segrarna i dessa mästerskap har varit Barna (1936), Bellak (1937, 1938), och Mac Clue (1939). I år har Pagliaro stått för prestationen att vinna 30 tävlingar å rad. Tvåa är Sol Schiff, mannen med U. S. A:s fruktansvärdaste forehand. Den byggs upp med förberedande backhands och är direkt dödande, när den sen smäller till. Schiff blev världsmästare i dubbel 1938 och var med i U. S. A:s segrande VM-lag 1937.

Dambordtennisen har en mycket stark ställning i Amerika. Inte minst bland Hollywoods stjärnor med Ginger Rogers i spetsen. Blonda, stiliga Ruth Aarons är den färgstarkaste bordtenniskvinnan världen hittills skadat. Världsmästarinna var hon 1936 och finalist 1937, då båda finalisterna diskvalificerades för passivt spel. Passiv var »drottning Ruth» minsann inte annars. Hon reste land och rike kring och visade sin skicklighet och charme. Men det blev hennes fall, ty Englands stränga ITTF diskvalificerade henne för hennes nattklubb-uppträdanden. Nu ägnar hon sig åt att skriva lyrik. Sannolikt med blygsammare succé.

Hur många registrerade spelare U. S. A. inalles har, finns ingen exakt uppgift om. Men U. S. A.-förbundet taxerar samtliga (således även oregistrerade) aktiva till tio millioner. »En hel del», skulle stockholmarna säga.

Styrelsen för alla dessa är litet annorlunda organiserad än hos oss. I toppen sitter 15 hedersledamöter. Bland dem lägger man märke till den världsberömda violinisten Jascha Heifetz, vars båda intressen är musik till 50 procent och bordtennis till 50 procent. Exakt sammalunda är fallet med den likaledes världsberömda Yehudi Menuhin. Och som hedersledamot presidenter också den i Amerika populäre författaren Octavus Roy Cohen, som byggt om sin matsal till bordtennishall. Han tar sig en femsetare med sin fru mellan kapitlen. »Det klarar tankarna», påstår mr Cohen.

Efter hedersledamöterna kommer själva överstyrelsen. Den består av en ordförande, tre vice ordförande, två sekreterare och en kassör. Och under dem sorterar en nationell kommitté på 23 ledamöter, som var och en har en specialuppgift att öva expertis på. Där finns sålunda en man för vardera kortregistrering, skolbordtennis, bordtennisut-

rustning, uppvisningsspel, bordtennishistorik, regler, serier, uttagningar, presstjänst, spelarranglista, prissamlingar, turneringar etc.

Först därunder kommer 15 statsförbund med sina styrelser, 4 distriktsförbund och 16 sammanslutningar i oanslutna stater.

Men centralinstrumentet är därmed inte nämnt, det är generalsekretären. Han står utanför de ovannämnda organisationerna men sköter med sitt sekretariat hela korrespondensen för »United States Table Tennis Association».

En tidning, pigg och välredigerad, utges av USTA. Den heter Table Tennis Topics och kommer ut åtta gånger om året, oktober—maj. Där får man läsa allt mellan himmel och jord om amerikansk bordtennis. När en bordtennisspelare förlovar sig, gifter sig eller får barn celebreras det genast i »Topics». Tidningen är fylld av bilder av söta bordtennisflickor, iklädda racket men eljes gärna lätt klädda. Typisk för amerikansk »show»-mentalitet är t. ex. en »Topics»-artikel, som berättar om olika sätt att förströ publiken vid bordtennisuppvisningar. Det är inte tillräckligt, menar författaren, att den ena spelaren sysslar med »korkmattsplockning» så många meter bort från bordet som möjligt, medan den andre juniorboxningssluggar framme vid nätet — sånt kan publiken numera — utan man bör pigga upp det hela med ett par matcher mellan bad-dräktsklädda skönheter eller mellan rullskridskovirtuoser, eventuellt kan man spela i maskeradkostymer. Och dansmusik bör alltid ackompanjera det hela.

Tja, vad säger »Pannan»? Har du lust att spela i Norrköpings bt-hall, utklädd till tomtgubbe, mot Flisberg, sminkad till ballettdansös? Badskönheter skulle nog tycka det blev kallt i vissa stockholmska hallar under vintrar som den här sista.

Men uppslagsrikedom fattas då inte amerikanerna. Göres en stor turnering i en stad, plockar man alltid fram bergmästaren för att hålla välkomsttalet till gästerna. I Kansas har man förverkligat ett gammalt svenskt önskemål. Där har man nämligen en utomhushall med sex bord för sommarträningen. I en stad, där nyligen en stor tur-

nering pågick, sökte man upp direktören för stans största teater och kom överens med honom, att låta finalerna spelas på scenen under mellanakt. Det blev jättesuccé!

Man har många olika slags turneringar. Tävlingsprogrammet kulminerar under mars månad. Då spelas t. ex. en stadsmatchserie, som åtta gånger å rad vunnits av New York (Sol Schiff, Abe Berenbaum, Sy Sussman). Då utkämpas också en stor drabning enligt Davis Cup-system mellan ett 20-tal universitet och högskolor, varvid Pennsylvania University på sistone dominerat. I alla turneringar finns både herr- och damklasser samt mixed och oldboys herrar. Förslag har varit uppe även om »oldboys»-klass för damer, d. v. s. sådana som fyllt 29 år, men det lär visst stranda på vissa svårigheter med åldersuppvisningarna.

Bordtennistränare finns det flera i aktion. Berömdast är George Schein, som bl. a. tog hand om Sol Schiff, när denne bara var 12 år gammal. Schein tror, att en blivande bt-stjärna skall tas om hand av tränare helst före 15-årsåldern.

Till sist några kuriosas. I Minnesota finns en läkare, dr Bryngelson (låter svenskt!) som i 13 år använt bordtennis på sin klinik! Han är nämligen specialist på behandlingen av talfe och anser sig ha funnit att talnervositet lättast övervinnes hos folk som stammar, om de blir gripna av spänningen i bordtennispelet.

På den berömda »Clippert» finns numera ett bordtennisbord installerat för passage-rarna.

Table Tennis Topics reporters kunde med stolthet rapportera, att den kände presidentkandidaten, statsmannen Wendell L. Willkie, efter en uppmärksam, lång och besvärlig flygtur inte lade sig att vila utan rekreerade sig genom en bt-match, innan han satte sig vid matbordet.

Amerikanerna ha ju som bekant pippi på statistik. I Alabama har man sålunda räknat ut, att en på tre av studenterna var bordtennisspelare samt att det var fler som intresserade sig för bordtennis än för modern dans.

Vad säger Sveriges swingpjattar?

Olléns observationer

Hur skall en tävlingsspelare lägga sin träning?

Den lille trollgubben Bellak, jämte Barma säkert den som prövat mest av bordtennis på detta klotet, har efter sin långa erfarenhet och på basis av studiet av de världselit-spelare, som kommit längst, formulerat följande grundsatsar för den som vill bli en bra tävlingsspelare: »Träna 4 à 5 timmar per vecka, dels mot jämgoda, dels mot sämre motståndare; spela 6—10 set åt gången och håll på med detta program 8 av årets 12 månader.» Det är ett hårt program. Men av vad jag personligen hört av t. ex. Vana, Barma och Bergmann, tror jag, att Bellak har till punkt och pricka rätt. Så »finskt» tränar till och med världstjurnor, som har väldiga anlag gratis från början.

*

Vilken taktik skall man ha för att vinna? Frågan verkar kanske enfaldig. Taktiken måste naturligtvis variera alltefter motståndare och tusen andra omständigheter. Icke förty finns en grundregel, som man kan bryta mot om man vill, men som dock framsprungit som en frukt av tusen och åter tusen framstående spelares ofta dystra erfarenheter. Bordtennisprofessorn Coleman Clark har formulerat den, byggande på en av den store tennismästaren Tildens deviser:

»Ändra aldrig ett vinnande spelsätt. Ändra alltid ett förlorande.»

Hur många har inte genom omsorgsfull defensiv kommit fram till en svårsvunnen ledning, exempelvis med 20—17, men sen get sig katten på att söka slå in slutbollet, vilket resulterat i en onödig och snopen förlust. Hur många har inte envist bitit sig fast i att slå t. ex. forehands mot en spelare, som skrivar fenomenalt just på forehandssidan. Och den envise har gått kapprakt in i ett nederlag, som kunnat undvikas.

*

Det är ledsamt, att vi får så litet utländska bordtennistidningar genom censuren nu. Före 1939 hade vi japanska, engelska, franska, tyska och amerikanska. Nu är det bara de sistnämnda, som når oss, och det är väl en tidsfråga, när även det fönstret mot stora världen blir stängt.

Apropå censur, har ni hört den här historien?

Mamman: Vad sa pappa, när du spröckte hans nya bordtennisboll?

Sonen: Skall jag utelämna svärorden?

Mamma: Ja, naturligtvis.

Sonen: Han sa ingenting.

Serve och Retur

DENNA AVDELNING är avsedd att bli en »allmänhetens spalt», där envar skall fritt få framföra sina synpunkter på frågor gällande bordtennisporten. Redaktionen är tacksam för alla »insändare», och om tidningens läsare ta vara på möjligheten att här göra sin röst hörd, kunna vi få fram en diskussion till stor glädje för bordtennisportens vidare utveckling. — Bara ett litet förbehåll: Skriv endast på ena sidan av papperet!

Svensk Bordtennis får beröm

— Undertecknad har med nöje tagit del av »Svensk Bordtennis» nummer 1 och 2. Jag tycker att det var en strålande idé av Svenska Bordtennisförbundet att starta denna tidning. Nu kan ju förbundet nå alla intresserade med sina cirkulär och meddelanden, samtidigt som respektive klubbstyrelser och lagledare genom insändare kunna diskutera olika frågor.

V. Andersson, Sthlms Postmäns IK.

*

— Ber att få framföra de hjärtligaste välgångsönsknningar till Sv. B. T. F. och tidningsredaktionen. Det var en välkommen och efterlängtd sak denna lilla specialtidning för BT-sporten. En verkligt bra tidning, väl redigerad och populärt innehåll.

H. Johansson, ordf. i Eskilstuna BT-allians.

*

— De duplicerade förbundscirkulären kunna nämligen, vare sig de komma från SBTF eller distriktsorganisationerna, aldrig bli några verkliga ersättare för en tidning, och dessutom verka de genom sitt format och sin trista utstyrelse lätt tråkiga och »officiella» trots ett i många delar nog så läsvärt och lättmält innehåll. »Svensk Bordtennis», som det nya organet döpts till, hälsas därför hjärtligt välkommen på alla breddgrader av vårt avlånga land — icke minst de skånska!

Ur Skånes bordtennisförb. »Meddelande».

Östergötlands problem i SM för 3-mannalag

blev inte löst genom den motion i ämnet som förelåg vid SBTF:s årsmöte i Malmö. Nu kommer emellertid BK Wirgos ledare Arne Hagerberg med ett förnuftigt förslag:

— Motionen (i vilken vi på intet sätt hade någon del, ty vi voro fullt införstådda med skälen för avslag) framhöll ju det otacksamma i uppgiften att år från år ställa upp i lag-SM utan chans att nå fram till slutomgången, dit dock vissa lag kvalificerade sig trots sämre spelstyrka.

Då årsmötet förstodigt nog avlog motionen (som gick ut på att SM-segrande klubben skulle slippa kvalificering närmast följande år), vilja vi emellertid föreslå SBTF:s styrelse en annan lösning. Genom att låta ett av östgöta-gruppens lag spela i Stockholms-gruppen, som varieras år från år, kan förbundet till en viss del tillmötesgå Östgötaklubbarnas önskan om omväxling.

För vår del anse vi även att denna lösning skulle stimulera intresset för de deltagande lagen. Ekonomiskt lär det nog gå ihop, ty om exempelvis ett Norrköpingslag skulle få ett Stockholmslag på hemmabörd, så bleve det nog trots reskostnaderna några kronor över. För bordtennisintressets vidmakthållande inom Norr- och Linköping

bör förbundet ta detta förslag under övervägande. Någon motion är ju inte nödvändig, ty i geografiskt hänseende föreligger här inga avstånd att tala om.

Varför inte mångkamp i raketsport?

Det är den tennisintresserade signaturen »Bom» som kastat fram denna fråga i Stockholms-Tidningen, där vi klippt följande rader:

När få vi förresten en mångkamp i raketsport, en allsidig propaganda för alla de fyra trevliga bollidrotterna tennis, bordtennis, badminton och squash? Jag hade äran framföra förslaget för något år sedan, och det har blivit än aktuellt sedan dess. Inte minst allt korpspel i tre av de nämnda grenarna — squashen kommer väl också, eller vad säger »Jotte» Söderström? — har gjort att det kommit fram en massa spelare som mer eller mindre händigt utöva alla fyra idrotterna. Men vem är den verkliga allroundmästaren?

Tidningar rekommenderas

— De stora framgångar som bordtennisporten gjort i Eskilstuna kan nog till stor del tillskrivas tidningspressen i staden, som de sista säsongerna börjat få upp ögonen för sporten. I synnerhet Tidningen Folket har på ett effektivt sätt gått in för denna sport och skaffat sig en specialreferent.

(Ur ett brev från Eskilstuna.)

— Du kan framhålla i »Svensk Bordtennis», att G. P. (Göteborgs-Posten) numera är den enda tidning som i större utsträckning skriver om b.t. här i Götet. En och annan bit »saxar» förstäss G. T. (Göteborgs-Tidningen).

(Ur ett brev från Göteborg.)

ÄLDST STÖRST och FRÄMST:

STOCKHOLMS
BORDTENNISALONGER
ASPLUND & FOXELL

- ★ "AUDITORIUM"
Norra Bantorget Tel. 21 14 81
- ★ "S:T ERIK"
S:t Eriksgatan 56 Tel. 50 27 53
- ★ "GÖTA"
Götgatan 81 Tel. 42 42 79

PLOCKNING LANDET RUNT

Landslagsuttagningen

för matchen mot Jugoslavien gjordes i onödan. Tage Flisberg och Arne Andersson ansågos självskrivna, men om 3:e plats arrangerades en serietävling i Stockholm med följande resultat: C. O. Johansson—L. Liljendahl 2—1; S. Elmblad—V. Kolmodin 2—0; S. Elmblad—L. Liljendahl 2—0; C. O. Johansson—V. Kolmodin 2—1; L. Liljendahl—V. Kolmodin 2—0; S. Elmblad—C. O. Johansson 2—0.

	sp.	v.	f.	set	bollar
1) S. Elmblad	3	3	0	6—0	126—93
2) Johansson	3	2	1	4—4	151—147
3) L. Liljendahl	3	1	2	3—4	127—134
4) V. Kolmodin	3	0	3	1—6	116—146

Stadsturnering i Småland

En förnämlig lagtävling mellan de småländska bordtennisörterna var under vårsäsongen arrangerad av Smålands Bordtennisförbund och Jönköpings-Posten. Inte mindre än 12 lag deltog först i fyra 3-stadsmatcher, där segrarna kvalificerade sig till finaluppgörelsen. Där segrade slutligen Huskvarna efter vinst över samtliga motståndare.

Varje stadsmatch bestod av 2 singlar och 1 dubbel. Följande resultat noterades:

Grupp A: Huskvarna—Jönköping 3—0; Huskvarna—Tranås 3—0; Jönköping—Tranås 2—1. Segrare: Huskvarna.

Grupp B: Värnamo—Nässjö 2—1; Värnamo—Hovslätt 2—1; Hovslätt—Nässjö 2—1. Segrare: Värnamo.

Grupp C: Nybro—Kalmar 1—2; Nybro—Växjö 3—0; Kalmar—Växjö 3—0. Segrare Kalmar.

Grupp D: Ljungby—Traryd 3—0; Ljungby—Alvesta 2—1; Traryd—Alvesta 2—1. Segrare Ljungby.

Finalen spelades i Växjö idrottshus och lämnade följande resultat: Huskvarna—Ljungby 3—0; Värnamo—Kalmar 2—1; Huskvarna—Kalmar 3—0; Värnamo—Ljungby 2—1; Kalmar—Ljungby 3—0; Huskvarna—Värnamo 2—1.

En stark sak!

A. I. K. vann division I i Stockholmsserien

Som så många gånger förr triumferade AIK i Stockholmsserien för 10-mannalag. När den stora tävlingsapparaten (60 lag startade) till slut var klar, förelåg följande serietabell för division I:

	sp.	v.	oa.	f.	m.	p.
1) A. I. K.	16	13	2	1	104—56	28
2) Sthlms IF	16	11	4	1	101—59	26
3) Hellas	16	7	5	4	91—69	19
4) Storkyrkop.	16	5	6	5	82—78	16
5) Ferm	16	7	2	7	76—84	16
6) Posten	16	5	2	9	77—83	12
7) Fredhäll	16	4	3	9	77—83	11
8) Sthlms IS	16	3	4	9	56—104	10
9) Vasalund	16	1	4	11	53—107	6

Sportklubben Svolder tänkte från början inte delta i tävlingen och utgick även efter 5 matcher.

De båda bästa lagen i var och en av underdivisionerna voro: Baltic och Regina (div. II), Ready och Holmia (div. III), Juno och Oden (div. IV), Aston och Birka (div. V A) samt City och Vasalund B (div. V B).

Distriktsmästerskapen

Kap. V i SBTF:s tävlingsbestämmelser.

1. DM anordnas i början av december månad av distriktsstyrelse eller på dess uppdrag av förening inom distriktet.

2. DM avser tävlan i samma mästerskapsgränar som vid SM.

3. Distriktsstyrelsen avgör, i vilka av de vid SM förekommande mästerskapsgränarna, som DM skola avhållas.

4. Distriktsstyrelse får förlägga lagmästerskapet till vilken tid som helst under spelåret.

5. Beträffande sökan av uppdraget som arrangör av DM, beskattning, utsändande av inbjudan o. s. v. utfärdar resp. distrikt bestämmelser, vilka skola godkännas av förbundsstyrelsen.

Smålands Bordtennisförbund

bildades 1935 och har onekligen arbetat framgångsrikt alltsedan dess. Namnen Gunnar och Thage Lindberg, Tore Bergkvist och Sigurd Larsson böra nämnas i samband med den snabba utvecklingen. I fråga om antalet bordtennisklubbar ligger givetvis de tätbefolkade distrikten Skåne och Stockholm främst, men sedan kommer Småland i samma klass som Göteborg och Västergötland med omkring 30-talet förbundsanslutna föreningar.

Förutom DM arrangerar Smålandsförbundet en s. k. Elitserie för 3-mannalag samt en 10-mannalagsserie i fyra divisioner. En ganska enastående sak är f. ö. den lyckade premiären på stadsmatcherna under förra säsongen, varom läses i ett särskilt meddelande.

Rumlaborgs BTK, som var initiativtagare till Smålands Bordtennisförbund, firade sitt 10-årsjubileum under vårsäsongen. Förutom de nämnda bröderna Lindberg och Torsten, Norrköpingsmålvakten, som tidigare vunnit DM i bordtennis, hör Nils G. Norén till klubbens mest förtjänstfulla medlemmar.

— Vi skall även fortsätta att göra så mycket som står i vår förmåga för att höja bordtennisporten inom Småland, framhåller Thage Lindberg (förbundsordföranden) i en skrivelse.

Håller man fast vid den parollen, går det nog framåt ytterligare. Så småningom kanske vi få se smålänningar göra sig gällande i konkurrensen på SM och andra stortävlingar.

Mötesplatsen

för Eskilstunas golf- och bordtennis-spelare är

SVEAPALATSET'S
GOLF- och BORDTENNISHALL.
Tel. 1548.

Flisberg och Pannan slagna i Värmland

Karlstads Bordtennisklubb arbetar energiskt och förnuftigt samt drar sig inte för att arrangera propagandatävlingar med landets bästa spelare som deltagare. När svenska mästarerna Tage Flisberg och Arne Andersson från Norrköping kommo på besök, noterade Värmland sin hittills största bordtennisdag. Se följande färgstarka referat:

Värmländska mästarerna »Nicke» Wahlström och »Gurra» Jansson deltog i såväl Storfors som Karlstad. På middagen besöktes det lilla brukssamhället, och över 100-talet intresserade fingo vara med om en prima sensation i det att Wahlström besegrade Flisberg och Arne Andersson fick finna sig i nederlag mot Jansson, Karlstadspojkarna spelade mycket starkt och samtliga matcher voro ganska jämna.

I Karlstad på kvällen fick såväl Flisberg som Andersson revansch men även här voro matcherna jämna överlag. Singelmatchen mellan Flisberg och Andersson blev en grann tillställning och inför publikens ovationer höll Tennishallens tak på att lyfta sig. I den matchen visades alla bordtennisens finesser. Anderssons säkra backhand tvingade Flisberg på defensiven, där han gjorde rent fenomenala saker.

Efter denna tävling kommer nog publiken att infinna sig mera mangrant än vad som förut varit fallet, och för Karlstadspelarna var det ett glädjande fall framåt. Bordtennisen i Värmland har länge legat i »dödvatten» men genom Flisbergs och Anderssons besök kan man säkert räkna med det absoluta genombrottet inom en snar framtid.

Resultaten.

Storfors: T. Flisberg—G. Jansson 21—11, 20—22, 21—14; A. Andersson—N. Wahlström 18—21, 21—18, 21—14; A. Andersson—G. Jansson 15—21, 21—13, 14—21; T. Flisberg—N. Wahlström 21—19, 16—21, 22—24; Andersson—Flisberg—Wahlström—Jansson 21—10, 19—21, 21—16; T. Flisberg—A. Andersson 22—20, 16—21, 21—16.

Karlstad: T. Flisberg—G. Jansson 16—21, 21—17, 21—15; A. Andersson—N. Wahlström 21—18, 16—21, 21—16; A. Andersson—G. Jansson 21—10, 21—16; T. Flisberg—N. Wahlström 21—19, 21—13; Flisberg—Andersson—Wahlström—Jansson 21—19, 21—13; A. Andersson—T. Flisberg 21—19, 10—21, 21—19, 22—20.

Wam.

Gotländska mästerskapet

arrangerades under förra spelåret av Visby BTK, (f. d. BTK Finish) som även hade de största framgångarna i tävlingen. Gunnar Dahlin blev distriktsmästare i singel, som f. ö. uppvisade följande prislista: 1) Gunnar Dahlin, Visby BTK; 2) Tage Enström, Visby BTK; 3) Carl-Erik Jakobsson, Klintehamns IK; 4) Tord Dalström, BTK Splendid; 5) Henrik Svärd, Visby BTK; 6) Mats Ahlberg, BTK Play; 7) Arne Olofsson, Färösunds G. och IK; 8) Erik Lindfors, BTK Play.

Eskilstuna har hävdat sig

i konkurrensen med Sörmlands övriga mycket äldre bordtennisorter. Det bästa av allt är att spelstandarden år från år blir betydligt bättre. För ca 5 år sedan satte man i gång i en liten oansenlig hall med 5 bord. Där bildades Eskilstuna Bordtennisklubb och efter ett par säsonger blev stugan för trång. Hallinnehavaren Eskil Norman ökade då ut rörelsen till en 7-bordshall i Royalpalatset men flyttade snart till det riksbeckanta (?) ungarshotellet Fuxen, där en verkligt flott hall med 9 bord invigdes hösten 1940.

I samband med invigningen deltog fyra Norrköpingsspelare i en uppvisning — »Pannan» Andersson, Sture Fyrberg, Lennart Johansson och Lundberg — och fingo som pris var sitt arbandsur (!), som skänkts av Fuxens ägare byggmästare Georg Andersson.

Eskilstunamästare blev R. G. Johansson, EBTK, i seniorklassen med klubbkamraten Folke Eriksson som tvåa. Den nybildade BTK Orion tog hem juniorklassen genom den lovande 14-åringen Bengt Lindholm.

När Sveahallen (med 4 bord) invigdes i mars deltog allt vad Eskilstuna har av spelare, och segrare i seniorklassen blev Holger Adolfson, EBTK, före Bengt Rundström, Orion, samt Hugo Andersson och R. G. Johansson, EBTK. Juniorsegrare: Bengt Lindholm. Dubbelsegrare: R. G. Johansson-H. Andersson. Nybörjarsegrare: Olle-Lundkvist.

Sveahallens innehavare, O. Djurfors, har uppsatt ett pampigt vandringpris mellan Sörmlandsklubbarna, som mötte upp med 40 man. Distriktsmästaren T. Fryklund från Nyköping vann individuellt, och hans klubb tog första inteckningen i priset. R. G. Johansson och H. Adolfsson placerade sig närmast. Denna gång triumferade B. Öst, EBTK, bland juniorerna, och bästa dubbelparet var T. Flyklund-C. E. Andersson från Nyköping.

Åtta av Eskilstunas idrottsklubbar deltog i speciell 3-mannalagsturnering på Royalhallen, där man slutligen även anordnade korp.-tävlingar.

Häji.

o o o

Sandviken och Gävle

hade hoppats få se ungerska eller jugoslaviska storspelare på nära håll, men då vi inte fick besök av några utlänningar, så ordnade Sandvikens BTK i stället en tävling med några av de bästa stockholmarna som gäster på den ståtliga sporthallen Jernvallen. Stig Elmlblad, Cal-Ottill Johansson och Valter Kolmodin vunno ganska lätt sina matcher mot Sandvikens och Gävles bästa spelare. Olle Fors tog dock set på Kolmodin och Evert Hedlund kunde t. o. m. vinna över Elmlblad med 21—19, 21—18.

Tennistränaren Tedy Sandström (från BTK Minerva i Stockholm) har tillsammans med Bertil Ericsson (fotbollcentern) introducerat bordtennis i Sandviken. Nu har emellertid Sandström flyttat till Gävle, och han medverkade till att Gävle slog Sandviken med 3—2 i en klubbmatch, som lämnade följande individuella resultat (Gävlespelarna först): S. Vickholm—S. Björklund 19—21, 19—21; G. Svensson—H. Karlsson 14—21, 13—21; T. Sandström—O. Fors 21—18, 21—15; G. Bauman—H. Berg 21—15, 21—14; E. Hedlund—N. Broman 21—10, 21—15.

Sörmlandspokalen, som första gången erövrades av Nyköpings BTK.

En svensk ranglista

på de 10 bästa spelarna efter senaste SM har uppgjorts av Linköpingsledaren Walle Crantz, som redan i våras levererade en stor artikel, vilken dock på grund av utrymmesskäl blev överstående och sedan en smula ofullständig när östgötaserierna avancerade.

Ranglistan har emellertid bestående värde:

- 1) Tage Flisberg, 2) Gusten Johnsson, 3) Arne Andersson, 4) Valter Kolmodin, 5) Lennart Liljendahl, 6) Sture Fyrberg, 7) Holger Ahlgren, 8) Liss Larsson, 9) Carl Svensson, 10) Åke Bengtsson.

o o o

Linköping har bredden

— Sedan Kolmodin och Gusten Johnsson flyttat från staden och Olle Ekman lagt upp, skriver Walle Crantz om Linköpings egen bordtennis, har det varit svårt att få fram några spelare av verklig toppklass här, och vi ha fått finna oss i att Norrköpingsspelarna lagt beslag på DM i Östergötland. Vi ha visserligen ett par goda spelare i Holger Ahlgren och Henry Palmberg, men de ha varit litet för ojämnta för att alla gånger kunna hävda sig i konkurrensen med Norrköpings bästa spelare. Dessutom ha de under de båda senaste åren varit inkallade i beredskapstjänst. När så Henry Arnell och Rune Thorell representera Uppsala Studenters IF och S. Hemer, en annan lovande förmåga, slutat spela på grund av officersutbildning, då kan man förstå att eliten fattas.

Men bredden finns! Och intresset för sporten är stort — större än någonsin. Detta har säkerligen sin sak i att det förutom BTK 30 sedan i höstas finnes en annan specialklubb för bordtennis, Linköpings BTK. Konkurrensen stimulerar och så ha vi arbetat på att få fram goda juniorer. För att öka intresset har även arrangerats en Linköpingsserie i två grupper om resp. 7 och 6 tremannalag för oregistrerade klubbar och korporationer. Meningen är att söka få dessa klubbar anslutna till såväl

Östergötlands distriktsförbund som Svenska Bordtennisförbundet.

*

BTK 30 firade sitt 10-årsjubileum med tävlingar och utdelning av förtjänsttecken till W. Crantz, H. Ahlgren och O. Olofsson. Vid jubileumstävlingarna segrade H. Ahlgren över H. Arnell med 21—16, 21—19 i mästarclassens final.

*

Linköpingsmästerskapet vanns av Rune Johansson, BTK 30. Holger Ahlgren, som var storfavorit, förlorade redan i sin första match mot junioren Veine Fredriksson, som spelade utmärkt men sedan blev besegrad av den andre finalisten Sture Pettersson, BTK 30.

*

Veine Fredriksson är Linköpings mest lovande spelare. Under förra spelåret dominerade han juniorklassen inom Östergötland och gjorde även flera uppmärksammade matcher mot distriktets berömda storspelare, »Tuppen» vann JM utan setförlust och i DM-finalen för 3-mannalag tog han hem en individuell seger över »Pannan» Andersson med 22—20, 25—23. Även i SM för lag kämpade Fredriksson ståtligt och vann 2 av sina 3 matcher mot Uraina.

Vid SM i Malmö var Fredriksson inte i bästa slag och det medförde en viss besvikelse i Linköpingsgänget att segern gick till Lidköping.

— Vi trodde givet att han skulle vinna junior-SM, sade Krantz efter tävlingarna, men Allan Jacobsson var den bättre spelaren av de två.

Inga bortförklaringar alltså — det gör mycket till att man tror på Linköpings renässans som landets förnämsta bordtennisstad!

o o o

Kulladals BTK 15 år

Skånes äldsta bordtennisklubb är Kulladals BTK, som under vårsäsongen firade sitt 15-årsjubileum. Det torde finnas få svenska specialklubbar av samma ålder, varför en liten presentation är på sin plats.

De första 5 åren kännetecknades av stor fattigdom, men sedan arrangerade klubben Malmö-mästerskapen 5 år i rad och fick bättre ekonomi. De senaste 7—8 åren ha de sportsliga framgångarna varit stora och klubbens prissamling är imponerande. Största förtjänsten däri har Helge Löfdahl (numera Lugå, Lund), som varit Malmö-mästare 3 gånger och s. k. divisionsmästare 2 gånger. År 1935 vann Kulladal sydsvenska zonen i SM för lag men mötte sedan sitt öde i semifinalen mot Hanno från Borås.

De medlemmar som under de gångna 15 åren »gjort» föreningen äro främst Helge Löfdahl, Eric Ahlström, Georg Pihl, Ewe Malmquist (kanske mera känd som tennis-spelare), Ture Isberg, Hugo Riesbeck och Erik Nilsson. Otto Rohlsson är vice sekreterare i Skånes Bordtennisförbund och Georg Pihl protokollsekreterare i Malmö Bordtennisförbund.

o o o

Östergötlands Bordtennisförbund utdelade vid sitt 10-årsjubileum förtjänsttecken till Walle Crantz, BTK 30, Linköping, Arne Hagerberg, Tage Flisberg och Arne Andersson, Wirgo, Norröping, samt Gusten Johnsson, Nordenhov, Göteborg (f. d. Linköping).

I en jubileumstävling vann Arne Andersson finalen mot Tage Flisberg. Gusten Johnsson var inbjuden till tävlingen men blev redan i första matchen slagen av »Musse» Bengtsson, Norrköping.

Nordenhov vann Göteborgsserien

Åke Lantz främst i individuella ranglistan

Under spelåret 1940—41 deltog 30 tremannalag i Göteborgsserien, som var uppdelad på fyra klasser. Nordenhov vann ganska överlägset A-gruppen före Sandarna, trots att storspelarna Gusten Johnsson och Ingvar Bengtsson inte voro med i laget. Den som tog hem de flesta individuella segrarna för Nordenhov var Åke Lantz, som andra året i rad placerade sig främst i ranglistan över Göteborgsseriens A-klasseur. Han vann 26 av sina 30 matcher, ett resultat som Olle Persson från Sandarna var mycket nära att tangera med 25 segrar på lika många matcher.

Seriens 12 bästa spelare voro med hänsyn till antalet vunna individuella matcher: 1) Åke Lantz, Nordenhov, 26; 2) Olle Persson, Sandarna, 25; 3) K.-A. Larsson, Nordenhov, 21; 4) Isaac Scharnowitz, Sandarna, 20; 5) Bertil Eriksson, Nordenhov, 19; 6) H. Larsson, Färjenäs, 18; 7) N. Olsson, Färjenäs, och Hilding Johansson, Sandarna, 16; 9) G. Bengtsson och Å. Andreasson, Lindholmen, 15; 11) H. Johansson, Falkenhof, 14; 12) V. Kristensson, Färjenäs, 13.

De slutliga serietabellerna fingo följande utseende:

Klass A:					
	sp.	v.	f.	kvot	p.
Nordenhov I	10	10	0	71—19	20
Sandarna I	10	7	3	63—27	14
Färjenäs I	10	7	3	48—42	14
Lindholmen I	10	3	7	42—48	6
Falkenhof I	10	2	8	29—61	4
Warta I	10	1	9	17—73	2

Klass B:					
	sp.	v.	f.	kvot	p.
V. Frölunda I	14	13	1	90—36	26
Örnen II	14	11	3	80—46	22
Nordenhov II	14	8	6	66—60	16
Mölnlycke I	14	6	8	65—61	12
Örnen I	14	6	8	62—64	12
Färjenäs II	14	6	8	52—74	12
BTK 21 I	14	3	11	47—79	6
Lindholmen II	14	3	11	42—84	6

Klass C:					
	sp.	v.	f.	kvot	p.
Sandarna II	12	11	1	96—12	22
S. K. F. I	12	10	2	65—43	20
Masthugget I	12	8	4	59—49	16
Nordenhov III	12	7	5	52—56	14
V. Frölunda II	12	4	8	39—69	8
Warta II	12	2	10	41—67	4
Sandarna III	12	0	12	26—82	0

Klass D:					
	sp.	v.	f.	kvot	p.
G. F. F. I	14	13	1	107—19	26
Lindholmen III	14	11	3	91—35	22
Säters I	14	11	3	84—42	22
Nordenhov IV	14	8	6	56—70	16
Eriksberg I	14	7	7	59—67	14
Metro I	14	3	11	45—81	6
Eriksberg II	14	2	12	26—100	4
Örnen III	14	1	13	36—90	2

Värmlands distriktsmästare för 3-mannalag säsongen 1940—41 blev Karlstads Bordtennisklubb (N. Wahlström, G. Jansson och B. Lund).

Ceve Linde.

Bordtennisförbundet 15 år den 25 oktober

Svenska Bordtennisförbundet stiftades den 25 oktober 1926, varför vi alltså kunna fira jubileum denna månad. Förbundets förste ordförande var redaktör »Ceve» Linde i Göteborg, och i den första styrelsen återfanns vidare Sven Lindhagen som vice ordförande, E. Carlsson som sekreterare och G. Malm som kassör.

Under åren 1926—32 var styrelsen förlagd till Stockholm, 1932—38 till Göteborg och från den 9 januari 1938 åter till Stockholm.

Vi återkomma till jubiléet i nästa nummer av »Svensk Bordtennis».

BTK Ready i Sundbyberg vann div. III i Stockholmsserien och samma klubb B-lag blev 4:a i div. V. Vid säsongavslutningen utdelade klubben 30 ex. av Bordtennisboken till sina spelare — ett efterföljansvärt sätt att ordna en billig men värdefull prisutdelning.

*

Skånes Bordtennisförbund

införde registrering av sina spelare under förra spelåret och arrangemanget slog väl ut. Man förfogar nu över ett värdefullt namnregister med uppgifter om födelseår och annat på distriktets samtliga spelare.

De lokala bordtennisförbunden i Skånestäderna korade sina mästare redan i januari månad 1941. Vi notera helt summariskt följande singelsegrare och antalet deltagare i de olika städerna:

Malmö (98): H. Hansson, BK Lydia.
Hälsingborg (41): G. Liljekvist BTK Stjärnan.
Lund (57): A. Ohlsson, LUGI.
Landskrona (49): G. Andersson, Landskrona IF.
Eslöv (17): S. Johnsson, BTK Star.

Märkligt är det stora intresset för dubbel i Malmö med inte mindre än 45 par i mästerskapet. E. Haglund och I. Rosengren från BK Olympic segrade i turneringen.

Mellanskånska mästerskapen arrangerades av Hörby BTK och singelsegrare bland 32 deltagare blev H. Löfdahl, LUGI.

Nennonen finsk mästare slog Biese och Grönholm

Huru bra äro fröknarna Kuittinen
och Heinonen?

Årets finska mästerskap arrangerades i mars och har betecknats som den hittills största bordtennistävlingen i Finland. Turneringen omfattade 172 matcher på två dagar, men så förekom också singelklasser för herrar, juniorer, oldboys och damer, herrdubbel och mixed dubbel samt lagmästerskap för 3-mannalag. Man kan konstatera att finsk bordtennis lagts upp på bred grund och under normala förhållanden ganska snart skulle vuxit sig stark samt nått internationell klass. Inte minst tack vare det påbörjade samarbetet med Sverige.

Helsingforsstudenterna dominerade mästerskapen. I akademiska mästerskapen hade Biese triumferat över Nennonen med 3—1 men nu tog den senare revansch med 3—2. Tillsammans vunno de dubbel, och i mixed möttes de med sina kvinnliga partners i finalen. Unto Sainio, som tillsammans med Rolf Biese spelade i Stockholm och Uppsala förra säsongen, blev utslagen av förra finske mästaren Åke Grönholm, som trots otränning gick upp i finalen ganska lätt. Där vann emellertid Nennonen med 16—21, 21 17, 14—21, 21—17, 21—9.

Fröknarna Kuittinen och Heinonen äro avgjort bäst bland damerna, och i oldboysklassen visade förbundsordföranden Bruce Campbell att han är väl hemma i gamet.

Den finska mästarlistan för 1941 har följande utseende:

Herrsingel: Nennonen.
Herrdubbel: Nennonen-Biese.
3-mannalag: Bollkamraterna (Biese, Grönholm, Österman).
Damsingel: Fröken Kuittinen.
Mixed: Fröken Eklund-Rolf Biese.
Juniorer: Gumpfer.
Oldboys: Campbell.

Av referaten och matchresultaten framgår ganska tydligt att trion Nennonen, Biese och Grönholm bildar en liten toppklass bland herrarna. För svensk vidkommande är man f. n. mest nyfiken på hur pass bra de båda nämnda flickorna äro i förhållande till våra bästa på spinnsidan.

o o o

Dansk Bordtennis har fått ledning

Köpenhamnsunion hoppas på landskamp

Svenska Bordtennisförbundet har fått ett glädjande meddelande från Danmark, som nu skaffat sig en bordtennisorganisation. Som en följd av korrespondensen angående en landskamp med Sverige förra året har nämligen Boldklubben Dalgas tagit initiativ till stiftandet av Köpenhavns Bord-Tennis Union med anslutning av stadens största fotbollsklubbar.

När tiderna, som vi hoppas, inom en inte alltför avlägsen framtid åter bli bättre och reseförbudet lättar, då skall det glädja oss mycket att få en landskamp till stånd. Kanske kan det ordnas redan nästa år, skriver en av Köpenhamnsunionens ledare i ett brev till Svenska Bordtennisförbundet.

SBTF:s styrelse har adressen, om det är någon Malmö-klubb som vill inleda underhandlingar om samarbete med danskarna.

Briljant bordtennisbok

Rubriken här ovan är hämtad ur *Svenska Dagbladet*, som i sin recension skriver:

»Gunnar Ollén har i dagarna skänkt bordtennisporten ett uppslagsverk på hundra sidor. Både Sveriges och den övriga världens bordtennishistoria och -organisationer skildras ingående och trevligt kåserande, bordtennisporten skiljes bestämt från sällskapsspelet ping-pong, en sak som de många utövarna i landet förstå att värdera, och de främsta spelarna genom tiderna få karakteristiker, där inte ett smådrag saknas.»

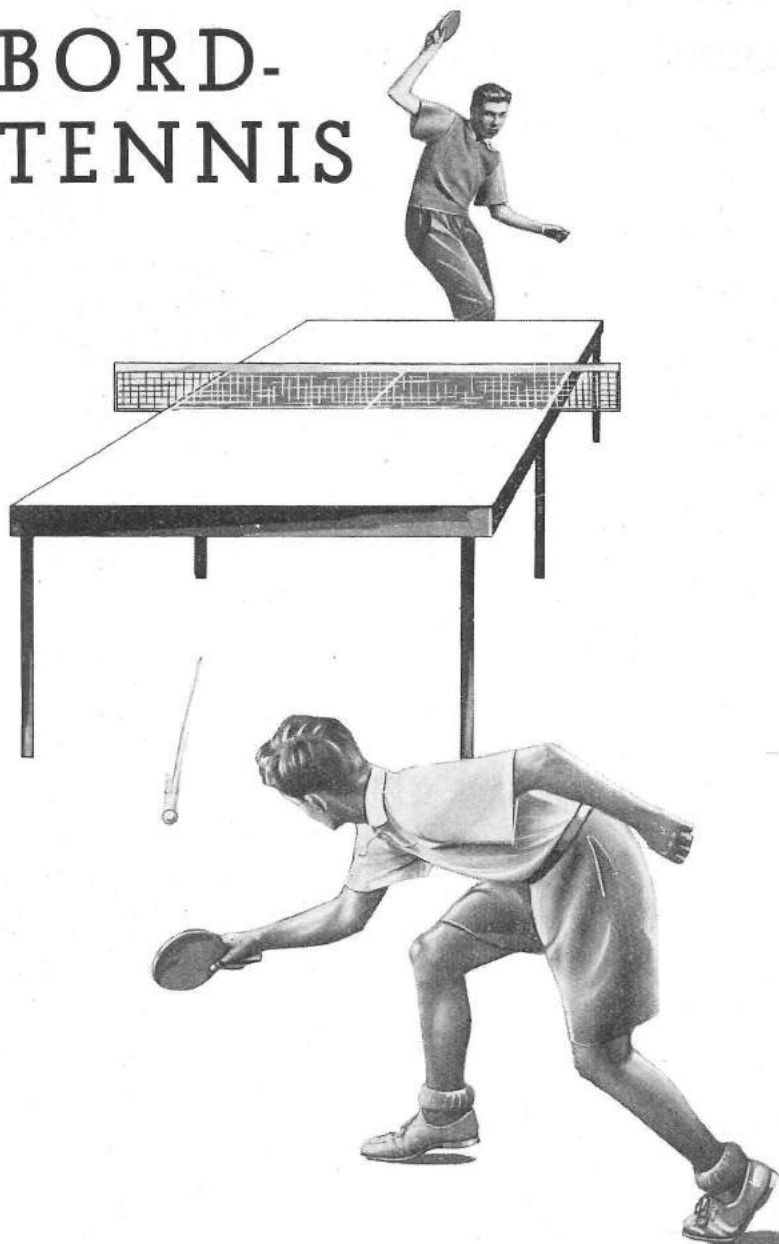
Stockholms-Tidningen skriver bl. a.:

»I dag kan vilken bordtennisintresserad som helst för ett billigt pris inhandla en ovanligt rolig och intressant liten bok om sin hobby, författad av doktor Gunnar Ollén och utgiven av SBTf. Man får i spännande, nära nog romanform, hela utvecklingen från ping-pong och till bordtennis... Boken är späckad med pigga inblickar i den internationella bordtennisen och full av anekdoter.»

Aftonbladet rekommenderar:

»Här har Gunnar Ollén givit ut en liten praktfull bok, helt enkelt betitlad *Bordtennis*. Denna volym på ett drygt hundratal sidor (kostar bara 1 kr.), rymmer en mängd intressanta detaljer om denna sällskapshobby, som blivit en världsidrott. Köp och läs!»

BORD- TENNIS

GUNNAR OLLÉN

Till Svenska Bordtennisförbundet,
Box 1101, Stockholm 16.

Härmed rekvireras ex. av Gunnar Olléns bok »BORDTENNIS» till ett pris av 1:— kr. per styck.

Sändes per postförskott till:

Namn:

Adress:

.....

Till Svenska Bordtennisförbundet,
Box 1101, Stockholm 16.

Härmed rekvireras ex. av Svenska Bordtennisförbundets »Stadgar, Representations- och Tävlingsbestämmelser samt Spelregler» till ett pris av 50 öre per häfte.

Sändes per postförskott till:

Namn:

Adress:

.....

BORDTENNIS

N:r 4

Officiellt organ för Svenska Bordtennisförbundet

Dec. 1941

ÖKAT SAMARBETE

Svenska Bordtennisförbundets 15-årsjubileum den 25 oktober passerade utan ovationer. Det är ju ganska vanligt att dylika tillfällen utnyttjas och firas på ett eller annat sätt, men vi ha inte ansett oss ha tid och råd till festligheter — i stället ämna vi bringa vårt förbunds tillkomst i högtidlig erinran genom att arrangera en mästerskapstävling av förnämlig klass i Eriksdalshallen den 5—6 januari. Meningen är då att Stockholm för första gången på mycket länge skall få se hela den svenska eliten i aktion.

Tiderna locka inte till festarrangemang, men SM skall bli en idrottsligt sett fullgod sportfest.

I samband med SM hålles årsmötet, där vi hoppas att så många distriktsförbund som möjligt skola få tillfälle att vara representerade. Inte minst av den anledningen att mästerskapstävlingarna med dess kontakt mellan spelare och ledare från olika delar av landet är befrämjande för bordtennispelets utveckling i skilda avseenden. Förbundsstyrelsen har av den anledningen och i överensstämmelse med förra årsmötets uttalande beslutat om ett reseutjämningsbidrag för de avlägsna distriktens mästare. Det finns sålunda anledning för spelarna att gå inför DM med alldeles särskilt allvar denna säsong.

Funderingarna på en ny allsvensk elitävling ha tyvärr måst skrinläggas tills vidare. Ekonomiska situationen är inte sådan, att man vågar starta en stort upplagd serie eller annat evenemang av liknande slag. Vi få i väntan på bättre tider försöka stärka bordtennis sportens anseende lokalt — var och en i sin stad — genom att skapa bättre tävlings- och träningshallar samt ordna mindre men välskötta tävlingar.

I den mån utbyte mellan olika städer och distrikt kan förekomma är det givetvis mycket glädjande. Ett sådant evenemang var t. ex. Mellansvenska mästerskapen i Linköping. Som ett led till ökat samförstånd och organiserat samarbete hälsas även tillkomsten av Västsvenska alliansen samt ytterligare konsolidering av Skånes förbundsverksamhet.

Svenska Bordtennisförbundet bildades på Riksförbundets kansli . . .

Av CARL LINDE

Tanken på en svensk bordtennisorganisation uppstod inte i Sverige utan i Berlin. . .

Jag var på affärsresa i Berlin i början av 1926, och såsom livligt bt-intresserad underlät jag ej att besöka de internationella tävlingar, som »Blau-Weiss» då anordnade i sina charmanta lokaler

Den första världseliten

av bordtennis spelare mönstrades vid detta tillfälle, och jag nämner ur minnet: Jacobi, Pechi, Mechlowitz och frau Wiesenthal. Där fanns engelsmän och ungrare, hinduer och österrikare, tyskar, tjecker o. s. v.

Underbara saker presterades . . . ett helt annat spel än det »Prikkespil», som man då var van vid i Danmark och Sverige. Och dock skulle allesammans få sina övermän inom kort!

Ungrarna dominerade som vanligt och togo hem rubb och stubb.

En dag samlades delegater från de olika länderna och fattade preliminärt beslut om att bilda en internationell federation. Ivor Montagu, som var initiativtagare, frågade om inte Sverige ville vara med. Jag svarade, att vi hade ingen landsomfattande organisation, endast klubbar.

— Då måste ni bilda en, sade Montagu. Gör det, och kom med på V. M. i London nästa gång!

Bordtennisförbundet bildas

Jag reste hem till Malmö och tänkte över saken. Sedan korresponderade jag med åtskilliga klubbar, och efter en massa telefonsamtal och brevväxlingar fann jag tiden mogen att skrida till handling. Den 8 oktober 1926 skickade jag ut en rundskrivelse till alla då kända föreningar. Därefter hölls ett möte i Malmö, där samtliga klubbar anslöto sig till tanken. Jag reste därefter till

Ordförande nu och då

Svenska Bordtennisförbundets nuvarande ordförande, redaktör K. A. Rabén (överst), och dess initiativtagare samt förste ordförande, redaktör Carl Linde.

Göteborg och höll ett möte med därvarande klubbar och slutade med Stockholm, där vi måndagen den 25 okt. 1926 på Riksförbundets kansli beslöto bilda Svenska Bordtennisförbundet.

(Forts. nästa sida)

SVENSKA BORDTENNISFÖRBUNDET

Tillhör International Table Tennis
Federation sedan 1926.

Adress: *Box 1101, Stockholm 16.*
Telefon: *Stockholm 31 88 92 (sekr.).*
Postgiro: *43 389, Stockholm.*
Bankförbindelse: *Göteborgs Bank.*

STYRELSE:

Ordförande: Karl-Albert Rabén, redaktör, Hagagatan 24, Stockholm. Tel. 33 05 00 eller namnanr. »Aftonbladet».

Sekreterare: Gunnar Ollén, fil. dr. S:t Eriksgat. 92, Stockholm. Tel. 31 88 92 (säkrast 7.30—9.30 f. m.).

Kassör: Allan Eriksson, Alstervägen 4, Åkeshov. Tel. 25 70 04.

Vice ordförande: Erik Extergren, Rege-
ringsgatan 55, Stockholm. Tel. 21 28 72.

Övriga ledamöter:

Ragnar Löfgren, Krokvägen 118, Enskede. Tel. 49 20 03.

Tore Gustaf Brodd, Hässelby villastad. Tel. Hässelby 55.

Runar Jansson, Vargentinsgatan 3, Stockholm. Tel. 50 87 19.

Suppleanter:

Gudmar Wikmark, Grevturegatan 8, Stockholm. Tel. 61 08 26.

Hille Nilsson, Torsgatan 25, Stockholm. Tel. 30 51 82 eller 11 18 05.

Revisorer:

Malte Bergkvist, Föreningsgatan 25, Malmö. Tel. 21 963.

Helge Löfdahl, Värmlandsgatan 10, Malmö. Tel. 76 762.

SVENSK BORDTENNIS

(Officiellt organ för Svenska Bordtennisförbundet)

Adress: *Box 1101, Stockholm 16*
Ansvarig utgivare: **ERIK EXTERGREN**

(Forts. från sid. 1)

Det värsta var att få folk, kapabla att sköta de löpande ärendena. Det var så och så med den saken, och jag måste därför under de första åren klara upp en hel del, som egentligen skulle påvilat sekretariatet.

Vi startar i V. M.

Allting gick nu med rasande fart. Bordtennisen blomstrade upp och tävlingsverksamheten blev intensivare än någonsin. Enbart i Malmö aordnades under december 1926 ej mindre än 40 bt-arrangemang med klubbmatcher och allmänna tävlingar. I januari 1927 steg siffran till 47 men sjönk i februari till 22. Vilket visar att januari förmodligen är den bästa tävlingsmånaden.

Den stora händelsen detta år var V. M. i London, vartill vi erhållit inbjudan. Det var dock alldeles uteslutet, att förbundet skulle skicka över några deltagare, då inga pengar fanns. Slutligen anmälde sig Henrik Ander, som ville företaga resan på egen bekostnad. Själv reste jag över för IB:s räkning — dels såsom funktionär, dels såsom delegat till federationens möte och natur-

ligtvis först och främst för att göra reportage i London samt på återvägen i Holland. Jag hade också fått förbundsstyrelsen att gå med på mitt förslag om nästa V. M. i Stockholm (med T. T. som ekonomisk garant!) och ämnade dessutom genom vissa överenskommelser söka ordna förbundsekonomin.

Sportsligt fiasko men ekonomisk framgång

Jag reste över Köpenhamn och Esbjerg och hade fått till sällskap »Krölle» Jörgensen, Danmarks bästa spelare. Att han skulle ta hem V. M. i single voro danskarna övertygade om med en styrka, som endast kunde överträffas av den gode Arthurs egen oerhörda självtillit. Denna fick sig dock en knäck redan på båten från Esbjerg, då »Krölle» upptäckte att han glömt sin »spade» hemma i »kökkenet» (köket). Mitt första göra i London var alltså att skaffa »Krölle» en ny racket, men han hade det fasligt besvärligt med att få den inspelad och gjorde hotellvärdinnan förtvivlad med att vilja spela ping-pong mot alla slags väggar, dörrar eller andra släta ytor.

Ander hade vi ej stort förtroende för. Han blev strax utslagen av Farris (England), som vann med 12—21, 21—9, 16—21, 21—11, 21—18.

»Krölle» Jörgensen lyckades besegra Bela von Kehrling, den kände tennisspelaren, men blev i nästa omgång utslagen av engelsmannen Penny. I dubbel blevo också skandinaverna omedelbart utslagna.

Ander, som reste en annan väg än vi till London, hade f. ö. en ihållande otur. Han kom vilse vid landstigningen, på båten hade han blivit av med sin regnkappa, på hotellet miste han sina pyjamas och i Memorial Hall, där tävlingarna ägde rum, försvann hans hatt och handskar...

Under de många tävlingsdagarna passade jag på att besöka den stora sportfabriken Jean Jacques & Co. Ltd. Med dem gjorde jag upp ett kontrakt, enligt vilket Bordtennisförbundet tillförsäkrades 25 öre i royalty på varje dussin bollar som försålades i Sverige. För att affärsmässigt ordna denna sak erhöi sedan Gustaf Sandberg i Malmö, sedermera Svalöv, generalagenturen för Sverige, och på så sätt tillfördes förbundskassan en regelbunden och icke föraktlig inkomst.

V. M. blev, trots många slitningar, en stor framgång för det engelska förbundet och t. o. m. *Times* skrev efteråt:

»Tävlingarna innebära en revolution i fråga om den publika uppfattningen av bordtennis såsom sport.»

V. M. till Stockholm

Vid kongressen hos lord och lady Swaythling i Swaythling House vid Kensington Court beslöts det att Sverige skulle få an-

ordna nästa V. M., som skulle äga rum i februari 1927.

Det blev alltså att genast sätta i gång med förberedelserna, som nästan helt kom att vila på undertecknad. Vi började med tävlingarna på Söder i Topsy Lindbloms boxningslokal, men denna visade sig snart för liten och man måste hyra Cirkus. Här halkade Perry, den sedan världsberömda tennisspelaren, och vrickade foten, varpå jag tog honom till dr Frostell för att röntgas. När Perry fick se apparaterna blev han rädd och vägrade bestämt. Han linkade hem, full av misstroende mot svensk läkekonst...

Det värsta med turneringen var spelprogrammet. Jag fick mycket litet sömn den vecka V. M. höll på, ty programmet måste göras upp på natten. Man tävlade hela dagen och de olika nationerna ändrade oupp-hörligt sina lag och dispositioner. Allt gick emellertid i lös, och det var en uteslutande belåten samling, som besatte Kungstornets restaurang vid den prisutdelningsfest, som T. T. den gången bjöd på.

Vår första danska landskamp

utkämpades under denna period i Köpenhamn mot dåvarande Dansk Bord Tennis Union. Det var en rätt dramatisk match. Den hölls i Adlons lokaler, som till trängsel voro fyllda av en förväntansfull publik, med den gamle svenskhataren Erik Aabye i Politiken i spetsen. Han hade kommit dit bara för att få se svenskarna få stryk, det sade han öppet ifrån.

Men det blev helt annorlunda! Våra grabbar skötte sig fint och det stod 4—4 till sista matchen, då Danmarks bästa man, »Krölle» Jörgensen, skulle möta vår sämsta A. Andersson från Borås.

Men »Krölle» gick ner i kaféet mellan ett par matcher och satte i sig några flaskor »gamle Carlsberg» och därmed var han färdig. Andersson bollade ut honom så grundligt som helst och »Krölle» slog bort sig efter hand som ölet gjorde sin verkan. Till Aabys och den övriga publikens stora grämlse vann Andersson matchen och Sveriges landskampen.

»Smörrebrödet» och kaffet efteråt på Hotel Kong Frederik fick vi själva betala...

Spelskickligheten växte

sedan man övergått från trärackets till gummirackets. Ungarnas turnéer 1927 och 1928 voro en utmärkt propaganda, och bordtennis blev från att vara en sällskapshobby en verklig sport. Det kom några år, då det såg mindre lovande ut, men den nuvarande ledningen tycks ha fått det rätta greppet på det hela och är förtjänt av ett uppriktigt tack.

Bordtennis har också så småningom tillvunnit sig allmänhetens bevägenhet och aktning, så numera behöver man väl ej befara

Observera!

1. Svenska Bordtennisförbundets adress är numera: Box 1101, Stockholm 16. Post som sändes under annan adress kommer på avvägar och blir försenad.
2. Distriktsmästerskapens resultat skola omedelbart insändas till Svenska Bordtennisförbundet. Fotografier och personliga uppgifter om mästarna kunna komma till användning i »Svensk Bordtennis» samt bli till nytta för SM-reklamen.
3. De klubbar som inte inbetalt årsavgiften på 5:— kr. till Svenska Bordtennisförbundet uppmanas göra detta snarast möjligt.
4. Klubbar och distriktsförbund böra omedelbart anmäla ändrade adressuppgifter, ty i nästa nummer av »Svensk Bordtennis» skall Svenska Bordtennisförbundets hela medlemsmatrikel införas.
5. Förslag till Svenska Bordtennisförbundets årsmöte (i samband med SM) skola insändas till styrelsen minst fyra veckor i förväg — alltså senast den 9 december.
6. Inbjudan till SM återfinnes på sista sidan i detta nummer av »Svensk Bordtennis».

att få se sådana notiser som denna i Engelholms Tidning av den 13/12 1926:

Trevlig nyhet för blådårar.

STOCKHOLM, onsdag. (TT.)
I ett Londontelegram till Stockholms-Tidningen meddelas, att svensken Ander och dansken Jørgensen, vilka vid lördagens världsmästerskapsturnering i bordtennis spelade i par, blevo utslagna redan i första omgången.

o o o

Stockholms Bordtennisförbund har vid sitt årsmöte valt följande styrelse: Erik Extergren (ordförande), C. G. Brandel, Gunnar Ollén, Runar Jansson, Oscar Svensson. Suppleanter: Lennart Wohlin, P. G. Högborg. Revisorer: Ragnar Löfgren, Allan Eriksson.

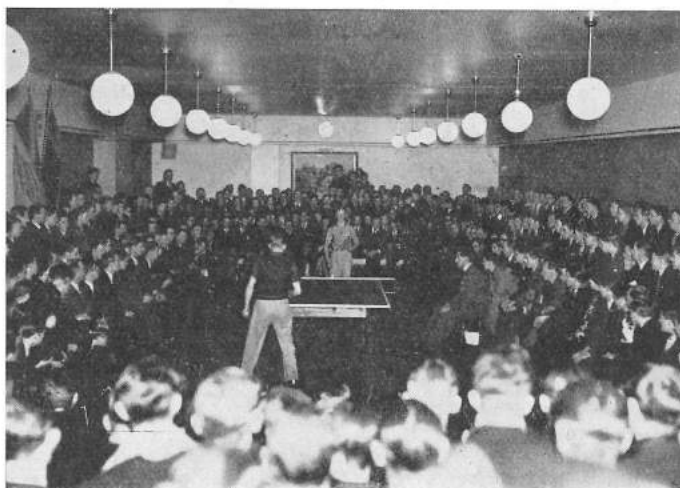
ÄLDST STÖRST och FRÄMST:

STOCKHOLMS
BORDTENNISALONGER
ASPLUND & FOXELL

- ★ "CITY"
Grevturegatan 3 Tel. 67 11 18
- ★ "S:T ERIK"
S:t Eriksgatan 56 Tel. 50 27 53
- ★ "G Ö T A"
Götgatan 81 Tel. 42 42 79

Uppryckning önskvärd!

Kritisk blick på Stockholms bordtennis

Så här snyggt och trevligt kan det vara på en bordtennishall. Landskamp mot Litauen i Stockholm 1938.

Jag ägnade några timmar åt SP:s novemberturnering i stora, ostädade, dammiga, röriga, sjaskiga, publikskrämmande Auditorium, och jag tänkte: Mätte SBTf:s aktion hos myndigheterna ge ett snabbt resultat vad beträffar hallfrågan i Stockholm.

När ögonen vant sig vid att se genom dimman, så fick jag se åtskillig god bordtennis av Stockholms ultimaspelare. Jag såg också en del »skapliga dubblar», men jag överraskades av att se en del dubbelpar sammansatta av icke klubbkamrater. Är inte enklubbsspar modellen? Frågan är värd att diskutera i dessa spalter.

SP gjorde nog (?) det bästa möjliga av situationen, sedan högtalaren visat sig vara sönder. En eloge till den röstbegåvade yngling, som så energiskt försökte avhjälpa högtalarbristen, men nog hade man väl kunnat skaffa en megafon?

Det jag egentligen vill anmärka på är emellertid spelarnas uppträdande. Det fanns för all del mer än en oklanderligt utrustad spelare. Men — mestadels gick spelarna helt i stil med lokalen. Hade man gymnastikskor, så var dom inte rengjorda på årtal. Annars var vanliga lägskor den normala fotbeklädningen. Är det inte tänkbart, att spelarna blir så energiska, att dom orkar bära ett par gymnastikskor med sig? Rena!

Spelaren som tog av sej hatt, kavaj och väst och som sen drog tävlingströjan utanpå skjortan (och undertröjan) uppträdde också. I flera exemplar. Hygieniskt!? Dom dröp av svett — och skulle strax gå ut i det ruggiga vädret. Ansvar mot sporten, klubben och sej själva! Jag känner åtminstone tre fall, där just detta sätt att hantera den egna kroppen varit en bidragande orsak till för tidig död.

Byxorna (och kalsongerna) ska vi inte tala om. När kommer bordtennisspelare i shorts? Eller i speciella långa tävlingsbyxor? Finns det ingen påhittig sporthandlare, som kan ordna den detaljen till billigt pris? Och var är den klubb, som går i spetsen? Omklädnadsfrågan på hallarna är inte idealiskt löst — tvärtom. Men nog kan och bör man byta byxor.

Sen var det en annan kategori spelare som inte tycks förbättras; Dom där som måste försöka slå sönder den lånta spaden (det är väl för tungt att bära på egen racket?) och förvandla bordets jämna yta till något mera likt korrugerad plåt, varje gång dom förlorar en boll. Visa gärna temperament — men visa det på rätt sätt! Bli inte vandaler!

V i vill in i Riksidrottsförbundet! Då måste obönhörlig lydnad mot bestämmelserna iakttagas. — Envar måste göra allvarliga ansträngningar beträffande det personliga uppträdandet. »Inkorrekt klädsel = förlorad match» är ett hårt straff. Men förmodligen effektivt. Ja, det enda verkningfulla.

Domarna måste också ges befogenhet att varna spelare, som uppträder olämpligt vid bordet — och i svåra fall kunna bryta matchen och därigenom diskvalificera spelaren från pågående tävling.

Men jag är fullt på det klara med att utan en snygg och trevlig, sportsligt driven hall — måtte hrr Asplund och Foxell äntligen, nu när man kommer högt över gatunivån, tänka lite på städning och ventilation, på trevnad för kunder och publik, inte bara på business med tivelaktiga spelautomater i varje hörn o. s. v. Mätte de äntligen försöka få lite stil på sina kunder även vid träningarna! Försöka duger!

Bordtennisvän.

Olléns observationer

Vi ha här uppe i Stockholm gjort en ändring i seriespelet. Ända sen 1934 har varje match i varje division bestått av tio singlar. Men från och med i höst spelas först en dubbel, sen åtta singlar, varpå det hela avslutas med en dubbel. Uppslaget fick vi från Skåne. Hjärtligt tack! Populär har nyheten blivit nästan medsamma. Bordtennis spelar man ju för sitt nöjes skull, men omväxling behövs, om något skall fortvara att roa. Bästa dubbelspelarklubben heter Fredhäll och bästa dubbelspelaren i den klubben och i Stockholm är Erik Samuelsson. Det är kring hans spel jag skulle vilja knyta ett par reflexioner.

Han har i många år tillsammans med Landkvist i Fern bildat stans bästa B-dubbelpar. I B-dubbel spelar alla, som ej hör till de två högsta klasserna, mästarclass och klass 1. I Storkyrkopojkarnas stora novemberturnering (335 deltagare) vann han A-dubbeln och blev finalist i B-dubbel.

Vad är hemligheten med en god dubbelspelare? Man skulle ha lust att svara: att han skaffar sig en bra partner. Men vad menas med en bra partner? Vilket är effektivast, två som plockar, två som slår eller en som plockar och en som slår? Det har diskuterats ivrigt i K. Huvudstaden på sistone. Man skulle nog kunna säga, att den är effektivast, som är mest allround. Därnäst de båda som slår. Därnäst de som plockar. Och avgjort dåligt är det när den ena bara kan slå, den andra bara plocka. De kan hälsa hem från början.

Samuelsson är utpräglad slugger. Slår huvudsakligen handledsbackhands. De vispas i väg oerhört kvickt och snärtigt. Motståndarna hinner inte komma i position. Och han trivs med offensivspelare som partners. Jag tror, att han tillsammans med »Pannan» Andersson skulle kunna bilda ett av världens färgstarkaste dubbelpar. Kombinationen Flisberg-Andersson är för all del bra, men inte riktigt hållbar i internationell konkurrens. Det förvånar mig inte, att de besegrades vid senaste SM. Det förvånar mig däremot, att inte Flisberg och Fyrberg spelar ihop. De borde kunna komplettera varann utmärkt.

Jag hade vid ett tillfälle nöjet att se en tävlingsfinal mellan två av världens absolut främsta dubbelpar: Barna-Bellak och Vana-Tereba. Det var saker det! Tre stycken i kvartetten var fullkomligt allround,

Serve och Retur

— INSÄNDARAVDELNINGEN —

Glädjeämne och bekymmer på Gotland . . .

Å Visby BTK:s vägnar framför jag ett hjärtligt tack för att Ni i »Svensk Bordtennis» infört resultataten från våra tävlingar vid fjolårets DM. Det gläder oss här på Gotland att även vi kommit med på ett hörn i tidningen.

Tråkigt nog måste jag emellertid meddela att vi ännu inte kommit i gång med träningen här. Det är lokalfrågan som är det stora problemet. Som det ser ut nu så kan den troligen inte lösas alls under denna säsong.

Årsavgiften till förbundet skall vi dock insända . . .

Tage Enström.

Det är roligt för förbundsledningen att få höra hur arbetet uppskattas. Svårigheterna för Visby-klubben att skaffa sig en lämplig träningslokal hoppas vi skola vara övervunna vid det här laget. Brevet skrevs nämligen i mitten på oktober.

men den fjärde, Tereba, var uteslutande slugger. Det var på den detaljen, detaljen Tereba, som Barna-Bellak vann. De tog offensiven hela tiden genom kontrastlag, där Bellak var den dominerande. Över huvud var det märkligt att se, vilken betydelse kontrastlagen tycks ha i högklassig dubbel. Man ser dem bara alltför sällan i seriespelet. Varför? De äro svåra att slå.

Lidköping föreslår elitmärke . . .

En sak som vi vill föreslå förbundet att ta upp till behandling är instiftandet av ett elit- eller tävlingsmärke för bordtennis-spelare. Det skulle i så fall utdelas efter ungefär samma riktlinjer som nu sker inom orienteringssporten. Tag gärna upp saken till diskussion i »Svensk Bordtennis», ty vi äro övertygade om att ett sådant märke skulle hjälpa till att ännu mera popularisera bt-sporten. Skulle intresse för saken föreligga återkomma vi gärna med ytterligare upplysningar om hur vi tänkt oss bestämmelserna.

Lenart Arnholm.

Svenska Bordtennisförbundet har f. n. ett förtjänsttecken, som utdelats till Hille Nilsson för hans insatser i över 30 landskamper samt till Ralph Fischer för hans insats som ledare. Dessutom utdelas mästerskapstecknet i guld till de spelare som erövra 5 SM i singel eller dubbel — hittills endast Gusten Johnsson och Tage Flisberg.

Till sist en parentes. Längtar inte ni som jag till SM i Stockholm med en alldeles särskild känsla? Nu när vi är utestängda från varje möjlighet till landskampsutbyte, känns det som man vandrade omkring i mörkläggning. Men SM skall bli en ljuspunkt. Den stora generalvädringen av allt instängt och vällagrat bordtenniskunnande, som vill ut i ljuset och lufta på sig. Vi ses, mina herrar. (Och damer!)

Dubbelspelets förnyelse?

Stockholmsseriens matcher omfatta numera två dubblar och åtta singlar, varför man kan hoppas på förbättrad standard i fråga om dubbelspel. — Klubbarna måste skaffa sig starka dubbelpar för att vara med i toppen, och spelarna tvingas att träna dubbel mer än tidigare. — Alltsammans mycket glädjande med tanke på att en dubbelmatch mellan två goda par är det bästa och roligaste man kan få se i bordtennis.

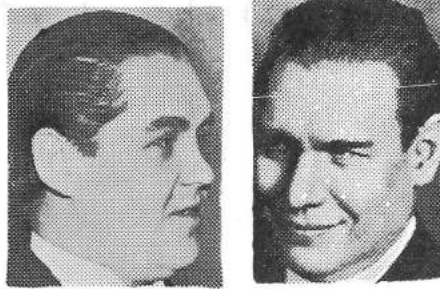
Finlands bt-spelare hälsa från fronten

För ett par dar sen fick jag ett brev från Finland. Det var försett med ett frimärke, överstämplat, plus sju andra stämplat i diverse kulörer. Och naturligtvis öppnat och granskat av censuren. Det var från Rolf Biese, ni vet, den finske landslagsmannen, som var här och spelade i akademiska landskampen i början på året. En glad fighter med rosiga kinder och försedd med en vit, äktafinsk s. k. myrstaek på huvudet, när han strövade omkring för att titta på stan.

Han skriver: »Befinner mig långt borta i Fjärrkarelen mellan Onega- och Ladoga-sjöarna, d. v. s. på ett i världspresen f. n. mycket omstritt område. Själv fungerar jag som luftvärnsofficer i en enhet med Edra svenska Bofors-produkter. De fungera bra och vi ha skjutit ner en och annan fiendeflygare ibland. Livet här i fält är ingenting att klaga på. Vi ha smållkallt redan och fullt med snö. Men man har lärt sig från förra kriget att laga det varmt för sig. Här har vi en förträfflig s. k. korsu, d. v. s. underjordisk bostad, med bl. a. murade ugnar. Brasan värmer ljuvligt och snart får vi varmt té. Onekligen har livet i fält sina positiva sidor. Själv har jag varit scout i många barnår — detta är som en upprepning av gamla minnen. Med den lilla skillnaden, att det då var lek, nu allvar.

Det känns underligt att läsa i Svensk Bordtennis bt-nytt från er. Tänk så kort väg från oss till Sverige, och där ha ni full säsong!»

Så fortsätter Biese med en skildring av de allvarsamma uppgifter de just nu ha hans kamrater, våra landskampsvänner Sainio (den unge tystlåtna studenten), Campbell (affärsmannen och ordföranden i Finlands BTF), Nenonen, Grönholm och Sucksdorff: »Våra gossar äro alla i kriget. En av våra bästa, min klubbkamrat Åke Österman, finsk mästare i 3-mannalag 1941, är för evigt borta. Han var med om Viborgs intagande och stupade ett par dagar senare. Han var dessutom en av Svensk-Finlands främsta friidrottsmän. Mästaren Nenonen är luftvärnsunderofficer i Helsingfors. Vi tjänstgjorde i början av kriget i samma batteri. Åke Grönholm är vid Hangö-fronten, likaså Sucksdorff. Den förra är vid biltrupperna, den senare i infanteriet. Förbundsordföranden Campbell, som tidigare

De båda storsångarna Jussi Björling och Martin Öhman.

Martin Öhman tränar med Jussi Björling

Ni känner väl till, att Martin Öhman mellan repriserna på Leendets land, brukar friska upp sig med en animerad bordtennistid i sin stora salong i våningen uppe på Söders höjder? Ja, jag visste väl det, herr hjältetenoren är ju känd som bordtennisentusiast ända sen de dagar, då han hejade på våra landslagsmän vid VM nere i Berlin för tio år sen. Men vet ni vem han brukar spela mot? Nej, där gick ni bet. Jo, mot Jussi Björling! Det skulle väl bli en attraktion, om vi fick de båda herrarna att göra en liten uppvisning vid SM, medan Flisberg tar igen sig mellan semifinalen och slutronden. Och kanske de skulle sjunga en liten duett-stump på köpet. T. ex. »Ping-Pong. Du är min hela väääääääääärlid...» Vilket SM!

sårades på Björkö, ligger nu också vid Hangöfronten. Sainio, som julaftonen 1939 träffades svårt av en granatskärva i benet och som förbjudits av läkare att mer delta i några som helst strider, har emellertid med känd finsk sisu kämpat duktigt vid de allra främsta linjerna och var bl. a. med om Sordavalas intagande.

Sänder mina allra varmaste hälsningar till Dig och alla, alla jag lärt känna i Sverige!»

Var övertygad, Rolf, att vi tänker på Dig och Dina kamrater från våra landskamper med våra alla bästa tankar! Vi hoppas att så snart som möjligt får möta er, välbehållna och vältrimmade, i en ny fredlig landskamp i den sport, som förenat oss och allt framgent skall göra så.

Gunnar Ollén.

Styresmännen i 5 distrikt

Hallands Bordtennisförbund har vid årsmöte valt följande styrelse för innevarande år: Verner Nilsson, ordförande, Karl-Axel Larsson, vice ordförande, Gösta Andersson, kassör, Ingmar Bengtsson, sekreterare, Helmer Börjesson, vice sekreterare, och Sigge Bengtsson utan särskild funktion. Suppleanter: K. Holmquist och T. Lund. Revisorer: Lars och Sven Svensson med O. Nordén som suppleant.

*

Östergötlands Bordtennisförbund höll sitt årsmöte i Linköping, varvid följande styrelse valdes för det nya arbetsåret: Lenhart Carlsson, Yfa, ordförande; Å. Hägersten, Wirgo, vice ordförande; W. Krantz, BTK 30, kassör och sekreterare; N. Berglund, Linköpings BTK, vice sekreterare och C. E. Wallin, BTK 30, utan särskild funktion. Suppleanter: S. Ahlsén, Åtvidaberg, och S. Björk, Bolton. Revisorer: A. Hagerberg, Wirgo, och O. Karlsson, Yfa, med E. och S. Johansson, BTK 30, som suppleanter. Hagerberg och Krantz blevo utsedda till representanter vid Svenska Bordtennisförbundets årsmöte.

Till arrangörer för DM-tävlingarna utsågos följande klubbar: Singel och dubbel BK Wirgo i Norrköping, 3-mannalag för seniorer IK Urania i Norrköping och 3-mannalag för juniorer BTK 30 i Linköping.

*

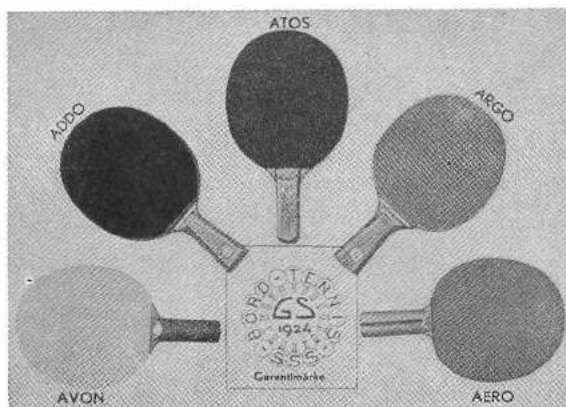
Skånes Bordtennisförbund valde ny ordförande och kassör sedan Malte Bergkvist resp. Kurt Björkman av sagt sig omval. Årsmötet utsåg nu följande styrelse för det nya verksamhetsåret: Ordförande Allan Ahlm, Linderödsgatan 3, Limhamn; vice ordförande Gösta Liljekvist, Karl Krooksg. 51, Hälsingborg; sekreterare Helge Löfdahl, Värmlandsg. 10, Malmö; vice sekreterare Albert Larsson, Malmö; kassör Otto Rohlsson, Ystadsvägen 14, Malmö. Suppleanter: Egon Jönsson, Malmö, och John Plomgren, Kulladal.

*

Södermanlands Bordtennisförbund har vid årsmöte valt följande styrelse för säsongen 1941—42: Gunnar Oké, ordförande, Arne Gustafsson, sekreterare, Olle Magnusson, kassör, samtliga från Nyköpings BTK, Harry Carlsson, Eskilstuna, v. ordf., Åke Lagemark, Södertälje, v. sekr. Suppleanter: Rune Sternberg, Södertälje, och Börje Vidman, Hälleforsnäs.

*

Göteborgs Bordtennisförbund har vid årsmöte valt följande styrelse: Ordförande Alf Ljungkrantz, IF Nordenhov; v. ordf. Rolf Sjöblom, BTK 21; sekreterare Svante Axelsson, BTK 21; v. sekr. Kurt Berggren, V. Frölunda IF; kassör Roy Berggren SKK, samt såsom ledamot utan s. f. Herbert Johansson, Falkenhofs IF. Suppleanter: Ingmar Bengtsson, V. Frölunda IF, och Benkt-Sune Halldin, Mölnlycke TF. Adressen är: Box 97, Göteborg.

EXTREMA Tävlings- Rackets

av 5 m/m aeroplanfanér

Levereras fortfarande med prima engelsk gummiduk.

Säljes genom återförsäljare.

SANDBERGS SPORTSPEL • SVALÖV

PLOCKNING LANDET RUNT

Wirgo vann Östgötaserien 1940—41

Östgötaserien 1940—41 var uppdelad i tre divisioner. Div. I bestod av 10-mannalag och hemfördes av BK Wirgo, Norrköping, som dock led nederlag med 7—3 mot BTK 30 från Linköping. Norrköpingsklubben Urania slutade som 3:a, medan BTK Bolton utgick efter höstomgången.

Slutställningen blev följande:

Division I.					
1. BK Wirgo	4	3	1	23—17 6
2. BTK 30	4	2	2	21—19 4
3. IK Urania	4	1	3	16—24 2

Division II.					
1. Linköp. BTK	...	8	7	1	57—15 14
2. BTK 30, II	8	5	3	46—26 10
3. Skärblacka BTK	8	5	3	38—34 10	
4. Ljusfors BTK	..	8	2	6	29—43 4
5. Ätvidabergs BTK	8	1	7	10—62 2	

Division III.					
1. BTK 30, III	...	10	7	3	63—27 14
2. Linköp. BTK, III	10	7	3	57—33 14	
3. BTK 30, IV	...	10	7	3	56—34 14
4. Linköp. BTK, II	10	7	3	54—36 14	
5. Ätvidaberg, II	..	10	2	8	23—67 4
6. Ätvidaberg, III	..	10	0	10	17—73 0

Under 1941—42 spelas Östgötaseriens klass 1 med 3-mannalag samt klasserna 2 och 3 med 10-mannalag.

o o o

Holger Ahlgren, BTK 30, segrade i mästartklassen vid Linköpings BTK:s höstturnering genom finalseger över Veine Fredriksson, samma klubb. Klass 1 hemfördes av Henry Jansson, Linköpings BTK, och klass 2 av Sven Cederholm, BTK 30.

o o o

Lidköpings BTK har visat sitt intresse för »Svensk Bordtennis» genom att samla prenumeranter på tidningen bland sina medlemmar. Man har även lämnat uppgift på en ny klubb — Marielunds BTK — som önskat inträde i Svenska Bordtennisförbundet. Efterföljansvärda exempel.

o o o

Reginas Auditoriumturnering

BTK Reginas premiär-turnering i höstas på Auditorium samlade 150 deltagare. Tävligen hölls en söndagsmiddag, varför fri-luftslivet säkerligen lockade bort många spelare.

Prislistan fick följande utseende:

Huvudklass: 1) L. Magnusson, Hellas; 2) S. Olsson, Hellas. Klass I: 1) S. Vesterlund, Baltic; 2) S. Noréus, Fredhäll. Klass II: 1) K. Johansson, Regina; 2) O. Gustafsson Vasa. Klass III: 1) L. Holmö, Vasa; 2) L. Johansson, City. Klass IV: 1) K. Österholm, Baltic; 2) B. Hegardt, City. Dubbel A: 1) Magnusson—Näslund, Hellas; 2) Pettersson—Palmqvist, Baltic. Dubbel B: 1) Elmblad—Andersson, SIF; 2) Samuelsson—Wihlborg, Fredhäll.

o o o

Väsby BTK blev under förra säsongen förstärkt av Kanotklubben Glids bordtennisspelare, som visade sin klass genom att vinna ett vid Väsbymästerskapen uppsatt

vandringspris. Vid Sollentuna-mästerskapen erövrade sedan Väsby 2:a pris i singel både i klass 1 och klass 2 samt 1:a lagpris i klass 2. I lagmästerskapet erövrades 3:e och 4:e pris. Vid en klubbmatch mot Minerva spelade Valter Kolmodin och Lennart Liljendahl en livligt senterad uppvisningsmatch. En del av Väsbyspelarna voro med och hemförde segern i Stockholms korporationsserie (div. 6 och 7).

o o o

AIK slog Urania i vänskapsmatch

AIK upprepade inte sitt misstag att sända ner ett för svagt lag till Norrköping vid det vänskapliga mötet med BK Urania. Tidigare har »Gnaget» fått återvända till huvudstaden med baklängessiffrorna 8—1. Nu representerades Stockholmsklubben av sin goda trio Lennart Liljendahl, Carl Ottil Johansson och Harry Jacobsson.

Resultatet blev denna gång mera glädjande ur stockholmssynpunkt: Norrköpingsklubben fick stryk med 6—3.

Den bästa matchen gick mellan Lennart Johansson och Lennart Liljendahl, en hård och seg uppgörelse, som slutade med stock-

holmarens vinst med siffrorna 19—21, 21—11, 21—19.

Matchresultaten blevo (AIK:s spelare först): Carl Ottil Johansson—Lennart Iwerdahl 21—15, 12—21, 21—15; Harry Jakobsson—Lennart Johansson 18—21, 7—21; Lennart Liljendahl—Gösta Nyqvist 21—10, 21—18; Harry Jakobsson—Lennart Iwerdahl 9—21, 15—21; Carl Ottil Johansson—Gösta Nyqvist 22—20, 22—20; Lennart Liljendahl—Lennart Johansson 19—21, 21—11, 21—19; Harry Jakobsson—Gösta Nyqvist 21—16, 16—21, 21—16; Lennart Liljendahl—Lennart Iwerdahl 23—21, 17—21, 18—21; Carl Ottil Johansson—Lennart Johansson 18—21, 21—10, 26—24.

o o o

Urania slog Wirgo i 3-mannalagsmatch

IK Urania ryckte in som motståndare åt Wirgo i stället för Uppsalaklubben BTK 37, som på grund av bilmissöde inte kunde infinna sig till en avtalad match i Norrköping.

Mötet mellan de båda »Peking»-klubbarna blev en stor sensation, i det att Urania efter att ha legat under med 3—0, gjorde en glänsande prestation och slog svenska mästarna i de återstående sex matcherna.

Virgo spelade utan »Pannan» Andersson, och föll offer för sitt underskattande av Uraniaspelarna efter den till synes betryggande ledningen med 3—0. Tage Flisberg förlorade hela två matcher, och särskilt spännande blev sista omgångens uppgörelser, där Lennart Iwerdahl med suveränt spel lurade Flisberg på segern med 2—1.

Säkert är att Urania förfogar över ett av landets bästa tremannalag, och kommer att bereda svenska mästarna en hel del svårigheter även i den stundande SM-turneringen.

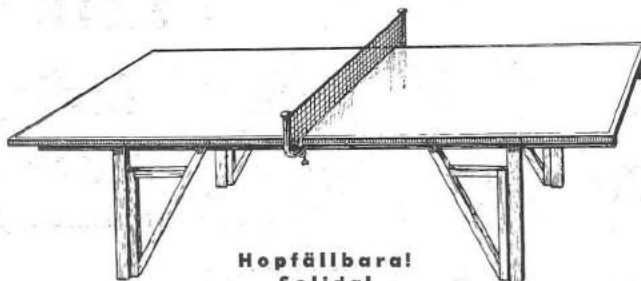
Matchlistan fick följande utseende: Iwerdahl—Fyrberg 21—18, 11—21, 14—21; Nyqvist—Flisberg 11—21, 10—21; L. Johansson—Meijer 20—22, 21—17, 18—21; Iwerdahl—Flisberg 21—16, 19—21, 21—17; L. Johansson—Fyrberg 21—10, 21—18; Nyqvist—Meijer 21—19, 11—21, 21—16; L. Johansson—Flisberg 15—21, 27—25, 21—18; Nyqvist—Fyrberg 19—21, 21—13, 21—19.

Sleipner propagandasegrare i Norrköping

Den populära bordtennispropagandan i Norrköping arrangeras på bred bas av IK Urania och Östergötlands Folkblad. Den s. k. korpen har i år vunnits av Sleipner efter en hård och spännande final mot NEFA. En pampig prissamling fördelades enligt följande prislista,

1) Sleipner I (Karl Karlsson, Ivan Johansson och K.-E. Nilsson), Läkerolpokalen, IK Uranias hpr och ÖF:s silverplaketter; 2) Nefa I (J. A. Rhedin, G. Åberg och Olle Andersson), Intresserads hpr och ÖF:s bronsplaketter; 3) Nefa II, IK Sleipners hpr.; 4) Konsum, IK Uranias hpr.; 5) Konsum II, Nefas IF:s hpr.; 6) Taborsbergs SK II, Minutörernas hpr.; 7) Brandkåren II, Kraftmålballages IF:s hpr.; 8) Sleipner II, Taborsbergs SK:s hpr.

Reglementsenliga bord:

Hopfällbara!
Solid!

Nr 203 Lamell Furu, vikt 51 kg. Kr. 86:—
Nr 204 " Björk, " 65 " " 102:—
Nr 205 " Ek, " 72 " " 170:—

SANDBERGS SPORTSPEL • SVALÖV

Lottning för SM (3-mannalag) TAGE FLISBERG, mellansvensk mästare

Vid anmälningstidens utgång för SM i tre-mannalag hade 23 klubbar anmält sig. Efter zonindelning och lottning fastställdes följande spelordning, varvid gäller att (h) betyder hemmalag. I övrigt hänvisas till SBTF:s officiella tävlingsbestämmelser.

Södra zonen.			
<i>Kval.</i>		<i>Final.</i>	
Limhamn BTK (h)	}	}
Olympic, Malmö			
		IK Garm, Malmö	
Västra zonen.			
<i>Kval.</i>		<i>Semifinal.</i>	<i>Final.</i>
Rumlaborg, Huskvarna (h)	}	}
Nordenhov, Göteborg			
		Österhov, Borås	
		Lidköpings BTK (h)	
		Göta, Karlstad	
Östra zonen.			
<i>Kval.</i>		<i>Semifinal.</i>	<i>Final.</i>
BTK 30, Linköping	}	}
Bolton, Norrköping			
		Virgo, Norrköping	
		Urania, Norrköping (h)	
		Örebro BTK	
Norra zonen.			
<i>Kval.</i>	<i>1:a omg.</i>	<i>Semifinal.</i>	<i>Final.</i>
Storkyrko-P., Sthlm (h)	}	}
Falu BTK			
		AIK, Stockholm	
		Holmia, Stockholm (h)	
		Fredhäll, Stockholm	
		BTK 37, Uppsala (h)	
		Vasa BTK, Stockholm	
		Stockholms IF	
Stockholms IS (h)	}	}
Studenterna, Uppsala			

Matcherna i kvalificerande omgången skola vara spelade och rapporterade till SBTF senast 10 dec., första omgången 17 dec., semifinalerna 24 dec. och zonfinalerna 30 dec.

Stockholms Postmäns IK har närmare 300 medlemmar. Klubben har ett flertal olika sektioner, av vilka bordtennissektionen är en av de största och livaktigaste. Två 10-mannalag ha deltagit i Stockholmsserien, där A-laget kom 6:a i div. I och B-laget 4:a i div. III. Spelarna i A-laget äro registrerade i klasserna 1 och 2, varför styrkan ligger i jämnheten.

*

Visa »Svensk Bordtennis för Dina Klubbkamrater.

Stöd den med prenumeration samt skicka text och bildbidrag.

Rekvirera från SBTF: **Stadgar, Spelregler**, förbundets officiella regelbok, pris 50 öre. Innehåller stadgar, representations- och tävlingsbestämmelser samt spelregler.

Mellansvenska mästerskapen höllös i Linköping i Läroverkets gymnastiksal med 118 singelspelare, 33 dubbelpar, 24 juniorer och 11 tremannalag.

Norrköping gjorde med Virgo en stark insats och hade glädjen att erövra två av fyra titlar. Tage Flisberg tog suveränt hem mästerskapet i singel, och tillsammans med klubbkamraten »Pannan»; Andersson säkrades även dubbeln till Norrköping.

I lagtävlingen lyckades Stockholms IF slå Virgo med 5—3 och sörjde därmed för att huvudstaden inte blev helt lottlös. Juniormästerskapet stannade däremot inom landskapet, i det att Sven Cederholm, BTK 30, Linköping, segrade i finalen.

Tävlingarna avslutades med semifinaler och final i singel. Den första semifinalen spelades mellan Holger Ahlgren och »Pannan» Andersson. Här segrade Ahlgren efter en grann match med 2—0. Den andra semifinalen gick mellan Tage Flisberg och Hans Lidhäll och hemfördes av Flisberg med 2—0. Finalen vann sedan Flisberg klart över Ahlgren med 3—0. Denna match blev dock mycket välspelad med omväxlande offensiv från båda sidor. Prislistan fick följande utseende:

Singel, seniorer: 1) Tage Flisberg, BK Virgo, Norrköping; 2) Holger Ahlgren, BTK 30; 3) Arne Andersson, BK Virgo; 4) Hans Lidhäll, Stockholms IS; 5) O. Johansson, BTK 37, Uppsala; 6) L. Entzell, Bolton, Norrköping; 7) U. Andersson, BTK 30; 8) A. Wæger, Stockholms IF.

Dubbel: 1) T. Flisberg, A. Andersson, BK Virgo; 2) Palmqvist, Vesterlund, Baltic, Stockholm; 3) H. Lidhäll, O. Svensson, Stockholms IS; 4) S. Fyhrberg, A. Meijer, BK Virgo.

Juniorer: 1) S. Cederholm, BTK 30; 2) Arne Olsson, Linköpings BTK; 3) K. I. Almkvist, Bolton; 4) B. Hallqvist, Örebro BTK; 5) Henry Jonsson, Linköpings BTK; 6) H. Bodin, BTK 37; Uppsala; 7) L. O. Holm, Vasa, Stockholm.

Lagtävling: 1) Stockholm IF (S. Elmblad, A. Wæger, L. Johnson); 2) BK Virgo (A. Andersson, S. Fyhrberg, A. Meijer); 3) IK Urania (L. Johansson, L. Iwerdahl, T. Svensson); 4) BTK 30 (H. Ahlgren, V. Fredrikson, S. Pettersson).

Poängpriset till bästa klubb erövrades av BK Virgo med 122 poäng. Närmast efter kom BTK 30 med 96 poäng. Prisutdelningen förrättades av Gösta Djerf.

Till Svenska Bordtennisförbundet,
Box 1101, Stockholm 16.

Härmed rekvireras ex. av Gunnar Olléns bok »BORDTENNIS» till ett pris av 1:— kr. per styck.

Sändes per postförskott till:

Namn:

Adress:

Till Svenska Bordtennisförbundet,
Box 1101, Stockholm 16.

Härmed rekvireras ex. av Svenska Bordtennisförbundets »Stadgar, Representations- och Tävlingsbestämmelser samt Spelregler» till ett pris av 50 öre per häfte.

Sändes per postförskott till:

Namn:

Adress:

INBJUDAN till SM

Till Svenska Bordtennisförbundets medlemmar!

Svenska Bordtennisförbundet har härmed nöjet inbjuda till deltagande i sextonde officiella

SVENSKA MÄSTERSKAPEN I BORDTENNIS 1942

Tävlingarna komma att hållas i Eriksdalshallen, Stockholm, den 5 och 6 januari 1942, med början måndagen den 5 januari kl. 13.

Tävlingen är öppen för alla medlemmar i klubbar tillhörande Svenska Bordtennisförbundet och indelas i följande klasser:

Singel seniorer, Dubbel seniorer, Singel juniorer, Singel oldboys, Lagtävling 3-mannalag.

Anmälningavgift: Singel 2:— kr., Dubbel 3:— kr.

Anmälningar jämte startavgifter skola sändas till

Svenska Bordtennisförbundet, Box 1101, Stockholm 16.

Anmälningstiden utgår Söndagen den 21 december 1941

Anmälningar utan startavgifter eller efteranmälningar godtagas ej. Tävlingsdeltagare måste använda tävlingsdräkt med gymnastikskor.

Tävlingsboll är »HANNO».

Rätt att delta i juniorklassen har spelare som är född efter den 1 juli 1926, och i oldboysklassen spelare som är född före den 30 juni 1910. Tävlingarna arrangeras i enlighet med Svenska Bordtennisförbundets tävlingsbestämmelser och spelregler.

Med förhoppning om ett talrikt deltagande.

SVENSKA BORDTENNISFÖRBUNDET

Styrelsen.

BORDTENNIS

N:r 1

Officiellt organ för Svenska Bordtennisförbundet

Jan. 1942

ÖNSKEMÅL

Svenska Bordtennisförbundets verksamhet har under de senaste fem åren stabiliserats på ett fullt tillfredsställande sätt. Det stora flertalet bordtennisspelande klubbar tillhör sammanslutningen, och inom distriktsförbunden bedrivs i regel ett energiskt och framgångsrikt arbete. De ekonomiska svårigheterna att få debet och kredit att gå ihop skola vi inte tala om i detta sammanhang, ty bordtennisporten är inte bortskämd utan har alltid fått och förstått att rätta mun efter matsäcken. Men uppbyggandet av vår organisation till ett starkt specialförbund inom idrottsrörelsen har fortlöpt utan avbrott — liksom av en naturlig inneboende kraft.

Våra nya spelregler, tävlingsbestämmelser och övriga stadgar ha funnit en fast och fullt idrottsmässig form. Det har fordrats uppoffrande insatser av våra ledare att nå detta resultat och det fordras alljämt samma intresse för att hålla ställningen. Ställande är för övrigt tillbakagång — enligt ett gammalt visdomsord — och därför måste vi se framåt. Utvecklingen får inte stanna, utan nu skola vi ta nya krafter för att ytterligare förbättra bordtennisportens anseende och rätt till anseende.

Vad är det då närmast för stora mål vi ha att gå in för med gemensamma krafter? Helt kortfattat sammanfatta vi svaret sålunda:

- 1) Anslutning till Riksidrottsförbundet.
- 2) Förbättring av tränings- och tävlingslokalerna.

Att sätta någon bestämd ordningsföljd på dessa uppgifter är egentligen onödigt, ty det säger sig självt att båda äro lika värdefulla för sporten. Visserligen ha vi klarat oss i 15 år utan oräntliga lokaler och utan nämnvärt samarbete med idrottsmyndigheterna i landet, men i det långa loppet fordrar vår omfattande verksamhet att samordnas och upptas i landets stora idrotts-gemenskap. Därmed torde även så småningom följa en lösning av lokalfrågan, som

Svenska Bordtennisförbundet

består nu av

283 föreningar i 20 distrikt

Enastående uppsving sedan 1936 — Skåne största distriktsförbundet med 53 klubbar

Det finns en tablå över Svenska Bordtennisförbundets utveckling i Gunnar Olléns bok »Bordtennis». Där utvisar en s. k. grafisk kurva hur antalet anslutna föreningar vuxit från 36 till 263 under åren 1926—40. Enligt den nu föreliggande förteckningen över registrerade klubbar har antalet ökat ytterligare — till 283 vid 1941 års slut.

Under de första 10 åren i förbundets historia växte intresset inte nämnvärt utan medlemsantalet höll sig stadigt mellan 30 och 60 föreningar. Under 1937 började emellertid kurvan att stiga kraftigt uppåt, och man kan tala om en enastående utveckling under de 5 senaste åren. I varje fall har Svenska Bordtennisförbundet som organisation vuxit oerhört i styrka genom anslutningen av den ena bordtennisspelande klubben efter den andra.

Styrelsens propagandaarbete har därvidlag säkerligen varit av stor betydelse, men framför allt får man nog lov att tillskriva bildandet av de olika distriktsförbunden den största förtjänsten av den ökade stabiliteten. För närvarande finnas distriktsförbund i inte mindre än 16 distrikt. Det största av dem är Skåne med 53 anslutna klubbar, men även Stockholm med 42, Västergötland med 36, Småland med 26 och Göteborg med 25 ligga väl uppe. Ganska märkligt är att ett vad spelskickligheten beträffar så förnämligt bordtennisdistrikt som Östergötland endast har 12 förbundsanslutna föreningar.

(Forts. på sid. 4)

är svår att komma till rätta med utan egentligt stöd från något officiellt håll.

Vid de senaste årens idrottsriksdagar ha de till numerären ganska obetydliga Bowling- och Badmintonförbunden vunnit anslutning till Sveriges Gymnastik- och Idrottsföreningars Riksförbund. Nu är det helt visst Bordtennisförbundets tur nästa gång! Att våra idrottsmän i stor utsträckning tillhöra en yngre generation än de båda nämnda specialförbundens medlemmar bör inte vara något hinder i vägen för en sund utveckling. Snarare tvärtom — särskilt med tanke på det vid höstens idrottsriksdag utlovade löftet om en stor utredning av ungdomens fritidsproblem.

Tag vara på bordtennisporten — den har någonting att ge!

SM-tävlingarnas spelordning

återfinnes på sidorna 5—12 i detta nummer av tidningen. Som en översikt av det digra programmet med omkring 300 matcher må här noteras följande ungefärliga dagordning.

Måndag 5 jan.: Start med dubbel kl. 13. Singel för seniorer börjar kl. 15, för juniorer och oldboys kl. 18. Semifinalerna i lagtävlingen börja också kl. 18, varpå det beräknas vara klart för final kl. 20.

Tisdag 6 jan.: Singel- och dubbelturneringarna (seniorer) fortsätta redan kl. 9—11 på förmiddagen. Förbundsmöte hålles under tiden kl. 11—13. Slutspel i singel och dubbel kl. 13—17. Tävlingsarna avslutas med prisutdelning.

**SVENSKA
BORDTENNISFÖRBUNDET**

Tillhör International Table Tennis
Federation sedan 1926.

Adress: Box 1101, Stockholm 16.
Telefon: Stockholm 31 88 92 (sekr.).
Postgiro: 43 389, Stockholm.
Bankförbindelse: Göteborgs Bank.

STYRELSE:

Ordförande: Karl-Albert Rabén, redaktör, Hagagatan 24, Stockholm. Tel. 33 05 00 eller namnanr. »Aftonbladet».

Sekreterare: Gunnar Ollén, fil. dr. S:t Eriksgat. 92, Stockholm. Tel. 31 88 92 (säkrast 7.30—9.30 f. m.).

Kassör: Allan Eriksson, Alstervägen 4, Åkeshov. Tel. 25 70 04.

Vice ordförande: Erik Extergren, Rege-
ringsgatan 55, Stockholm. Tel. 21 28 72.

Övriga ledamöter:

Ragnar Löfgren, Krokvägen 118, En-
skede. Tel. 49 20 03.

Tore Gustaf Brodd, Hässelby villa-
stad. Tel. Hässelby 55.

Runar Jansson, Vargentinsgatan 3,
Stockholm. Tel. 50 87 19.

Suppleanter:

Gudmar Wikmark, Grevturegatan 8,
Stockholm. Tel. 61 08 26.

Hille Nilsson, Torsgatan 25, Stock-
holm. Tel. 30 51 82 eller 11 18 05.

Revisorer:

Malte Bergkvist, Föreningsgatan 25,
Malmö. Tel. 21 963.

Helge Löfdahl, Värmlandsgatan 10,
Malmö. Tel. 76 762.

SVENSK BORDTENNIS

(Officiellt organ för Svenska Bordtennisförbundet)

Adress: Box 1101, Stockholm 16

Ansvarig utgivare: ERIK EXTERGREN

Röstlängd vid årsmötet

Distriktsförbundens representanter vid Svenska Bordtennisförbundets årsmöte ha rösträtt i enlighet med nedanstående förteckning, som är uppgjord i överensstämmelse med stadgarna (§ 2 och § 4):

Blekinge	1
Bohuslän-Dal	1
Gotland	1
Göteborg	2
Halland	1
Hälsingland	1
Skåne	6
Småland	3
Stockholm	3
Södermanland	2
Uppland	1
Värmland	1
Västerbotten	1
Västergötland	4
Västmanland-Närke	1
Östergötland	1

o o o

**Årsberättelse för Svenska Bordtennis-
förbundets styrelse 1941**

Svenska Bordtennisförbundets styrelse avger härmed följande redogörelse för sin verksamhet under det senaste arbetsåret, som omfattar tiden från årsmötet i Malmö den 6 januari 1941 till årsmötet i Stockholm den 6 januari 1942.

Styrelsen har utgjorts av Karl-Albert Rabén, ordförande, Erik Extergren, vice ordförande, Gunnar Ollén, sekreterare, Allan Eriksson, kassör och materialförvaltare, samt Tore Gustaf Brodd, Runar Jansson och Ragnar Löfgren. Suppleanter ha varit Gudmar Wikmark och Hilmer Nilsson. Sekreteraren var under vårsäsongen tjänstledig för avläggande av akademisk examen. Hans åliggande sköttes under denna tid av hr Extergren, vilken jämte hr Eriksson under året handhaft *SBTf:s* kansli.

Styrelsen har sammanträtt 9 gånger. Ledamöterna, vilka samtliga varit bosatta inom Stockholms distrikt, ha besökt sammanträdena följande antal gånger, varvid må observeras att militärinkallelser vid några tillfällen förhindrat deltagande:

K. A. Rabén	7
E. Extergren	9
G. Ollén	7
A. Eriksson	9
T. G. Brodd	6
K. Jansson	9
R. Löfgren	8
H. Nilsson	5
G. Wikmark	7

Vid sex sammanträden, varvid SM-arrangemangen diskuterats, har därjämte följande medlemmar av Stockholms Bordtennisförbund närvarit: Lennart Wohlin (5 ggr), Oscar Svensson (5 ggr), P. G. Högberg (4 ggr) och C. G. Brandel (1 gång).

Som revisorer ha hrr H. Löfdahl och M. Bergkvist i Malmö tjänstgjort.

Förbundets officiella organ har varit den nystartade tidningen Svensk Bordtennis, vilken utkommit med fem 8-sidiga nummer. Som ansvarig utgivare har Erik Extergren fungerat, och redaktionskommittén har bestått av hrr Extergren, Rabén och Ollén.

Tidningen har utkommit i en upplaga på 1.000 ex. i ett format av 30,5×23 cm. på glättat papper och med ett flertal bilder. Tidningen har gratis utsänts till samtliga medlemsföreningar. Lösnummerpriset har varit 25 öre. Annonsintäkterna ha endast uppgått till sammanlagt ca 150 kr., men styrelsen beräknar att denna summa i och med att tidningen blir mera känd och när större spridning kan höjas därefter, att tidningen slutligen kan drivas för självkostnadspris. Såväl redaktionsarbetet som bidragen till tidningen ha varit ohonorerade.

Det internationella tävlingsutbytet har, allteftersom kriget utvidgats, blivit alltmer omöjliggjort. Det lyckades dock styrelsen att genomföra en tävling med Finland, innan detta land ånyo invecklades i krig. Tävligen gällde akademiska stadsmatcher mellan Helsingfors och Stockholm (spelad i Stockholm) samt mellan Helsingfors och Uppsala (spelad i Uppsala), vilka ägde rum i februari månad. Finnarna inbjödos på *SBTf:s* bekostnad och matcherna arrangerades i samarbete med Stockholms Stu-

denters Idrottsförening. Stockholmsmatchen den 10 februari i Tekniska Högskolans kårhus arrangerades fullgott och spelades i närvaro av bl. a. prins Gustaf Adolf. Såväl Stockholmslaget (B. Hultman, G. Ollén), som Uppsalalaget (H. Arnell, R. Thorell) besegrade finska laget (R. Biese, U. Sainio) med 5—0.

Styrelsens ansträngningar att söka få till stånd en landskamp med Jugoslavien under våren i Eriksdalshallen i Stockholm jämte åtföljande turné genom Sverige, voro nära att krönas med framgång. Jugoslaviska landslaget hann ända till Berlin, men då kom Tysklands krigsförklaring mot Jugoslavien och spelarna kvarhölls. Av krigsskäl hindrades även en landskamp med Ungern i Stockholm, till vilken vi inbjudit.

Sverige har under året icke erhållit någon inbjudan till internationell tävlan.

Svenska Mästerskapen 1941 arrangerades på ett utmärkt sätt av Bollklubben Olympic i Malmös Idrottsstadion den 5—6 januari.

Svenska mästare under 1941 ha varit: Singel, seniorer: Tage Flisberg, BK Wirgo, Norrköping.

Singel, juniorer: Allan Jakobson, Lidköpings BTK.

Singel, oldboys: Hans Hansson, BK Lydia, Malmö.

Dubbel, seniorer: Sture Fyrberg, BK Wirgo, och Erik Johansson, IK Urania, Norrköping.

Tremannalag: BK Wirgo, Norrköping (T. Flisberg, A. Andersson, S. Fyrberg).

I seniorsingel startade 152 spelare, i seniorsingel 62 par, i juniorsingel 22 och i oldboyssingel 12. SM-deltagarna representerade 40 klubbar från 21 orter och 10 distrikt. I lagtävlingens semifinaler segrade BK Wirgo över Stockholms IS med 5—3 och Nordenhov Göteborg, slog LUGI, Lund, med 5—2. Finalen vann Wirgo över Nordenhov med 5—0. Vid match om tredje pris slog Stockholms IS Lugi med 5—0.

Intet tidigare SM har erhållit så utförlig och gynnsam presskritik.

Verksamheten på den inre fronten har varit livlig. I stort torde det kunna sägas, att styrelsens arbete detta år gått ut på att stabilisera arbetet inom de nya former, som under föregående år fastställdes. En viktig nyhet har dock varit tidningen *Svensk Bordtennis*, som tagit mycket av styrelsens arbetskraft i anspråk för redigering, korrekturläsning, annonsanskaffning, distribution etc. Många uttalanden synas dock ge vid handen, att den fyller ett synnerligen starkt behov. Kan den därtill i fortsättningen göras ekonomiskt bärkraftig, äro förutsättningarna skapade för att den allt framgent skall bli en hörnsten i svenskt bordtennisliv.

Ett omfattande arbete har ägnats åt distribution och försäljning av *SBTf:s Regelbok* och av Gunnar Olléns *Bordtennisbok*. Av Regelboken har hittills sålts 1.030 ex. och av *Bordtennisboken* 320 ex. Styrelsen har låtit utsända cirkulär till Sveriges

På 11:e plats!

Svenska Idrottsförbundet (fri idrott) är med sina 2.312 anslutna klubbar det största specialförbundet inom Sveriges Gymnastik- och Idrottsföreningars Riksförbund. Enligt en uppgift som publicerades i samband med årets idrottsriksdag följa sedan i tur och ordning Fotbollförbundet med 2.103 klubbar, Skidförbundet 1.990, Gångförbundet 1.604, Gymnastikförbundet 1.396, Orienteringsförbundet 937, Simförbundet 426, Bandyförbundet 397, Handbollförbundet 361, Brottningsförbundet 312, Cykelförbundet 255, Tennisförbundet 213, Boxningsförbundet 193, Ishockeyförbundet 174, Bowlingförbundet 172, Tyngdlyftningsförbundet 92, Kanotförbundet 81, Skridskoförbundet 80, Fäktförbundet 49, Roddförbundet 39, Golförbundet 23 och Skridskoseglingförbundet 11.

Vid samma tidpunkt noterade Svenska Bordtennisförbundet 280 klubbar, vilket antal skulle medföra en placering som 11:e specialförbund i händelse av anslutning till Riksidrottsförbundet. Badmintonförbundet som denna höst vunnit auktorisering genom anslutning via Tennisförbundet har endast ett 40-tal registrerade föreningar.

alla sporthandlare rörande dessa båda försäljningsartiklar.

Kansliarbetet har varit omfattande, och årskorrespondensen uppgår i likhet med föregående år till omkring 3.000 skrivelser. Bortsett från rent expeditionella angelägenheter har korrespondensen främst berört frågor rörande tävlingssanktioner, protester, regler och arrangemangsdetaljer.

Föregående års arbete på utvidgande av distriktsförbundsorganisationen och propagandan för införande av spelarregistrering har burit frukt, i det att DM i början på december arrangerades i 14 distrikt och att bl. a. Bohuslän-Dal slutit sig till raden av distrikt med spelarregistrering.

En nyhet har genomförts i avsikt att stimulera distriktsarbetet. DM-mästarna i singel i de olika distrikten ha nämligen tilldelats s. k. reseutjämningsbidrag för SM-resa, d. v. s. förbundet betalar den del av deras resekostnader som överstiger 15 kronor. Styrelsen har dessutom i likhet med föregående år utdelat administrationsbidrag till distrikten.

För att höja stortävlingarnas, speciellt SM:s arrangemangstekniska nivå till full jämställighet med den bästa internationella har styrelsen låtit tillverka ett barriärsystem för 7 bord. Varje bord är avgränsat på ett avstånd av 6x12 meter av en halvmeterhög, grönmålad barriär av plywood. Detta barriärsystem skall första gången användas vid SM i Eriksdalshallen i Stockholm 1942. Erfarenheterna av barriären för 1 bord, som styrelsen föregående år låtit förfärdiga ha nämligen varit gynnsamma. Barriären avgränsar blickytan kring ett bord, hindrar funktionärer eller publik att beträda spelområdet och stoppar utslagna bollar.

I samband med SM har styrelsen även gjort föranstaltande om en mindre bordtennisutställning, avsedd att småningom ytterligare kompletteras och införlivas med det av Centralföreningen för idrottens främjande planerade idrottsmuseet.

SÅSONGEN
BLOMMAR NU FÖR
BORDTENNISHAJARNA.
STOCKHOLM ÅTERTOG SIN
PLATS I TOPPEN.
6-4 MOT NORRPIING.

DN-tecknaren Rit-Ola är en tennis- och bollspelsentusiast, som också kommer ihåg bordtennis emellanåt. — Här ett svep från stadsmatchen Stockholm—Norrköping.

För att höja lokalstandarderna i Stockholm har styrelsen ingivit skrivelse till Stockholms stads Idrotts- och Friluftsstyrelse om anslag till uppförande av en kommunal bordtennishall. Idrottsstyrelsen ansåg sig i nuvarande ekonomiska läge icke i stånd att bekosta en kommunal hall men förklarade sig intresserad att stödja en hall, som startades i förbundets överinseende. Då styrelsen samtidigt önskar få till stånd ett bordtennisstadion med plats för cirka 500 åskådare, symmetriskt ordnade kring en centre-court med ett bord, har båda dessa planer förenats, och styrelsen söker genom annonsering och förfrågningar få tag i lämplig lokal.

Förbindelserna med pressen har under året i avsevärd grad stärkts. Särskilt har huvudstadstidningarna berett ökat utrymme åt bordtennisreferat. Detta har berott på, att pressen givits bättre informationer genom tidningen Svensk Bordtennis och Bordtennisboken, i någon mån även på de högklassiga arrangemangen vid SM i Malmö och på ordförandens och sekreterarens av styrelsen erhållna uppdrag att per telefon och genom sammanträffanden kontinuerligt söka förmedla erforderliga uppgifter om bordtennisporten.

Spel och Sport

ERIKSDALSGATAN 44 / Tel. 401471

STOCKHOLM

Bord-Tennis

Bollar: CO-CO matt,
HANNO m. fl.

Rackets / Nät

Bord i alla utföranden,
även med fällbara ben.

Biljarder och Spelautomater

Biljardbollar / Gummi-
vallar / Köer / Kläde
/ Urverk / Hållringar.

Balansräkning per den 24 december 1941

INKOMSTER OCH UTGIFTER.

Inkomster:

Märken	Kr.	62:—
Medlemsavgifter	»	951:—
Royalties å bollar	»	1.292:20
SM 1942	»	146:—
Förlust för 1941	»	846:05

Kr. 3.297:25

Utgifter:

Tidningen	Kr.	436:84
Porton	»	364:40
Kansliutgifter	»	802:07
Representation	»	864:94
Diverse utgifter	»	829:—

Kr. 3.297:25

TILLGÅNGAR OCH SKULDER.

Tillgångar:

Kassa	Kr.	184:34
Bankräkning	»	500:87
Postgiro	»	825:32
Obligationer	»	522:94
Inventarier	»	360:50
Boken	»	1.183:76

Kr. 3.577:73

Skulder:

Från 1940 balanserad vinst	Kr.	4.423:78
Avgår förlust 1941	»	846:05

Kr. 3.577:73

o o o

Hälsinglands bordtennisförbunds fjärde ordinarie årsmöte i Söderhamn valde följande styrelse: Ordf. Sigurd Svensson; sekr. Ewert Olsson; kassör Hans Andersson; samtliga från Söderhamn.

Olléns observationer

Härom dagen språkade jag med en sportchef vid en av huvudstädtidningarna. Samtalet kom in på idrottsreferat. Han talade om ett visst bordtennisreportage: »Visst var det faktiskt och riktigt. Resultat och siffror och jämförelser och tabeller. Det var nästan vetenskapligt riktigt. Men var fanns människorna?»

Det slog mig, hur rätt han hade. Varför är exempelvis Ritolas teckningar, Ritolas tennis- och boxningsreferat så populära? Han är inte torr, svaras det. Vad menas med det? Han serverar inte bara fakta, han ger också den enskilde spelarens, den enskilda åskådarens reaktioner. Han skildrar, hur människorna känner och uppför sig i kontakt med sport. Han berättar, hur Kalle Schröder kastar sig efter en boll, ramlar och sätter sig på andan med en rejäl åns. Men tar motståndarens retur i volley, fast han sitter. Han fångar på kornet Acke Nilssons poker face, när »den flygande» gör något särdeles virtuöst. Han skildrar spring-grabben från Söder, som vrålar så han sväljer cigarretten, när Sverige gör mål. Han berättar om, hur skidstjärnan har det i sitt hem, inträngd i en liten hörna med sin fru, eftersom han snart är begravd i bunkar.

I hans referat förenas sportkunnskap med konstnärens (tecknarens och författarens) skärpa i människokätagelse. Sen ser Ritola med humor på sporten. Vilket också är viktigt, ty det glöms alltför ofta, att sport till sitt innersta väsen inte är gravallvarligt arbete utan lustbetonad kraftutveckling, glädjefyllt lek. Professionalism är bara något för det oändligt lilla fåtalet.

Dessa reflexioner, vilka ingalunda äro avsedda som någon reklam för Ritola, som personligen är mig fullkomligt obekant, smälter samman med vad man känner inför trettondagshelgens SM. För varje år, varje SM man är med om, står det allt klarare: det är inte så mycket resultaten, matchsiffrorna, deltagareantalet och sådant i och för sig intressant och nödvändigt, som i grund och botten fånglar en, utan det är de många, ofta särpräglade människor man träffar vid ett SM och deras reaktioner inför de växlande situationer, som sporten för dem in i. Man vill se Flisbergs iskalla lugn, skåningarnas kämpahumor, Hasse Lidhälls nonchalanta virtuositet. Man vill känna med de små juniorerna, ofta ute på sin första längre resa och tyckande allting överväldigande stort i jämförelse med bordet därhemma. Man vill heja på oldboy-farbröderna, som svettas väldeliga och har

SBTF:s medlemsmatrikel

Forts. från sid. 1.

BLEKINGE.

1. BTK Göta	T. Bodin, Kungsgatan 30, Karlshamn.
2. Gammalstorp G o. IF	Gammalstorp.
3. Högdals IS	H. Andersson, Olsborg, Karlshamn.
4. IF Kamraterna	Karlskrona.
5. Olofströms IF	S. Johansson, Box 190, Olofström.
6. Röaby BTK	E. Fohlin, Bräkne Hoby.
7. Svängsta IF	S. E. Johansson, Box 112, Svängsta.
8. Sölvesborgs BTK	K. Rosenblad, Postfack 49, Bromölla.
9. IF Kamraterna	A. Ståhl, Styrmansgatan 1, Karlshamn.

BOHUSLÄN-DAL.

1. BTK 31	Å. Bjurström, Box 132, Uddevalla.
2. Dingle BTK	Box 11, Dingle.
3. Fjällbacka BTK	G. Järund, Fjällbacka.
4. BTK Kommet	Ellös.
5. Kungshamns BTK	Box 49, Gravarne.
6. BTK Olympia	Gullmarsgatan 10, Lysekil.
7. Smögens BTK	Box 119, Smögen.
8. BTK Stjärnan	R. Larsson, Gröngatan, Box 511, Uddevalla.

DALARNA.

1. Avesta BTK	A. Wennqvist, Köpmansgatan 11, Avesta.
2. Falu BTK	B. Larsson, Engelbrektsgratan 39, Falun.
3. Borlänge-Domnarbets TK ..	Borlänge.

GOTLAND.

1. Visby BTK	Visby.
2. Färösunds GIF	S. A. Andersson, Färösund.
3. Klintehamns IK	Klintehamn.
4. BTK Play	Tornhusgatan 4, Visby.
5. BTK Splendid	K. M. Hellgren, Nygatan 5, Visby.

GÄSTRIKLAND.

1. BTK ?	S. Skeppsbron 4, Gävle.
2. Bomhus BTK	K. Claesson, Box 2600, Gävle 2.
3. Gävle IF	S. Hellström, Gävle.
4. IFK Gävle	Gävle.
5. BTK Maxim	L. Ström, Kaplansgatan 23 A, Gävle.
6. Sandvikens BTK	Sandviken.

GÖTEBORG.

1. Brandkärens IF	Göteborg.
2. BTK 21	Rolf Sjöblom, Brottkärr, Göteborg 1.
3. Eriksbergs BTK	B. Ohlsson, Pilegårdsgatan 16, Göteborg 21.
4. Falkenhovs IF	Spetsbergsgatan 4 C.
5. SK Frisco	Vegagatan 46.
6. Färjenäs IF	Sparkasseföreningens hus, Färjenäs.
7. Götaholms BK	Göteborg.
8. Göteborgs FF	Allmänna Vägen 45.
9. Lindholmens BTK	Sven Carlsson, Gustafsberg 1.
10. Marieholms BK	Göteborg.
11. Masthuggets BK	B. Hjortberg, Repslagaregatan 7.
12. Metro IK	Krokhusgatan 32.
13. Mölnlycke IF	Mölnlycke.
14. Mölnlycke Tjänstemannaför.	Benkt Sune Halldin, Mölnlycke Väfveri AB.
15. IF Nordenhov	Andra Långgatan 14, Göteborg.
16. Salongens BTK	Karl Ahlbom, Sveagatan 27 B, Göteborg.
17. Sandarne BK	Göteborg.
18. SKF:s Friluftsklubb	E. Leonardsson, Harald Stakegatan 5 A, Göteborg.
19. Sällskapskl. Kamraterna ..	Sven Kristensson, Borgaregatan 2, Göteborg.
20. Säters BTK	Å. Bäckman, Jonsered 1.
21. Warta BTK	F. Mörek, Malinsborg, Lundby Egna Hem.
22. V:a Frölunda IF	I. Bengtsson, Långedragvägen 22, Nya Varvet.
23. BTK Örn	K. Berndtsson, Karl Johansgatan 21, Göteborg.
24. Bräckes IF	Göteborg.
25. Framåts BTK	Göteborg.

(Forts. å sid. 13)

det besvärligt med sina nervsystem. Man längtar att få träffa de gamla, välkända kämparna, och man är nyfiken på de nya.

Ärgsinta eller godmodiga, blygsamma eller skroderande, klumpiga eller verserade, fighterbetonade eller bollartistiska, ge de var och en sin personliga färg och därmed

en oändligt livfull variation åt den sport, som förenar oss alla.

Får vi sen se bordtennis spelad som en glad lek med allvar i och humor kring, så blir detta SM en festlig träffpunkt för trevligt idrottsfolk. Välkomna till Stockholm och Eriksdalshallen!

Svenska Bordtennisförbundets årsmöte

hålles, som tidigare meddelats, i samband med SM-tävlingarna. Distriktens representanter kallas till Aston Hotell, Adolf Fredriks torg, tisdagen den 6 januari (Trettondagen) kl. 11 f. m.

Uppgift om 1941 års svenska mästare

i bordtennis återfinnes i SBTf:s årsberättelse på sid. 2 i tidningen. De tidigare mästarna äro upptagna i BORDTENNIS (Gunnar Olléns lovordade bok), som finnes att köpa för 1:— kr.

Program

vid 16:de officiella

SM i BORDTENNIS

i Stockholm (Eriksdalshallen)

Måndagen den 5 och Tisdagen den 6 januari 1942

(Trettondagshelgen)

SM-tävlingarnas organisation och ledning

Styrelserna i Svenska Bordtennisförbundet och Stockholms Bordtennisförbund ha tillsammans utgjort organisationskommittén, som utsett följande speciella funktionärer:

Överledare: *K. A. Rabén*. Speaker: *Gunnar Ollén*.
Överdomare: *Tore Brodd*. Domarchef: *Runar Jansson*.
Tävlingsledare: *E. Extergren*, *R. Löfgren*, *L. Wohlin*.
Chef för sekretariatet: *G. Wikmark*. Kassör: *Allan Eriksson*.
Information: *P. E. Högborg*, *Hille Nilsson*, *Oscar Svensson*.

*Till Svenska Bordtennisförbundet,
Box 1101, Stockholm 16.*

Härmed rekvireras ex. av Svenska Bordtennisförbundets »Stadgar, Representations- och Tävlingsbestämmelser samt Spelregler» till ett pris av 50 öre per häfte.

Sändes per postförskott till:

Namn:

Adress:

.....

Seniorer, singel.

3:e kvarten.

1:a omg.

2:a omg.

3:e omg.

4:e omg.

5:e omg.

Kvarts-
final.

51. S. Sundkvist Falu BTK						
180. Ebbe Nilsson, Urania, Norrköping	16.30					
		21.00				
99. G. Muhrbäck, Linköpings BTK						
121. E. Haglund, Olympia, Malmö	16.30					
				T. 10.30		
141. S. Wahlberg, Stockholms IF						
42. T. Johansson, BTK 37, Uppsala	16.30					
		21.00				
164. G. Larsson, Storkyrkopojkarna, Sthlm ..						
47. P. Stering, Falu BTK	16.30					
					T. 14.00	
111. B. Eriksson, Nordenhov, Göteborg						
136. S. Elmblad, Stockholms IF	16.30					
		17.30				
78. S. Olsson, Hellas, Stockholm				T. 10.30		
129. H. Berg, Sandvikens BTK						
20. S. Westerlund, Baltic, Stockholm		21.00				
36. U. Andersson, BTK 30, Linköping						
60. C. O. Wihlborg, Fredhäll, Stockholm ..		21.00				
				T. 10.30		
116. L. Johansson, Nyköpings BTK						
195. P. O. Johansson, Wirgo, Norrköping ..		21.30				
					T. 14.00	
187. H. Strandh, Vesta, Uppsala						
199. L. Andersson, Örebro BTK		21.30				
				T. 10.30		
125. O. Nyberg, Regina, Stockholm						
107. B. Hultman, Minerva, Stockholm		21.30				
148. E. Kördel, Stockholms IS						
30. R. Sjöblom, BTK 21, Göteborg		21.30				
				T. 10.30		
72. N. Wahlström, Göta, Karlstad						
145. B. Andersson, Stockholms IS		21.30				
26. P. O. Karlsson, Bolton, Norrköping						
173. L. Samuelsson, Tidaholms BTK		21.30				
					T. 14.30	
2. E. Frisk, AIK, Stockholm						
69. B. Hjalmarsson, IK Garm, Malmö						
				T. 10.30		
154. G. Johansson, Sthlms Postmäns IK						
16. V. Karlsson Baltic, Stockholm		21.30				
190. T. Flisberg, Wirgo, Norrköping						
				T. 13.00		
8. L. Liljendahl, AIK, Stockholm						
168. O. Wiklund, Storkyrkopojkarna, Sthlm..	16.30					
		T. 9.00				
95. Y. Johansson, Limhamns BTK						
83. B. Widman, Hälleforsnäs IF	16.30					
					T. 14.30	
64. A. Nilsson, Fredhäll, Stockholm						
88. H. Arnholm, Lidköpings BTK	17.00					
		21.30				
147. V. Kolmodin, Stockholms IS						
28. E. Johansson, Urania, Norrköping	17.00					
				T. 13.00		
158. V. Pettersson, Sthlms Postmäns IK						
56. G. Östlund Ferm, Stockholm	17.00					
		21.30				

Juniorer, singel.

	1:a omg.	2:a omg.	Kvartsfinal.	Semifinal.	Final.
135. B. Nygren, BTK Star, Vargön	18.00				
101. H. Jonsson, Linköpings BTK					
21. R. Arbin, SK Baltic, Stockholm	18.00				
198. A. Carlsson, BK Wirgo, Norrköping					
40. L. Rognell BTK 30, Linköping	18.20				
93. F. Hedman, Lidköpings BTK					
183. P. O. Pettersson, IK Urania, Norrköping	18.00				
100. A. Olsson, Linköpings BTK					
133. A. Ahman, Sandvikens BTK	18.00				
52. B. Brick, Falu BTK					
38. S. Cederholm, BTK 30, Linköping	18.20				
13. L. Nierenburg, IK Aston, Stockholm ..					
204. L. Nilsson, Örebro BTK	18.20				
94. Å. Lugner, Lidköpings BTK					
102. K. Pettersson, Linköpings BTK	18.20				
39. R. Svensson, BTK 30, Linköping					
14. Per Wigren, Atlas Diesels IF, Stockholm ..	18.20				
169. E. Koning, BTK Strand, Jönköping					
43. H. Bodin, BTK 37, Uppsala	18.20				
25. K. I. Almqvist, BTK Bolton, Norrköping ..					
132. B. Berg, Sandvikens BTK	18.20				
182. L. Stein, IK Urania, Norrköping					
41. Y. Nyström, BTK 30, Linköping	18.20				
12. B. Carlsson, IK Aston					
95. Y. Johansson, Linhamns BTK	19.00				

Oldboys, singel.

	1:a omg.	2:a omg.	Kvartsfinal.	Semifinal.	Final.
17. N. Jansson, SK Baltic, Stockholm	18.00				
6. E. Hallsten, AIK, Stockholm					
194. G. Lundberg, BK Wirgo, Norrköping ..	18.00				
146. B. Hamrin, Stockholms IS					
124. A. Cederblad, IF Ready, Sundbyberg ..	18.40				
159. H. Blomberg, Stockholms Postmäns IK..					
103. H. Hansson, Malmö SK	18.40				
53. G. Foxell, BK Ferm, Stockholm					
143. C. Ekberg, Stockholms IF	18.40				
181. S. Öhlund, IK Urania, Norrköping	18.00				
10. B. Sandberg, AIK, Stockholm					
80. E. Grönberg, S & IK Hellas, Stockholm ..	18.00				
22. A. Olofsson, SK Baltic, Stockholm					
152. Å. Andersson, Stockholms Postmäns IK	18.40				
147. V. Kolmodin, Stockholms IS	18.40				
73. B. Wahlström, IF Göta, Karlstad					
92. L. Appelqvist, Lidköpings BTK	18.40				
9. H. Nilsson, AIK, Stockholm					
66. H. Landqvist, Fredhälls BTK, Stockholm	18.40				
84. G. Nilsson, BTK Kamraterna, Stockholm	18.00				
37. W. Krantz, BTK 30, Linköping					

SBTF:s MEDLEMSMARIKEL (Forts. från sid. 4).

HALLAND.

1. Falkenbergs BTK	V. Nilsson, Monarks Filial, Falkenberg.
2. Halmstads BTK	C. Holmqvist, Norra Vägen 77, Halmstad.
3. Hebergs BTK	Box 8, Heberg.
4. Nyhems Bordtennispoj. ...	Bertil Andersson, Stålgatan 5, Halmstad.
5. BTK Rigo	Sven Svensson, Torsgatan 7, Halmstad.
6. Tvååkers BTK	B. Pettersson, Toffelfabriken, Halmstad.
7. Varbergs BTK	K. Pehrsson, Paskbergsvägen 11, Varberg.
8. Älvsereds BTK	B. Gustafsson, Älvsered.
9. Träslövs BTK	S. Andersson, Träslövsvägen 141, Varberg.
10. BTK Swing, Falkenberg ..	

HÄLSINGLAND.

1. Färila BTK	Färila.
2. Hudiksvalls BTK	K. Pettersson, Strandgatan 9, Hudiksvall.
3. Iggesund BTK	Iggesund.
4. Söderhamns BTK	Söderhamn.

JÄMTLAND.

1. Bräcke BTK	Bräcke.
2. BTK Vici	G. Liljedahl, Box 52, Östersund.

NORRBOTTEN.

1. Kiruna BTK	A. Jakobsson, Hantverkaregatan 13, Kiruna.
2. Luleå KFUM:s BTK	K. G. Rydberg, Stationsgatan 41, Luleå.

SKÅNE.

1. Asmundstorps IF	Asmundstorp.
2. IK County	Östra Långgatan 18, Malmö.
3. IK Condor	Landskrona.
4. Eslövs AIF	Eslöv.
5. BK Flagg	Värgatan 10, Malmö.
6. IK Garm	Malmö.
7. Godtemplarnas IF	Kungsgatan 5, Landskrona.
8. BTK Hanno	O. Fogelberg, Bjäregatan 12 A, Hälsingborg.
9. SK Hakoah	V. Schneider, Falkenbergsgatan 3, Malmö.
10. Häljarps IF	O. Pålsson, Häljarp.
11. Hälsingborgs BTK	Y. Pettersson, Komissgatan 7, Hälsingborg.
12. Hörby BTK	Hörby.
13. Höörs IF	E. Fröjd, Box 101, Höör.
14. Kristianstads BTK	C. Nydahl, Tekniska Skolan, Kristianstad.
15. Kulladals BTK	T. Isberg, Fosievägen 40, Kulladal.
16. BTK Kärrnan	E. Pettersson, Söderköpingsgatan 10, Hälsingborg.
17. Kävlinge G. och IF.	Kävlinge.
18. Landskrona IF	Kyrkogränd 3, Landskrona.
19. Limhamns BTK	Limhamn.
20. Lunds BTK	F. Lundell, Kävlingeatan 1, Lund.
21. Lunds BK	Lund.
22. Lunds GIF:s BTK	C. E. Nilsson, Idrottsgatan 10, Lund.
23. Lunds IS	Lund.
24. Lunds Universitets GI	Akademiska Föreningen S, Lund.
25. BK Lydia	Malmö.
26. Malmö SK	Malmö.
27. IK Maraton	Malmö.
28. IF Nike	Lomma.
29. BK Nordstjernen	B. Josefsson, Östergatan 129, Landskrona.
30. BTK Olympia	Gylleholmsgatan 6, Lund.
31. BK Olympic	Malmö.
32. BK Polstjernen	Landskrona.
33. FBK Rapax	Malmö.
34. BTK Rekord	Hälsingborg.
35. Rosengårdsstadens BIF	Hagagatan 3, Malmö.
36. Råå BTK	A. Nylén, Kaptensgatan 2, Råå.
37. BTK Serven	S. Westberg, Hohög.
38. SGU:s idrottssektion	Smedjevärd 3, Eslöv.
39. Sjölanda IF	Malmö.
40. Smörlyckans IF	Lund.
41. Staffanstorps IF	Staffanstorp.
42. BTK Star	S. Olsson, St. Kvarngatan 49, Eslöv.
43. BTK Stjärnan	G. Liljekvist, Karl Krooksgatan 51, Hälsingborg.
44. Teckomatorps BTK	Teckomatorp.
45. BTK Thema	K. Larsson, Sölvesborgsgatan 4, Malmö.
46. Tågarps BTK	C. Nilsson, Box 57, Tågarp.
47. Vipeholms IK	Vipeholms Sjukhus, Lund.
48. Wormo IK	Landskrona.
49. BTK Värnhem	Bangatan 12, ö. g., Malmö.
50. Önnestads BTK	Box 136, Önnestad.
51. BK Fram	Stig Nilsson, Onsjögatan 12, Landskrona.
52. BK City	Hälsingborg.
53. Malmö B & IF	Malmö.

(Forts. på sid. 14.)

Motionerna till årsmötet

Till Svenska Bordtennisförbundets årsmöte ha följande motioner inlämnats:

1. Förslag om bidrag till distriktens representanter för resor till SBTF:s årsmöten. (Från Göteborgs Bordtennisförb.)

Sedan numera endast distriktsförbundens representanter äga rätt att närvara vid SBTF:s årsmöten, är det av synnerligen stor vikt, att samtliga distrikt äro representerade. Det är mycket betungande för distriktsförbunden att nästan årligen i reseersättning utbetala mellan 25—50 kr. för representationen vid SBTF:s årsmöten. Vi äro övertygade om, att distrikt, som endast ha omkring 10-talet medlemmar, mycket sällan äro representerade. Kostnaderna bli alltför betungande.

Det vore därför synnerligen önskvärt, om SBTF kunde föranstalta om bidrag till distriktsrepresentanterna, exempelvis efter samma norm, som tillämpas vid distriktsmästarnas resor till SM-tävlingarna.

Skulle detta av ekonomiska skäl vara omöjligt, vore det dock önskvärt, om viss reseersättning tillerkändes de distriktsförbund, som visa livaktighet samt genom organisatorisk skötsel befrämjar intresset för bordtennisporten.

Styrelsen inser till fullo det värdefulla i förslaget men måste tyvärr yrka avslag, då detsamma för närvarande är ogenomförbart på grund av ekonomiska skäl.

2. Förslag om preciserande av tiden för DM-tävlingarna. (Från Göteborgs Bordtennisförb.)

Det har visat sig, att den tidpunkt, som bestämts för DM-tävlingarnas hållande, är alltför svävande, för att den utan olägenheter skall kunna bibehållas. Vi ha blivit nödsakade att uppskjuta finaldagen för våra tävlingar, därför att tidpunkten kolliderat med kvalificeringstävlingarna för SM för 3-mannalag. Härigenom komma DM-arrangörerna att få vidkännas en ekonomisk förlust, beroende på att finalerna måst uppskjutas till en dag, då publiken med största sannolikhet blir mycket minimal.

Vi föreslå därför att DM-tävlingarna ej få spelas å söndag efter den 8 december!

Styrelsen yrkar avslag med hänvisning till de synpunkter som årsmötesombuden framförde vid fastställandet av nu gällande stadgar. De lokala förhållandena tillåta inte att man arrangerar DM inom alltför snäv tidsrymd.

3. Förslag om ändring av styrelsens sammansättning. (Från Östergötlands Bordtennisförb.)

Vi föreslå årsmötet att tre av SBTF:s styrelseledamöter skola vara från landsorten. Övriga tre plus ordföranden skola vara från Stockholm och bilda arbetsutskott.

Styrelsen yrkar avslag med motivering att styrelsearbetet är så omfattande att fyra man inte kunna sköta detsamma.

(Forts. nästa sida)

Västsvenska Mästerskapen

arrangeras den 15 februari i Göteborg av IF Nordenhov. Enligt den under året bildade Västsvenska Bordtennisalliansens stadgar skall man tävla i singel för seniorer och juniorer samt dubbel- och lagspel. Ett speciellt mästerskapstecken skall instiftas för dessa tävlingar och berättigade att delta äro spelare från Bohuslän-Dals, Hallands, Västergötlands och Göteborgs Bordtennisförbund. Det är nämligen dessa fyra distrikt som bildat sammanslutningen, vars uppgift är att sanktionera tävlingar och serier av alla slag inom verksamhetsområdet.

Man skall framför allt se till att inte nationella tävlingar konkurrera med varandra, varigenom ett ökat matchutbyte för de västsvenska klubbarna utvinnes.

Arbetsutskottet är f. n. förlagt till Göteborg och består av Alf Ljungkrantz (ordförande), Rune Larsson (sekreterare) och Roy Berggren (kassör). Sekreterarens adress är: Sprängkullsgatan 11, Göteborg. Telefon under kontorstid 17 28 30. Årsmöte hålles i samband med Västsvenska mästerskapen (VSM).

Inbjudan till lagmästerskapet har redan utsänts. Anmälningar jämte avgiften 4: 50 per lag skola sändas till: Västsvenska Bordtennis Alliansen, c/o Alf Ljungkrantz, Linnégatan 1, Göteborg. De skola vara poststämplade senast den 7 jan. 1942. Tävligen spelas efter SM-mönster med kvalificerande omgångar i de olika distrikten och slutspel med semifinaler och final vid VSM.

o o o

Bohuslän-Dals bordtennisförbund höll årsmöte i Lysekil och valde följande styrelse: Ordf. Henry Karlsson; v. ordf. Gunnar Assmundsson; sek. Sven Jonsson; v. sek. Einar Olsson; kassör Sven Gylfe. Samtliga ledamöter äro från Uddevalla med undantag av Gunnar Assmundsson som är från Hellevikstrand. Suppleanter: Donald Larsson och Rune Johansson, Uddevalla. Revisorer: K.-E. Samuelsson och Arne Hermanson, Uddevalla, med Arne Johansson och Ragnar Dahlqvist, Uddevalla, som suppleanter. Samtidigt ändrades förbundsnamnet till Bohuslän-Dals Bordtennisförbund. Sekreterarens adress: Kungsgatan 38, Uddevalla.

4. Förslag om ändrad tidpunkt för årsmötet. (Från Studenternas Idrottsförening, Uppsala.)

Svenska Bordtennisförbundets årsmöte skall varje år hållas i Stockholm vid den tid som av förbundets styrelse bestämmes, alltså ej som förut i samband med SM-tävlingarna (å den ort där dessa äga rum).

Som det nu är kommer årsmötet alldeles in skymundan på grund av tävlingarna och kan ej givas den tid och det intresse som det rätteligen bör ha, varför en mängd viktiga frågor ej hinna behandlas och nödvändiga reformer därigenom förhindras eller i varje fall fördröjas.

Styrelsen yrkar avslag, då den anser att nuvarande bestämmelser äro bäst ur flera synpunkter. Ett önskemål inom andra specialförbund är att flytta årsmötet till SM, då intresset för sporten i fråga står på höjdpunkten. Ett fristående årsmöte i Stockholm skulle f. ö. inte kunna bli representativt av ekonomiska skäl.

SBTF:e MEDLEMSMARIKEL (Forts. från sid. 13).

SMÅLAND.

1. Bankeryds BTK	Bankeryd.
2. Blixt BTK	Box 14, Traryd.
3. Dunkehalla BTK	Jönköping.
4. Fram BTK	E. Pettersson, Sigurdsgatan 8, Växjö.
5. Färjestadens BTK	W. A. Kroon, Färjestaden.
6. BTK Göta	Ö. Storgatan 130, Jönköping.
7. Hovslätts BTK	Box 27, Hovslätt.
8. Huskvarna Södra IS	Huskvarna.
9. Jönköpings BK	Jönköping.
10. Jönköpings BTK	T. Bergkvist, Pilgatan 18, Jönköping.
11. Jönköpings KYF	T. Törnqvist, Jönköping.
12. Jönköpings Södra IF	Jönköping.
13. Lamhults BTK	E. Lantz, Box 37, Lamhult.
14. Kalmar BTK	B. Sjöholm, Falkenberg, Kalmar.
15. Ljungadahl's BTK	F. Carlsson, Box 112, Nybro.
16. Norrahammars BTK	Postfack 406, Norrhammar.
17. Rumlaborgs BTK	G. Lindberg, Stadens Förråd, Huskvarna.
18. IK Sprinter	L. Andersson, Kanalgratan 38, Jönköping.
19. BTK Stjärnan	G. Bergqvist, Stjärnvägen 18, Jönköping.
20. BTK Strand	L. Hektor, Lyckhemsgatan 8, Jönköping.
21. Tranås BTK	R. Wetter, Sandgatan 3, Tranås.
22. Värnamo BTK	N. O. Persson, Värnamo.
23. Västerviks BTK	Sven Johansson, Båtsmansgatan 3, Västervik.
24. BTK Ymer	Bo Nilsson, Storgatan 37, Ljungby.
25. BK Örn	S. Flood, von Platensgatan 19, Jönköping.
26. SGU:s bordtennissektion ..	Martin Jansson, Strömgatan 6, Ljungby.

STOCKHOLM.

1. AIK	G. Wikmark, Grevturegatan 8.
2. IK Aston	O. Johansson, Brännkyrkagatan 11.
3. Atlas Diesels IF	B. Söderström, Möregatan 10, n. b.
4. SK Baltic	Göta Bordtennisallong, Götgatan 81.
5. Birka IK	E. Karlsson, Rindögatan 28.
6. Birka IF	Kurt Löfving, Rörstrandsgatan 14.
7. BTK City	S. Blomqvist, Birger Jarlsgatan 49.
8. Danderyds SK	T. Moberg, Danderyd.
9. Enskedefältets IK	Estlandsgatan 154, Enskede.
10. BK Ferm	L. Johansson, Grevgatan 38.
11. Fredhälls BTK	A. Eriksson, Alstervägen 4, Åkeshov.
12. BTK Frigg	K. Eriksson, Brännkyrkagatan 115.
13. Hagalunds IS	V. Ångström, Norra Långgatan 8.
14. S. o IK Hellas	B. Andersson, Skånegatan 4 C.
15. Holmia BTK	L. Olsson, Thorildsplan 2.
16. Hyresgästernas IF	B. Svedberg, Järvagatan 7, Hagalund.
17. BK Juno	Sturegatan 24, Sundbyberg.
18. Kungsholmspojkar	G. Andersson, Drottninggatan 48.
19. BTK Minerva	P. G. Högborg, Skeppargatan 80.
20. Nicolai IK	R. Sahlin, Olympia Bordt.-salong, Klarabergsgatan.
21. BTK Nynäshamn	E. Olsson, Frejgatan 10, Nynäshamn.
22. BTK Öden	H. Westin, Vanadisvägen 7.
23. IF Ready	S. Gahnberg, Götgatan 2, Sundbyberg.
24. IK Rekord	S. Andersson, Södra Långgatan 11, Hagalund.
25. BTK Regina	Mårten Schultz, David Bagaresgata 9-11.
26. Sandsborgs IF	Å. Millberg, Kolonivägen 42, Enskede.
27. Spärvägens GIF	R. Agermo, Strålgatan 3, Lilla Essingen.
28. Stockholms IF	Stockholm 6.
29. Stockholms IS	L. Block, Regeringsgatan 56.
30. Sthlms Postmäns IK	V. Andersson, Stagneliusvägen 30.
31. Storkyrkojokarna	G. Ollén, S:t Eriksgatan 92.
32. Stureby SK	G. Andersson, Skönviksvägen 216, Stureby.
33. Tungelsta BTK	Box 115, Tungelsta.
34. Ulriksdals SK	Box 5, Ulriksdal.
35. Wasa BTK	L. Wohlin, S:t Eriksgatan 95.
36. Vasalunds IF	Hagalund.
37. Westermahns IF	Roslagsgatan 1, n. b.
38. IK Vendelsö	G. Karlsson, Åhyddan, Gudö, Vendelsö.
39. Värtans IK	S. Sundqvist, Hjorthagen.
40. Väsby BTK	Box 105, Upplands-Väsby.
41. Älvsjö BTK	H. Pettersson, Älvhem 2, Älvsjö.
42. Ängby IF	H. Larsson, Beckomberga vägen 174, Ängby.
43. Barnängens T. F:s IF	G. Karlsson, Barnängens Tekn. Fabriker.

SÖDERMANLAND.

1. Bästa IK	Dalgatan 15, Södertälje.
2. BTK Comet	Turingegatan 9, Södertälje.
3. Eskilstuna BTK	Royalpalatset, Eskilstuna.
4. Flens BTK	I. Brorson, Kraemersgränd 2, Flen.
5. Hälleforsnäs IF	Box 19, Hälleforsnäs.
6. IFK Södertälje	Skogsgatan 2 (Palmér), Södertälje.
7. Nyköpings BTK	G. Oké, Bagaregatan 28, Nyköping.
8. BTK Orion	I. Pettersson, Lohegatan 41, Eskilstuna.
9. Strängnäs BTK	B. Carlsson, Trädgårdsgatan 30, Strängnäs.

(Forts. på sid. 16.)

DISTRIKTSMÄSTERSKAPEN

Bohuslän-Dal

Singel: Rune Johansson, Stjärnan, Uddevalla.

Dubbel: Kaare Wang/Rune Ström, BTK 31, Uddevalla.

Lag: BTK Stjärnan (Rune Larsson, Lennart Olsson, Folke Eliasson).

Några detaljer om tävlingarna ha inte insänts, men troligen hölls de i samband med årsmötet i Lysekil den 7 december.

Göteborg

Singel: Gustav Johnsson, IF Nordenhov.

Dubbel: E. Elmgren/K. E. Lind, Salongens BTK.

Lag: IF Nordenhov (Johnsson, A. Lantz, B. Eriksson).

Juniörer: K. G. Pettersson, Salongens BTK.

Västra Frölundas IF stod för arrangemangen i Älvsborgs Folkets Hus, Hagen. I seniorklassen startade 30 singelspelare, bland vilka »Gusten» Johnsson och E. Härnström kämpade sig fram till finalen. Den förstnämnde vann med 3—1. Nordenhov tog hem de fyra främsta platserna i prislistan med Bertil Karlsson som trea och Sture Malmros som fyra. Rune Strandberg, Metro, fick ett uppmuntringspris.

Salongen gjorde en stark insats genom segern i dubbel, båda finalisterna i junior-klassen och andra plats i lagtävlingen. Sex 3-mannalag deltog, och Nordenhov besegrade i tur och ordning: Lindholmen 5—3, Färjenäs 5—1 och Salongen 5—2.

Halland

Singel: Gunnar Johansson, BTK Rigo, Halmstad.

Dubbel: G. Johansson/Sven Svensson, Rigo.

Vem som skulle bli Hallandsmästare, därom rådde delade meningar. Falkenberg hade många aspiranter till mästartiteln, Varberg hoppades på f. d. nordenhovaren Evert Börjesson, under det att »laxstaden» höll Gunnar Johansson som storfavorit. Gunnar Johansson blev medlem i Halmstads BTK 1940, och hans debut skedde samma år vid Hallands DM i Älvsered. Fullständigt okänd blev han då juniormästare, och man var redan då enig om att han skulle gå långt inom bordtennisporten. Hans nästa stora tävling var SM i Malmö, där han ställde upp i juniorklassen. Den då helt rutinerade Halmstadspojken blev utslagen i kvartsfinalen; mest på grund av sitt svaga defensivspel.

Gunnar Johansson tappade emellertid icke sugen. Vis av skadan började han träna plockning, och som den verkliga bollbegävning han är dröjde det inte länge förrän han, efter att från början ha varit en typisk slugger, även hade ett ganska gott defensivspel.

Det verkliga genombrottet kom vid 1941 års Sydsvenska Mästerskap i Hälsingborg. Utan större svårighet avancerade han till kvartsfinalen, där han mötte den dåvarande sydsvenske mästaren, Inge Rosengren från Malmö. Denne blev totalt utplockad av den unge hallänningen. I semifinalen satte visserligen Gösta Liljekvist stopp för Gunnars vidare mästerskapstankar det året, men tredje plats vid en sådan stor tävling

är inte att förakta. Liljekvists seger var så knapp som 22—20, 22—20. Till kvartsfinalen gick ännu en Halmstadpojke, Gösta Persson, även han junior. Här blev han besegrad av den andre finalisten, E. Frizell från Malmö.

Vid DM i Varberg representerade nu Gunnar Johansson den nya Halmstadsklubben BTK Rigo. Här var han fullständigt suverän. Finalen kan jag utan vidare beteckna som den bästa match jag sett mellan två hallänningar, skriver Rigosekretären Sven Svensson. Falkenbergaren Sture Andersson, som var med redan 1928 i Göteborg och som fortfarande är lika pålitlig, fick finna sig i ett nederlag på 3—1 mot den perfekt defensivspelande Halmstad-ynglingen. Undertecknad hade för övrigt nöjet att tillsammans med den unge mästaren vinna dubbelklassen. Gunnar Johansson är endast 17 år gammal, så jag tror mig få anledning återkomma.

Hälsingland

Singel: B. Bergsten, Söderhamns BTK.

Dubbel: E. Olsson/O. Persson, Söderhamn.

Iggesunds BTK arrangerade singeltävlingen, och tvåa blev S. Svensson från Söderhamns BTK. Dubbelmästerskapet avgjordes i Söderhamn och tvåa var här Iggesundsparet G. Öhman/R. Lindström. Lagtävlingen skall spelas i januari.

Skåne

Singel: E. Frisell, IK Garm, Malmö.

Dubbel: G. Liljekvist/B. Svensson, Stjärnan, Hälsingborg.

Hälsingborgsklubben Stjärnan arrangerade med Gösta Liljekvist som tävlingsledare. I singel startade 101 man och i dubbel 38 par.

Singel: 1) G. Frisell, Garm; 2) E. Johansson, Limhamn; 3) E. Haglund, Olympic, Malmö; 4) L. Berne, Garm.

Dubbel: 1) G. Liljekvist/B. Svensson, Stjärnan; 2) E. Haglund/S. Berggren, Olympic; 3) J. Lindoff/B. Andersson, Kulladal; 4) E. Johansson/Å. Andersson, Limhamn.

Stockholm

Singel: Carl-Ottil Johansson, AIK.

Dubbel: Lennart Liljedahl/Harry Jakobson, AIK.

Juniörer: Lennart Nierenburg, Aston.

Huvudstadens mästerskap var som vanligt kombinerat med stor turnering för de lägre klasserna, och bästa klubb i hela tävlingen blev sålunda Storkyrko-Pojkarna med 19 poäng före Fredhäll med 18 och Baltic med 17. Fredhäll arrangerade och gav ett hederspris till sin medlem Arne Nilsson för god aktiv insats.

Fjölärsmästaren Arild Waeger blev i finalen slagen av Johansson, som vann DM 1939—40. Baltics Lennart Palmqvist och SP:s »Jätten» Svensson voro ganska oväntat semifinalister. Även i dubbel blev det AIK-seger med Baltic-paret Palmqvist-Blomqvist som tvåa. Lille Nierenburg är bara 14 år gammal och alltså mycket lovande. Hans finalmotståndare var G. Hill från Westermalm.

Det är många kända storspelare som inte nämnts här, men eftersom huvudstadens

hela mästartklass deltog blevo de alltså utslagna under tävlingens gång. Förbundssekreteraren Gunnar Ollén förlorade i kvartsfinalen mot Palmqvist.

Södermanland

Singel: Lars Johansson, Nyköpings BTK.

Dubbel: L. Johansson/K. E. Andersson, Nyköping.

Juniörer: B. Lindholm, Orion, Eskilstuna.

Nyköpings BTK arrangerade. Närmast mästaren i seniorklassen följde: B. Widman, Hälleforsnäs IF, H. Adolfsson, Eskilstuna BTK, och G. Oké, Nyköpings BTK. Nyköping belade vidare andra plats både i dubbel- och juniormästerskapen.

Uppland

Singel: O. Johansson BTK 37, Uppsala.

Dubbel: H. Arnell Studenternas IF/B. Öberg, BTK 37.

Lag: Studenternas IF (Arnell, Sundberg, Thorell).

Distriktsförbundets styrelse svarade för arrangemangen.

Värmland

Singel: Nils Wahlström, Göta, Karlstad.

Dubbel: B. o. S. Jansson, Karlstads BTK.

Juniörer: Rune Stenbäck, Göta, Karlstad.

Tävlingarna arrangerades på ett förtjänstfullt sätt av Storfors BTK i Folkets Hus paviljong inför ca 150 personer. De 60 deltagarna utgöra nytt rekord för Värmlands DM.

»Nicke» Wahlström vann som väntat i singel, men i finalen fick han inte som så många gånger tidigare möta Gurra Jansson. Göta-juniören Rune Stenbäck överraskade med att slå ut Gurra i andra omgången med 3—1. Finalen mellan Wahlström och Stenbäck vann den förstnämnde säkert med siffrorna 3—1.

Singel: 1) Nils Wahlström, IF Göta, Karlstad; 2) Rune Stenbäck, IF Göta, Karlstad; 3) Bertil Lund, IF Göta, Karlstad; 4) K. Lillieqvist, Storfors BTK.

Dubbel: 1) S. Jansson/G. Jansson, Karlstads BTK; 2) N. Wahlström/R. Stenbäck, IF Göta; 3) K. Lillieqvist/T. Persson, Storfors BTK.

Juniörer: 1) Rune Stenbäck, IF Göta, Karlstad; 2) S. Gustafsson, IF Göta, Karlstad; 3) M. Forsgren, IF Göta, Karlstad; 4) K. A. Palm, IF Göta, Karlstad.

Lagmästerskapet avgöres i januari.

Västergötland

Singel: Liss Larsson, Österhov, Borås.

Dubbel: L. Larsson/Evert Fasth, Österhov, Borås.

Lag: BTK Österhov (Larsson, Fasth, Alvar Andersson).

Juniörer: Börje Nygren, Star, Vargön.

Boråsklubben Österhov dominerade som synes. Tävlignarna hölls i Lidköping 6—7 dec. På lördagen spelades lagfinalen, som blev jämn och slutade 5—4, vilka siffror hedra Lidköpings BTK. I övrigt var det dock överlägsna segrare i samtliga finaler.

Svenske juniormästaren Allan Jakobson återfinna vi som fyra i seniorklassen. Nu är det tydligen Vargön som har de mest lovande pojkarna, och i varje fall Börje Nygren förutspås en framtid som bordtennisspelare.

Seniorer: 1) Liss Larsson, Borås; 2) Evert Fasth, Borås; 3) Rune Berggren, Lidköpings BTK; 4) Allan Jakobson, Lidköpings BTK; 5—8) Yngve Kjellström, Lidköpings BTK; Bengt Andersson, BTK Sving, Alingsås; Bengt Alander, Tibro BTK; Gösta Andersson, BTK Serven, Vänersborg.

Juniorer: 1) Börje Nygren Vargön; 2) Rolf Johansson, Vargön; 3) Nils Erlund, Jonsborgs SK, Borås; 4) P. O. Widqvist, Vargön.

Dubbel: 1) Liss Larsson/Evert Fasth, Borås; 2) Rune Berggren/Yngve Kjellström, Lidköping; 3) Gösta Andersson/Per Högberg, Vänersborg; 4) Börje Nygren/Rolf Johansson, Vargön.

Lag: 1) BTK Österhov (Larsson, Fasth, Andersson); 2) Lidköpings BTK (Berggren, Kjellström, Folke Skallström).

Östergötland

Singel: Tage Flisberg, Wirgo, Norrköping.

Dubbel: T. Flisberg/Arne Andersson, Wirgo, Norrköping.

Juniorer: C. I. Almkvist, Bolton, Norrköping.

Flisbergs dubbelpartner »Pannan» var inte finalist i singel, som man skulle kunna tro. I semifinalen hade nämligen Erik Johansson, Urania, vunnit med 21—9, 20—22, 21—18, 25—23 över Andersson. Flisberg slog ut klubbkamraten Sture Fyrberg med 21—10, 14—21, 21—17, 21—13 och vann sedan finalen lätt med 3—0.

Juniorfinalisterna ställa båda upp vid SM. Alf Carlsson från Wirgo torde dock inte kunna ta revansch för Almkvists seger med 21—11, 21—7, 21—12. I dubbel bildade E. Johansson (Urania) och Sven Bengtsson (Bolton) det andra finalparet.

Tävlingarna hölls i Norrköping med BK Wirgo som arrangör.

• • •

Västergötlands bordtennisförbund har valt ny styrelse, vilken konstituerat sig sålunda: Ordf. Bengt Carlsson, Alingsås; v. ordf. Sune Hallström, Tibro; sek. Henry Arnholm, Lidköping; v. sek. Ture Eriksson, Trollhättan; kassör Arne Svenningsson, Lidköping. Utan särskild funktion Kjell Karlsson, Vargön. Suppleanter Per Högberg, Vänersborg, och Uno Svensson, Lidköping. Förbundets adress är numera: Henry Arnholm Västergatan 16, telefon 1050, Lidköping.

Till Svenska Bordtennisförbundet,
Box 1101, Stockholm 16.

Härmed rekvideras ex av Gunnar Olléns bok »BORDTENNIS» till ett pris av 1: — kr. per styck.

Sändes per postförskott till:

Namn:

Adress:

SBTF:s MEDLEMSMÄTRIKEL (Forts. från sid. 14).

10. BTK Svalan	S. Karlsson, Forabomsgatan 13, Eskilstuna.
11. Södertälje BTK	Storgatan 10, Södertälje.
12. Tunafors BTK	L. Hammar, Engelbrektsgratan 15, Eskilstuna.
13. Vargens BTK	Södertälje.
14. BTK Spirit	Eskilstuna.

UPPLAND.

1. BTK 37	Bror Öberg, Bangårdsgatan 10, Uppsala.
2. Läby BTK	B. Kumlin, Väster-Läby, Uppsala.
3. Norby BTK	O. Sjöberg, Uppsala.
4. Studenternas IF	H. Arnell, Börjegatan 3 A, Uppsala.
5. IF Vesta	B. Jansson, Kungsgatan 52 B, Uppsala.

VÄRMLAND.

1. BTK Eton	B. Wilhelmsson, Gunnarskär, Skoghäll.
2. IFK Bofors	Bofors.
3. IF Göta	Eriksborgsgatan 6, Karlstad.
4. Karlstads BTK	Å. Wahlström, Fogdegatan 3, Karlstad.
5. Kristinehamn BTK	Kristinehamn.
6. Storfors BTK	E. Augustsson, Storfors.

VÄSTERBOTTEN.

1. Pojkarnas Bandyklubb	S. Järnvägsgatan 23, Skellefteå.
2. Skelleftehamns BIF	Box 524, Skelleftehamn.
3. Skellefteå BTK	M. Furberg, Kanalgratan 25, Skellefteå.
4. Umeå BTK	G. Johansson, Kungsgatan 63, Umeå.

VÄSTERGÖTLAND.

1. BTK 34	Kämpagatan 1, Skara.
2. Alingsås BTK	B. Eliasson, Plangatan 20, Alingsås.
3. BTK 34	K. G. Pettersson, Storegatan 52, Vargön.
4. Derby BTK	B. Färdig, Hemvägen 4, Alingsås.
5. Falköpings AIK	Box 9, Falköping.
6. Fåglaviks BTK	A. Ahlgren, Box 15, Fåglavik.
7. Hallens BTK	N. Johansson, Yxhammargatan 24.
8. Herrljunga BTK	I. Blomberg, Herrljunga.
9. Hjo BTK	R. Holmquist, Långgatan 3, Hjo.
10. Hörnebo SK	Tibro.
11. SK Jonsborg	S. Larsson, Torstenssonsgatan 34, Borås.
12. Lidköpings BTK	H. Arnholm, Västergatan 16, Lidköping.
13. Mariedals IK	Borås.
14. Norrbygårde IF	Borås.
15. BTK Olympia	A. Sohlberg, Nygatan 10, Vänersborg.
16. BTK Rumba	B. Abrahamsson, Nygatan 22, Alingsås.
17. BTK Serven	I. Johansson, Nygatan 17, Vänersborg.
18. Skövde BTK	B. Persson, Mariestadvägen 35, Skövde.
19. BTK Star	H. Tolf, Lillysberg, Alingsås.
20. BTK Star	Eken 2, Vargön.
21. BTK Swing	Åhäll, Nohaga, Alingsås.
22. BTK Swing	I. Westin, Sollebrunn.
23. IK Stjärnehov	Rune Ludwig, Berzeligatan 6, Borås.
24. Tibro BTK	Bröderna Hallströms AB., Tibro.
25. Tidaholms BTK	K. G. Pettersson, Nygatan 9, Tidaholm.
26. Torpåkra IF	Torpåkra.
27. Trollhättans BTK	T. Eriksson, Österlånggatan 9, Trollhättan.
28. BTK Vana	L. Knutsson, Granby, Kasen, Vänersborg.
29. Vårgårda BTK	H. Alexandersson, Vårgårda.
30. Vargöns BTK	Rune Hjäl, St. 24, Vargön.
31. IK Ymer	Orregatan 18, Borås.
32. BTK Örn	K. Andersson, Sjöbergsgatan 8, Vänersborg.
33. IK Österhov	L. Larsson, Sagaplatsen 5, Borås.
34. Marileunds BTK	G. Jonsson, De la Gardievägen 35, Lidköping.
35. IFK Vårsås	Vårsås.
36. Mölltorps BTK	Mölltorp.

VÄSTMANLAND-NÄRKE.

1. Arboga BTK	Arboga.
2. Kviksunds BTK	O. Horneman, Vestmania, Strömsholm.
3. BTK Rusch	B. Haag, Stora Gatan 60, Västerås.
4. Örebro BTK	S. Johansson, Rudbecksgatan 6, Örebro.

ÖSTERGÖTLAND.

1. BTK 30	W. Krantz, Nygatan 39, Linköping.
2. BTK Bolton	K. E. Bergenheim, Bräddgatan 41, Norrköping.
3. Karle IF	J. Westlund, Skolgatan 9, Linköping.
4. Linköpings BTK	G. Muhrbeck, Mörnärgatan 7, Linköping.
5. Ljusfors BTK	O. Karlsson, Ljusfors Bruk, Skärblacka.
6. Skärblacka BTK	R. Andersson, Skärblacka.
7. IK Urania	Storsvängen 7, Norrköping.
8. BK Wirgo	A. Hagerberg, Upplandsgatan 6, Norrköping.
9. IK Vätternpojkarna	K. O. Sundwall, Ringdalen 6, Motala Verkstad.
10. YFA IF	Norrköping.
11. Ätvidabergs BTK	Å. Asklöf, Ågatan 14, Ätvidaberg.
12. Valdemars BTK	Valdemarsvik.

BORDTENNIS

N:r 2 · Årg. 2

Officiellt organ för Svenska Bordtennisförbundet

Febr.-Mars 1942

KLOKA ORD

På denna spalt brukar förbundsordföranden i vanliga fall ge uttryck för en ledande åsikt beträffande Svenska Bordtennisförbundets verksamhet. Denna gång anse vi det vara på sin plats att »låna» en ledande artikel från NDA:s Sport-Extra, som redigeras av den kände sportjournalisten och fotbollsdomaren R:t Eklöv.

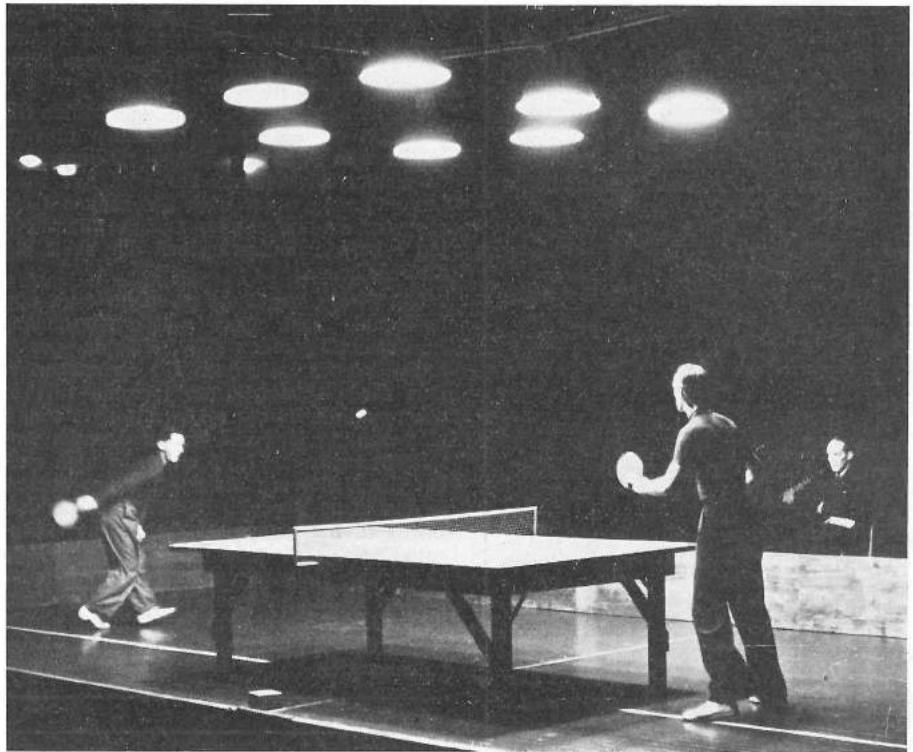
Det är kloka ord:

Det finns ett ordspråk i England som säger att »hunden är den fattiges häst». Härmed menas att de medborgare som icke äro så ekonomiskt välsituerade att de kunna bevittna de fashionabla hästkapplöpningarna ges tillfälle att ta skadan igen vid de talrika kapplöpningar för hundar, som i fredstid dagligen anordnas i den engelska huvudstaden. Här upplever fattigt folk turfens sensationer och ha tillfälle att offra sin shilling vid bookmakerns väska på fyrbenta springare, även om dessa utgöras av hundar i stället för hästar.

På samma sätt skulle man kunna säga att »bordtennis är den fattiges tennis» — eller kanske rättare sagt ungdomens tennis. I bordtennis upplever man hela det »riktiga» tennisspelets tjusning. Skillnaden är bara att utövandet av sporten kostar någon fattig krona, medan det fordras »sedlar» för att spela vanlig tennis. Bordtennis torde emellertid vara en utomordentlig plantskola för att fostra »riktiga» tennisspelare, och om bordsspelet utbreder sig i samma takt som hittills, skall det väl inte dröja många år innan vi ha en hel uppsättning med Rohlssöner, Schröders och Torsten Johanssöner. Det är nämligen mer än en av den vita sportens heroer, som använt bordtennis som förträning till internationell ryktbarhet. Behöver man påminna om namnet Fred Perry, världsmästare i bordtennis 1929 och världsmästare i tennis många gånger om några år senare.

*

Nu har Eriksdalshallen — Söders magnifika eldorado för inomhussport — under helgen dominerats av celluloidbollarnas stillsamma klappande mot de gröna borden. Det är »Flisan», »Panna», »Tuppen» och »Mankan», som tillfälligtvis fått avlösa de hjältar inom andra sportgrenar, som vanligtvis brukar vara hyresgäster därute vid sportpalatset vid Ringvägen. Om bordtennisens charmörer ha skött sig med den äran: rent organisatoriskt sett får man leta efter en tävling, som varit mera mönstergillt genomförd. Paren ha avlöst varandra vid borden i lika rask takt som i en juniorboxning, publiken har med lätthet kunnat iden-

En bild från stadsmatchen Stockholm—Norrköping i Eriksdalshallen: här synes Lennart Liljendahl och Tage Flisberg i den rafflande s. k. revanschkampen som Liljendahl vann med 2—1. Norrköping segrade i själva stadsmatchen med 5—2.

tifiera de tävlande med hjälp av det perfekta nummersystemet, och av speakern, fil. dr Gunnar Ollén (doktorsavhandling om Strindberg!) har man fått de mest korrekta och sakkunniga upplysningar man kunnat önska. Men så tillhör ju den energiske bordtennissekreteraren själv också huvudstadens 10 bästa i behandling av celluloidboll, och har själv i vardagslag sin verksamhet förlagd till Radiotjänst vid Kungsgatan.

*

Säkerligen är bordtennis en sport som kommer. Den har förresten redan kommit, eftersom Sverige med sina 283 anslutna klubbar och 5.600 medlemmar är den femte i ordningen av världens bordtennissidkande nationer. Denna aktiva uppslutning kring sporten skulle placera bordtennis som numro 11 av Riksförbundets anslutna idrotter, därest nu bordtennis vunnit inträde i RF, före idrotter som cykel 255 föreningar, tennis 213, boxning 193, ishockey 174, bowling 172, tyngdlyftning 92, kanot 71, skridsko 80, fäktning 49, rodd 39, golf 23 (!) och skridskosegling med 11 (!) anslutna klubbar.

Om någon tilläventyrs anser, att bordtennis »socialt sett» inte hör hemma i

förnämliga R. F., så återstår bara att av alla krafter, som äro intresserade härav, söka bidraga till standardens höjande. En sport, som i så hög grad som bordtennis, appellerar just till skolpojarna och den uppväxande ungdomen, kan ju omöjligt vara »socialt rangerad». Men det är också fel att låta en så livskraftig rörelse operera utanför ramen av den svenska idrottens organisation. Redan nu har man inom bordtennisporten genomfört en mönstergill landsorganisation med 20 anslutna distrikt, så på själva uppbyggnaden inåt finns ingenting att invända. Den är betydligt starkare än gamle, spattige farbrodern tennis, där man ännu inte orkat genomföra en distriktsorganisation över hela landet och där man ända till på sistone arbetat under rätt medeltidsaktiga förhållanden både i det ena och det andra avseendet.

*

Bordtennis borde faktiskt beredas plats i den stora RF-familjen, bl. a. av den anledningen att man härigenom kanske skulle kunna vinna medel (tipsmedel?) till att skaffa sundare och modernare förhållanden för spelets utövande. Nu bedrivs bordtennis
(Forts. å nästa sid.)

**SVENSKA
BORDTENNISFÖRBUNDET**

Tillhör International Table Tennis
Federation sedan 1926.

Adress: *Box 1101, Stockholm 16.*
Telefon: *Stockholm 31 88 92 (sekr.).*
Postgiro: *43 389, Stockholm.*
Bankförbindelse: *Göteborgs Bank.*

STYRELSE:

Ordförande: Karl-Albert Rabén, redaktör, Hagagatan 24, Stockholm. Tel. 33 05 00 eller namnär. »Aftonbladet».

Sekreterare: Gunnar Ollén, *f. d. dr. S:t Eriksgat. 92, Stockholm. Tel. 31 88 92* (säkrast 7.30—9.30 f. m.).

Kassör: Allan Eriksson, Alstervägen 4, Akehov. Tel. 25 70 04.

Vice ordförande: Erik Extergren, Rege-
ringsgatan 55, Stockholm. Tel. 21 28 72.

Övriga ledamöter:

Ragnar Löfgren, Krokvägen 118, Enskede. Tel. 49 20 03.

Tore Gustaf Brodd, Hässelby villa-
stad. Tel. Hässelby 55.

Runar Jansson, Vargentinsgatan 3,
Stockholm. Tel. 50 87 19.

Suppleanter:

Gudmar Wikmark, Grevturegatan 8,
Stockholm. Tel. 61 08 26.

Hille Nilsson, Torsgatan 25, Stock-
holm. Tel. 30 51 82 eller 11 18 05.

Revisorer:

Malte Bergkvist, Föreningsgatan 25,
Malmö. Tel. 21 963.

Helge Löfdahl, Värmlandsgatan 10,
Malmö. Tel. 76 762.

SVENSK BORDTENNIS

(Officiellt organ för Svenska Bordtennisförbundet)

Adress: *Box 1101, Stockholm 16*

Ansvarig utgivare: **ERIK EXTERGREN**

Kloka ord . . . *forts. från sid. 1.*

nisen i vardagslag tyvärr mestadels i källarlokalerna och andra underjordiska lokaler, som lämna åtskilligt övrigt att önska ifråga om både ordning och hygien. Kunde man få bidrag av allmänna medel till att bygga bordtennishallar eller få utrymme för bordtennis i de många sporthallar, som numera växa upp landet runt, skulle därmed mycket vara vunnet ur många synpunkter.

Det är avgjort fel att låta en så livskraftig ungdomsrörelse som bordtennisen utveckla sig på fri hand. Även om man inom denna sport lyckats skaffa ansvarsmedvetna ledare, så skulle dessa i sitt arbete för sportens sanering och höjande ha en oerhört stor nytta av Riksförbundets stöd bakom sig.

Dessutom bör alla former av bollsport uppmuntras i detta land, där folket i så stor utsträckning brister i lekfullhet och bollsinn. Bordtennisen kommer säkerligen inte att äta ut eller tränga undan någon idrott. Den kommer bara att som hittills bli en typisk ungdomssport och som sådan utgöra en utomordentlig »inkörssport» för alla dem, som sedermera hamna i någon tyngre, gedignare och allvarligare form av idrott.

Bordtennisen uppodlar fantasien och det är en gåva, som man inte kan få för mycket av.

Stockholms Studenters I. F. ha bildat bordtennissektion

*Akademiska mästerskap i februari, fyrstadsmatch
i mars och 10-mannalag i Stockholmsserien*

Sedan många år tillbaka har det bland Stockholms akademiker funnits ett brinnande intresse för bordtennisporten. Några fastare former har man dock inte förrän nu förmått ge sporten då oppositionen häremot varit alltför stark.

Bordtennisen har tidigare varit knuten till de olika studentkårerna, där den utövats blott såsom förströelse. Något tävlingsutbyte mellan högskolorna har icke ägt rum. Ett undantag utgör dock Stockholms Högskola som varje säsong anmält minst två lag i korporationsserien och där skött sig med all heder.

Det första steget att på allvar taga upp bordtennis som sport gjorde Stockholms Studenters IF redan 1937, då »ping-pong» infördes under sektionen för racketsporter. Den förde emellertid en tynande tillvaro och upphörde av sig själv. Ett nytt steg i rätt riktning togs vid den akademiska vintersportveckan 1941, då en stadsmatch mellan Stockholm och Helsingfors anordnades med stöd av Svenska Bordtennisförbundet. Denna tävling vanns som bekant av Stockholmslaget. Då stod det klart för de flesta, som tidigare motarbetat upptagandet av en fristående bordtennissektion inom S. S. I. F. att studenterna kanske skulle kunna i någon mån göra sig gällande även i denna gren.

Av hrr Brandel och Hultman på Stockholms Högskola framlades vid S. S. I. F:s ordinarie representantmöte förslag om upptagande av en fristående sektion. Detta förslag möttes emellertid med blandade känslor och först sedan förslagsställarna i långa anföranden framhållit sportens lämplighet dels ur motionssynpunkt dels som avkoppling från ett ansträngande studiearbete, beslöt mötet att ge en bordtennissektion ett provår.

Styrelsen fick följande sammansättning: Ordf. B. Hultman, Stockholms Högskola; v. ordf. O. Olsson, Handelshögskolan; sekr. och kassör L. Carlström, Stockholms Högskola.

Man gick genast i författning om att utarbeta programmet för arbetsåret 1941—42. I november splades sålunda en match mellan Stockholms Högskola och Handelshögskolan, omfattande 15 singlar och 5 dubblar. Det blev seger för Högskolan med 13—7. I februari skall anordnas Stockholms akademiska mästerskap (AM) och i mars en fyrstadsmatch mellan Stockholm, Uppsala, Lund och Göteborg. Dessutom skall ett tiomannalag anmälas i Stockholmsseriens lägsta division.

Student —37.

Visa »Svensk Bordtennis för Dina klubbkamrater.

Stöd den med prenumeration samt skicka text och bildbidrag.

Rekvirera från SBTf: **Stadgar, Spelregler**, förbundets officiella regelbok, pris 50 öre. Innehåller stadgar, representations- och tävlingsbestämmelser samt spelregler.

Till Svenska Bordtennisförbundet,

Box 1101, Stockholm 16.

Härmed rekvireras ex av Gunnar Olléns bok »BORDTENNIS» till ett pris av 1: — kr. per styck.

Sändes per postförskott till:

Namn:

Adress:

En bordtennishall av högre klass

för den fordrande publiken är

CITY

Grevturegatan 3, 6 tr. Stockholm

Modernt och förstklassigt inredd lokal med omklädningsrum, bad- och duschrum för damer och herrar.

TELEFON 671118

Abonnemang även på förmiddagarna kl. 8—11.

Rabattkort med 10 halvtimmeskuponger ger 15 % prisnedsättning.

Svenska Mästerskapen i Stockholm

Det torde väl inte finnas någon som vill anmärka på att SM 1942 förlades till Stockholm och genomfördes i förbundets egen regi med styrelsen som närmast ansvarig för arrangemangen. Deltagare, publik och press förklarade oreserverat sin förtjusning över de vederhäftigt och flott genomförda tävlingarna, och man kan nu efteråt utan självförhåvelse konstatera att mästerskapen resulterade i en utmärkt propaganda för bordtennisporten.

Till den fullständiga sportliga succén bidrogo deltagarna själva genom ett i alla avseenden exemplariskt uppträdande. Den idrottsliga hållningen var utan anmärkning och man får hoppas att detta i fortsättningen skall bli en lika självskriven sak som den obligatoriska tävlingsdräkten.

Eriksdalshallen visade sig vara en utmärkt lokal för SM i bordtennis. Tävlingsarenan var uppdelad så att vart och ett av de sju borden stod inom en s. k. internationell barriär, en halvmeterhög plywoodram med ett spelutrymme på 6x12 m. På grund av det stora antalet anmälda måste dessutom en del matcher spelas på tre bord i en något mindre hall utan läktare för publiken.

Den enda anmärkningen man kan göra mot SM var f. ö. att den stora handbollshallens läktare med plats för ett par tusen personer voro långt ifrån fullsatta. Den saken skulle emellertid antagligen regleras sig själv i händelse av att SM ginge på samma plats ännu ett år, så livligt uppskattades arrangemangen och de tävlandes prestationer av alla som voro närvarande.

Det var också bordtennis av allra högsta märke som visades. Våra landslagsmän ha tidigare dokumenterat sin klass i internationell konkurrens, men här fingo de ändå se sig om efter placeringarna. Elitklassen har vuxit och man kan utan vidare konstatera höjd standard över hela linjen. I en tävling med 170 deltagare måste det givetvis förekomma en del outsiders, men noviserna synas numera ha försvunnit från SM. Landets spelmaterial gällas redan vid DM, så att det i regel blott blir distriktens kvalificerade toppmän som söka ta upp konkurrensen om riksmästerskapen.

Det tar dock sin tid att bli storspelare — det framgår med all tydlighet av årets resultat. Seniorernas singel såg visserligen ett par nya pojkar i finalen, men både den nye mästaren Sixten Forss från Norrköpingsklubben Bolton och hans motståndare Lennart Jonsson från Stockholms IF ha hållit på i många år och ansatts som särskilt lovande utan att dock tidigare ha fått någon verklig fullträff. De 16 spelarna som kämpa för att komma upp i kvartsfinalerna ge en god bild av spelstandarderna inom de olika distrikten, även om Stockholm i år förefaller en smula för starkt i förhållande till Östergötland. Fördelningen är nämligen: Stockholm 10, Östergötland 4, Väst-Sverige (Göteborg och Borås) 2. I nästa omgång återfann man sedan fyra stockholmare och lika många landsortsrepresentanter.

Norrköping dominerade SM i toppen genom att vinna alla mästerskapen med undantag för oldboystiteln som gick till Stockholm tack vare f. d. Linköpingsbon Valter

Finalisterna i bordtennis-SM: Lennart Jonsson (t. v.) och segraren Sixten Forss.

Kolmodin. Östgötarnas suveränitet är alltså orubbad — i synnerhet om man inte glömmert bort att Linköping också är Gusten Johnssons ursprungliga hemstad. Den berömda Wirgo-kvartetten Arne Andersson, Tage Flisberg, Sture Fyrberg och Arne Meijer blev sensationellt tidigt utslagen i singel men hävdade sig dock i dubbel- och lagspel, där titlarna från i fjol försvarades med framgång.

Bolton blir även att räkna med på allvar när de unga pojkarna växa upp. Det första SM-tecknet erövrades genom »Lill-Musse» Bengtsson i den första JM-turneringen 1939, och nu kom det fram en ny juniormästare i K. L. Almqvist samtidigt som Sixten Forss överraskade med att bli svensk mästare i huvudklassen.

Ett stort glädjeämne vid årets mästerskap utgjorde de många yngre lovande spelarna som skyttade här och var — inte minst i juniorklassen som med 25 deltagare gav ett stabilare intryck än tidigare. Stockholm får dock rycka upp sig, ty mer än 4 (fyra) pojkar som kan spela bordtennis böra klubbarna leta fram.

Försiktigtvis skola vi bespara de talangfulla pojkarna alla personliga hedersomnämningar på ett så här tidigt stadium i deras utveckling. Däremot kan man väl knappast »skriva sönder» oldboysklassen, som minst av allt verkade ålderdomshem fastän den omfattade ett tjugotal av våra verkliga veteraner. Fjölärsmästaren Hans Hansson åkte ut redan i sin första match mot Gunnar Foxell, som en smula oväntat så småningom avancerade ända till finalen mot Kolmodin. Värmlands, Västergötlands, Skånes och Östergötlands bästa »landstormare» hade ingen chans mot Stockholms rutinerade »gubbar».

Stockholmsklubbarnas medverkan i fråga om arrangemangen är även värt ett officiellt erkännande från förbundsstyrelsens sida. Med intresse deltog distriktets styrelse i förberedelsearbetet och mobiliseringen av den väldiga domarkåren än ännu ett bevis på huvudstadens bredd i fråga om bordtennis.

Officiella prislistan:

Singel, seniorer: 1) Sixten Forss, BTK Bolton, Norrköping; SM-tecken samt SBTF:s och Saxon & Lindströms hederspris; 2) Lennart Jonsson, Stockholms IF, SBTF:s och Idrottsmagasinets hederspris; 3) Stig Elmblad, Stockholms IF, SBTF:s hederspris; 4) Gustav Johnsson, IF Nordenhov, Göteborg, SBTF:s hederspris; 5) Liss Larsson IK Österhov, Borås, SBTF:s hederspris; 6) Holger Ahlgren BTK 30, Linköping, SBTF:s hederspris; 7) Lennart Liljendahl, AIK, Stockholm, SBTF:s hederspris; 8) Stig Noréus, Fredhälls BTK, Stockholm, SBTF:s hederspris.

Singel, juniorer: 1) K. I. Almqvist, BTK Bolton, Norrköping, SM-tecken och AIK:s hederspris; 2) Alf Carlsson, BK Wirgo, Norrköping, City-hallens hederspris; 3) B. Brick, Falu BTK, Artur Häggblads hederspris; 4) Kalle Pettersson, Linköpings BTK, Sundbybergs BT-halls hederspris.

Singel, oldboys: 1) Valter Kolmodin, Stockholms IS, SM-tecken samt Olympiahallens, Torells och Rydholms hederspris; 2) Gunnar Foxell, BK Ferm, Stockholm; 3) Hille Nilsson, AIK, Stockholm, SBTF:s hederspris; 4) Ragnar Hallsten, AIK, Stockholm, SBTF:s hederspris.

Dubbelspel: 1) Arne Andersson/Tage Flisberg, BK Wirgo, Norrköping, SM-tecken samt Kjell Westins och FIB:s hederspris; 2) Harry Jakobsson/Lennart Liljendahl, AIK, Stockholm, SBTF:s hederspris; 3) H. Ahlgren/S. Hemer, BTK 30, Linköping, SBTF:s hederspris; 4) B. Gustafsson, SIF/H. Lidhäll, SIS, Stockholm, SBTF:s hederspris.

Lagtävlingen: 1) BK Wirgo, Norrköping (Arne Andersson, Tage Flisberg, Sture Fyrberg), SM-tecken och Aftonbladets hederspris; 2) IF Nordenhov, Göteborg (E. Carlsson, B. Eriksson, G. Johnsson), Ahlén & Åkerhunds samt Bröderna Kjellströms och ABC-fabrikernas hederspris; 3) Stockholms IF (Stig Elmblad, Lennart Johnsson, Arild Waeger), Örnens, Hollywoods och Fröids hederspris; 4) BK Olvnie, Malmö (S. Berggren, E. Haglund, I. Rosengren), FIB:s hederspris.

Matchresultaten — sid. 6—8.

o o o

Beröm från Fischer

— Jag vill ej underlåta att komplimentera Eder för det utomordentliga sätt på vilket SBTF:s intressen sköts, sedan styrelsen flyttade till Stockholm, skriver förre förbundsordföranden *Ralph Fischer* i ett brev från Göteborg.

— Även om jag varit tyst, fortsätter han, så har jag med allra största intresse följt Eder åtgöranden och gläder mig vid varje tillfälle med Eder åt de framgångar som i tät följd kunnat inregistreras. För sportens popularisering ha säkerligen doktor Olléns välskrivna bok samt Eder tidning blivit av stor betydelse; ävenså var det naturligtvis mycket glädjande att doktor Ollén fick tillfälle att i ett radioeko behandla SM-tävlingarna.

TGB

OM ÅRSMÖTET

Olléns senaste observationer kom mig att göra den reflexionen: Behöver inte vi ledare lära känna varann bättre? Räcker det verkligen med att vi ärligen träffas hårt jäktande under SM-tävlingarna och årsmötena? Vi behöver få fatt i människorna bakom motioner och debattinlägg. Årsmötena måste bli årsmöten, inte ett sällsamt mellanspel i SM. Och några timmars kordial samvaro mellan ombuden efter förhandlingarna vore säkert värdefulla.

Lika värdefullt för oss ledare är det naturligtvis att få se bra bt och att få träffa våra främsta spelare från olika landsändar.

Med detta vill jag ge ett erkännande åt tanken i Upplands motion om årsmötets separation från en av SM-dagarna. Men jag vill också ha sagt, att det bör hållas i samband med SM. Och jag tror att »efternacket» till årets årsmöte gav riktlinjerna: Distriktsombuden får förlänga sin SM-resa med en dag, vält för årsmötet.

*

Årets möte var annars föga givande. Men under halvtimmen närmast efter framkom massor av värdefulla synpunkter. En är redan nämnd. En annan kom Helge Löfdahl med, låt vara närmast av revisionstekniska skäl. Men han motiverade den utmärkt också ur SM-synpunkt. Flytta årsmötet till mars månad! Då hinner räkenskaper avslutas. Då hinner revisorerna arbeta effektivt. Flytta SM till mars månad! Då kommer tävlingarna som säsongens verkliga final. Då är chanserna störst för »pingpong-vinter». Då är vintersporttävlingarna slut i varje fall i Syd- och Mellansverige, sommarsporten har inte kommit i gång.

Jag hoppas livligt, att styrelsen kommer att föreslå det extra förbundsmötet att på försök förlägga årsmötet och SM 1943 till mitten av mars. För att först få se, hur försöket utfaller, bör årsmötet komma dagen efter SM. Innan man fastställer en stadgeändring är det ju alla skäl att undersöka dess verkningar praktiskt.

Årsskiftet är en ganska olämplig tid för den mängd organisationsarbete, som förenas med arrangerandet av ett SM och ett årsmöte. Redan därför tycker jag, att det är onödigt att diskutera den andra revisionstekniska möjligheten: Att flytta räkenskapsåret, exempelvis till 1/10—30/9. Ty för revisionens skull är en ändring oundviklig.

*

Att SM bör stanna i Stockholm och Eriksdalshallen ännu ett år, tycker jag är självklart. Kan man då skapa en stor finalkväll med början omkring kl. 19 — med de erfarenheter Eriksdalshallens ledning vunnit av svensk bordtennis tror jag säkert att man gärna släpper till en hel söndag — så är jag övertygad om att svensk bordtennis blir »erkänd i Strömsborg», som en värdefull sport.

Att bt erövrat landsorten, det såg vi i Malmö. Att den är på god väg att erövra Stockholm och riksledningen, det såg vi i år. Låt oss smida, medan järnet är varmt!

Tre förtjänstfulla

Svenska Bordtennisförbundets förtjänsttecken har utdelats till ovanstående mycket meriterade män inom vår sport — från v. direktör Ralph Fischer, Göteborg, samt köpman Hille Nilsson och fil. dr Gunnar Ollén, Stockholm.

Vid årsmötet i Huskvarna 1938 utdelades det vid samma tillfälle slutgiltigt instiftade förtjänsttecknet till Ralph Fischer, förbundsledaren från Göteborg, och Hille Nilsson, landslagsspelaren från Stockholm. Den förras insats att skapa ordning och reda i SBTFF:s ledning var av stor betydelse. Fischer tillhörde styrelsen 1932—1938, därav fyra år som ordförande.

Hille Nilsson känna vi alla som storspelaren med 33 landskamper på sin rekordlista. Han var svensk mästare (i Keltics lag 1929), blev 3:a i årets SM för oldboys och är numera suppleant i styrelsen.

Gunnar Ollén erhöll förtjänsttecknet i år vid SM. Han avtackades vid årsmötet av förbundsordföranden »med karakteristikerna »själen i svensk bordtennisports enastående utveckling under de senaste 4—5 åren» och presenterades f. ö. i Aftonbladet (av sign. Kar) som vi tillåta oss att klippa:

Hur kan man bli filosofie doktor med Strindbergs lyriska diktning som specialitet och samtidigt vara sekreterare i Svenska Bordtennisförbundet. Den frågan låter lite konstruerad men Gunnar Ollén i Radiotjänst kan svara på den. Vid SM-tävlingarna i Eriksdalshallen uppmärksamades nämligen dr Ollén med sitt förbunds förtjänsttecken som tack för en ganska enastående insats.

— När jag gick i Södra latin omkring 1930 arrangerade en av lärarna — Anders Ohlsson, som då var Stockholms 3:e bordtennis spelare efter Hille Nilsson och Allan Damberg — en tävling i sängsalen berättar Gunnar Ollén. Jag fick stryk av en annan kläpare men köpte sedan bordet för 10 kr. och började träna energiskt hemma. Snart vågade jag skriva in mig i Spin, det var Stockholms livaktigaste klubb på den tiden med magister Ohlsson som ledare.

Att bordtennis var någonting att ägna en del av sin tid på allvar blev klart för den nuvarande förbundssekreteraren då Storkyrko-Pojkarna startade sin verksamhet bland ungdomen i Gamla stan. Det var upptakten till den svenska settlementsrörelsen, som numera fått sitt svenska namn i hemgårdsrörelsen.

Stockholms Bordtennisförbund har diskvalificerat följande spelare på ett år — räknat från den 18 jan. 1942 — på grund av brott mot förbundets ordningsföreskrifter: Lennart Berzén, f. d. AIK, Gunnar Foxell, BK Ferm, Lennart Johnsson,

Det var visserligen en något rugbybetonad bordtennis, som till en början spelades i Stadsmissionens hus vid Stortorget. En 7—8 man kunde ofta samtidigt kriga om en liten röd boll, men en uppvisning av ett par riktiga bordtennis spelare gav snart intresset en mera regelmässig inriktning. Ollén blev tränare för ett 50-tal pojkar i åldern 8—16 år och det spelades serier samt andra tävlingar snart sagt varje kväll.

Därifrån var steget inte långt till ledarskapet i Stockholmserien och Bordtennisalliansen, som startade 1933—34. En stencilerad »Handbok» hade Ollén till pappa 1936 och en riktig bok med namnet »Bordtennis» blev berömd och uppskattad 1940. Som tjänsteman på Radiotjänst är dr Ollén numera självskriven speaker vid SM-tävlingarna, men han tillhör också Stockholms mästarclass (10 man) och måste alltså försvara sitt anseende som aktiv mellan allt bestyr i ledningen. Svenska Bordtennisförbundets korrespondens uppgår dock till omkring 3.000 skrivelser per år.

Det är en mångkunnig herre, Gunnar Ollén. Tidigare har han sparkat boll med juniorerna i Lunda och Westermalm, tävlat som cyklist i SP och vunnit C-klassen vid en internationell tennistävling i Hangö. Ett tag var han ambulansförare vid luftskyddet, men nu är han hemvärnsman rätt och slätt.

Som bokaanmälare har han efterlyst idrottslivets skönlitterära behandling:

— Hur kommer det att sporten och dikten äro så främmande för varandra? Folklivet kring en landskamp på Stadion eller den sommarfagra inramningen till spelet på en röd tennisbana — skulle inte det kunna ge något åt moderna diktare! Sportsmännen ha efterträtt riddarna och tornerspelets poesi lever kvar — men finner inte uttryck i dikten. Den svenska idrotten är över femtio år och full av facklitteratur, men man saknar alljämt den dramatiska skildringen av sportens människor.

Anledningen är måhända att alla sportskribenter så gott som uteslutande ägna sig åt det dagsaktuella reportaget.

Stockholms IF, Lennart Magnusson, Hellas, Lennart Palmquist SK Baltic, Bengt Pettersson, BK Ferm. Dessutom har Kurt Löfving diskvalificerats på ett år — från den 31 okt. 1941 — på grund av falsk namnuppgift i matchprotokoll.

PLOCKNING LANDET RUNT

Platsmästerskap i Skåne

Gösta Liljekvist i Hälsingborg försvarade med lätthet sitt singelmästerskap från i fjol. I den 64 man starka singelklassen besegrade han Bertil Bergström i ena semifinalen (med 21—16, 21—12) samt vann därefter finalen mot Yngve Pettersson utan setförlost med 21—14, 21—14, 21—16. Pettersson hade tidigare vunnit sin semifinal (med 21—16, 21—15) över Stig Månsson, som därefter förlorade även matchen om tredje pris till Bergström.

Distriktsmästarna i dubbel — Liljekvist och Berndt Svensson — togo som väntat hem segern i dubbel. Finalmotståndare voro bröderna Sture och Ove Brorsson från Råå, vilka fingo se sig slagna med 7—21, 20—22, 15—21 i finalen. På tredje plats kommo Lars Hammarbäck/Åke Jönsson samt på fjärde Börje Pettersson/Yngve Johansson.

*

Knut »Bucklas» Hansson gjorde en oväntad come back i Landskrona och hemförde överraskande singelmästerskapet. Han har som bekant tävlat i sparsammaste laget tidigare under säsongen, och det var därför något av överraskning, att han förmådde detronisera fjolårsmästaren Gunnar »Tazan» Andersson med 3—1 i finalen. Siffrorna blevo 21—12, 21—16, 17—21, 21—11 i Bucklas favör. Evert Svensson, Landskrona IF, kom på tredje plats med Gösta Burman, GIF, på fjärde.

I dubbelklassen, som räknade 10 par, vunno Evert och Kjell Svensson, L:a IF, finalen med 3—0 över klubbkamraterna sven Svärd/Åke Bengtsson. Tredje pristägarare blevo Sten-Åke Karlsson/Hilding Johnsson, GIF.

*

I Lund gingo årets mästerskap i den nya pampiga idrottshallen med Lunds IS som arrangör. Singelklassen räknade 57 man, medan 16 par aspirerade på dubbeltiteln. Sedan LUGI nu definitivt är ur räkningen som storklubb gingo båda mästerskapen till outsiders. Singelklassen hemfördes sålunda av Folke Jönsson, Lunds GIF, som i finalen knappt slog Sten Malmström, Lunds IS med de något ojämna siffrorna 14—21, 21—10, 22—20, 21—10. Semifinaler: E. —16, 21—14; S. Malmström, Lunds IS—E. Jönsson, Lunds GIF—E. Billstein, d:o, 21—16, 21—14; S. Malmström, Lunds IS—ström, Lunds IS—E. Flink, Lunds GIF 21—16, 21—14. Match om tredje pris: Flink—Billstein 21—14, 21—17.

Dubbelmästerskapet gick till Lunds Bollklubbs Boy/Nilsson efter en hård och jämn finalmatch mot Sten Malmström/Ebbe Flink: 14—21, 21—13, 18—21, 21—11, 21—17. I matchen om tredje pris vunno K. och F. Jönsson, Lunds GIF, över Sandberg/Kristiansson, Olympia, med 19—21, 21—19, 21—11.

*

Eslövmästare för året blev som väntat Sven Johnsson, Eslövs AI, som försvarade sina titlar i såväl singel- som dubbelklasserna, den senare kategorin tillsammans med Börje Månsson. I singelfinalen vann Johnsson över klubbkamraten Hans Sjögren med 21—15, 22—20, 23—21. Knut Johansson, Eslövs AI, placerade sig på tredje plats med Allan Nilsson, S. G. U., på fjärde.

I dubbel gingo alla fyra placeringarna

Stockholms DM-finalister: G. Hill, Westermalm, och L. Nierenburg, Aston, i juniorklassen samt C.-O. Johansson, AIK, och A. Waeger, SIF.

lag i Eriksdalshallen tisdagen d. 10 febr. kl. 20.

Följande lag ha nominerats:

Stockholm: Elmblad, Kolmodin, Liljedahl.

Norrköping: Arne Andersson, Flisberg, Sixten Forss.

Då Stockholm och Norrköping möttes med 10-mannalag före jul, vann huvudstaden med 6—4. De individuella matcherna lämnade följande resultat, stockholmarna nämnade först:

Kolmodin—Nykqvist 12—21, 21—16, 21—9, 1—0.

Gustafsson—Bengtsson 16—21, 21—17, 21—15, 2—0.

O. Svensson—Iwerdahl 21—15, 21—18, 3—0.

H. Jacobsson—L. Johansson 21—23, 16—21, 3—1.

L. Jonsson—A. Meier 21—12, 21—18, 4—1.

S. Olsson—C. H. Svensson 24—22, 16—21, 18—21, 4—2.

Lidhäll—S. Forss 21—16, 21—12, 5—2.

A. Waeger—S. Fyrberg 18—21, 21—18, 21—15, 6—2.

L. Liljedahl—A. Andersson 13—21, 18—21, 6—3.

C. O. Johansson—T. Flisberg 20—21, 19—21, 6—4.

Resultatet blev rätt överraskande, man hade ganska allmänt räknat med en Norrköpingsseger. Stockholmarnas glädje över segern var heller inte att ta miste på, det märktes nogsnamt av den till omkring 400 personer uppgående publiken.

o o o

DM i Blekinge

arrangerades den 7 dec. av Svängsta IF. Distriktsmästare i de olika klasserna blevo:

Singel: Henry Andersson, Högadals IS.

Dubbel: Isak Grankvist/Kjell Pettersson, Gammalstorps GIF.

Juniorer: Arne Sohl, KFUM, Sölvesborg.

Tidigare singelmästaren Hans Antonsson tillhör numera KFUM:s G. & IF i Sölvesborg, som anslutit sig till förbundet. Därmed har Blekinge 10 registrerade bordtennisklubbar.

o o o

till E.A.I.-are enligt följande prislista: 1) Sven Johnsson/Börje Månsson; 2) Hans Sjögren/Kjell Schoug; 3) T. Camp/L. Månsson; 4) K. Johansson/Bertil Lilja.

o o o

Stockholm—Norrköping

Ett par uppmärksammade stadsmatcher ha anordnats denna säsong mellan Stockholm och Norrköping. Före jul möttes 10-mannalagen i Atlashallen och nu blir det en verklig elituppställning mellan 3-manna-

EXTREMA

TÄVLINGSRACKETS

av 5 m/m aeroplanfanér

Reglementsensliga
bord

Levereras fortfarande med
prima engelsk gummiduk.

Säljes genom återförsäljare.

SANDBERGS SPORTSPEL • SVALÖV

DM i Småland

DM i Småland

arrangerades i Tranås den 14 dec. Huskvarnaspelarna dominerade inte i lika hög grad som tidigare, vilket tyder på att spelskickligheten sprider sig i distriktet, Singelfinalen gick emellertid mellan två klubbkamrater från Rumlaborg, Alexandersson och B. Andersson.

Singel: K. A. Alexandersson, Rumlaborgs BTK.

Dubbel: V. Johansson/A. Larsson, Hovslätts BTK.

Lag: Tranås Bordtennisklubb.

Singelmästaren var tillsammans med P. G. Pettersson finalist i dubbel och Hovslätts BTK svarade för jämbördigt motstånd åt Tranås i lagtävlingen. Mästarna vunno nämligen så rätt som med 5—4.

Vid årsmöte i samband med tävlingarna valde Smålands Bordtennisförbund följande styrelse: Ordförande Gillis Skoog, Jönköping; v. ordf. Gunnar Lindberg, Huskvarna; kassör Tore Bergqvist, Jönköping; sekr. Sigvard Lindström, Hovslätt; v. sekr. Evert Larsson, Jönköping. Adressen är numera: Smålands Bordtennisförbund, Jönköping.

• • •

Nordenhavs julturnering samlade 237 spelare

Den 21, 26 och 28 december arrangerade IF Nordenhov i Göteborg sin 13:e nationella julturnering, som denna gång samlade 237 spelare från 33 föreningar inom västra

Sverige. Över 500 åskådare sågo »Gusten» Johansson ta sin 4:e seger i elitklassen.

Prislistan:

Klass 1 (A-klassare, Elit): 1) Gustaf Johansson, I. F. Nordenhov. 2) Erik Karlsson, I. F. Nordenhov. 3) Allan Jacobsson, Lidköpings BTK. 4) Bengt Carlsson, Alingsås BTK.

Klass 2 (B-klassare): 1) Rune Ström, BTK 31, Uddevalla. 2) Yngve Kjellström, Lidköpings BTK. 3) Ture Andersson, Masthuggets BK. 4) Olof Persson, Sandarna BK.

Klass 3 (C-klassare): 1) Ragnar Trulsén, Lindholmens BTK. 2) Bertil Simonsson, Masthuggets BK. 3) Ingvar Ljung, IF Nordenhov. 4) Tage Sporrang, Salongens BTK.

Klass 4 (Juniorer): 1) Arne Andersson, IF Knallarna, Borås. 2) Lennart Kofoed, BTK 31, Uddevalla. 3) Erik Rydén, BTK 31, Uddevalla.

Klass 5 (Nybörjare): 1) Göte Emanuelsson, IF Nordenhov. 2) Leif Berggren, Färjenäs IF. 3) Helge Pålsson, Sandarna BK. 4) Åke Pettersson, IK Metro.

Klass 6 (Old boys): 1) Viktor Andreasson, Färjenäs IF. 2) Folke Sundberg, Trollhättans BTK.

Klass 7 (Dubbel): 1) Gustaf Johansson/Erik Karlsson, IF Nordenhov. 2) Elis Hernström/Bertil Eriksson i Nordenhov. 3) Harry Friberg/Allan Jacobsson, Lidköpings BTK. 4) Gunnar Johansson/Sven Svensson, BTK RIGO, Halmstad.

han hastigt igenom. Den vackra solen, som hade gått upp och lyst så strålande i början av finalen föll plötsligt ned som en slagen och utplattad pannkaka...

Vi tycka synd om alla dem, som icke såg denna finalmatch. Det röjdes plats mitt på golvet för ett bord och de halvmeterhöga små träskärmarna togs bort. Ljuset dämpades i hallen — blott de 16 rundade boxningslamporna strålade ut ett gulvitt trolskt sken mitt över det gröna bordet med de frustande spelarna och de andäktigt tysta domarna. Den vita bollen for fram och tillbaka över det låga nätet som en hastande komet, ackompanerad av det monotona klapprandet. Det var för en gammal inbiten »bt-haj» en underbar upplevelse — hur skulle det då inte vara för en helt och hållet novis inom området? Ja, sannerligen var detta en av våra allra största upplevelser under 1941—42!

Förra året vid SM i Malmö var sprintermästaren Lennart Strandberg full av beundran över Tage Flisbergs spel. Till raden av bordtennisintresserade storsprinters fogade sig i år även landslagsmannen på 400 meter, Carl Henrik Gustavsson, som är sportjournalist i Social-Demokraten och bl. a. skriver:

Den ypperligt arrangerade turneringen var fylld av sensationer. Typiskt var att 25-åringen Forss, som tidigare aldrig deltagit i en mästerskapsturnering, segrade i seniorklassen och segrade välförtjänt. Den ena svenska mästaren efter den andra eliminerades i sjännande femsetsmatcher — och ändå hemfördes fyra av de fem mästerskapstecken till Norrköping!

Cirka 400 åskådare följde finalspelet mellan Ståten Forss, Bolton, och Lennart Johansson, Stockholm, vilka hade en spänningssättad och stämmingsfylld uppgörelse i strålkastarljuset i tennishallens centrum...

MATCH -

FÖRKLARING: Endast förlustsiffrorna meddelas i varje set. Kursiv stil anger förlust-set för segraren som nämnes först.

Singel, seniorer

Första omgången: L. Magnusson, Hellas—Fyrberg, Wirgo, 12, 20, 17, 13; Othberg, Holmia—From, City, 20, 14, 18, 17; Axelson, BTK 21, Göteborg—Hammarsten, Karlstad, w. o.; Iwerdahl, Urania—Hemer, BTK 30, Linköping, 17, 16, 17, 19, 19; G. Johansson, Nordenhov—B. Gustavsson, Stockholms IF, 12, 11, 20; Lundberg, Wirgo—Levin, Minerva, 17, 19, 12, 15, 17; Blomqvist, City—H. Carlsson, Sandviken, 10, 15, 11; Berglund, Linköping—Halling, SP, 15, 11, 14, 20, 10; T. Svensson, Urania—Sjöo, Örebro, 17, 16, 16; G. Svensson, Stockholms IS—S. Håkansson, Urania, w. o.; S. Johansson, BTK 30, Linköping—C. Ekberg, Stockholms IF, 17, 16, 21, 13, 14; Hallsten, AIK—Thorell, Uppsalastud., 15, 17, 16; E. Nilsson, Urania—Sundqvist, Falun, w. o.; Ahlgren, BTK 30, Linköping—Samuelsson, Fredhäll, 22, 16, 16, 8; L. Johansson, Stockholms IF—B. Andersson, Hellas, 11, 17, 15, 16; B. Olsson, Baltic—Ekenäs, Wasa, 21, 16, 19, 20, 11; Skallström, Lidköping—Blomqvist, Baltic, 19, 17, 9, 19; L. Johansson, Urania—Gander, AIK, 17, 14, 8, 18, 18; A. Andersson, Wirgo—Lundström, Fredhäll, 19, 15, 24; Wahlberg, Stockholms IF—T. Johansson, BTK 37, Uppsala, w. o.; Waeger, Stockholms IF—Elmqvist, Ferm, 13, 13, 8; Näs-lund, Hellas—E. Svensson, SP, 12, 16, 7, 24; Muhrbäck, Linköping—Haglund, Olympic, 15, 17, 17, 18; A. Nilsson, Fredhäll—Arnholm, Linköping, w. o.; Widman, Hälleforsnäs—Y. Johansson, Limhamn, 14, 18, 10, 14; S. Elmblad, Stockholms IF—B. Eriksson, Nordenhov, 11, 16, 13; Liljendahl, ATK—Wiklund, SP, 10, 19, 9; G. Jansson, Karlstad—Julander, Olympic, w. o.; O. Darek, Falun—Björck, Bolton, w. o.; O. Svensson, Stockholms IS—Ahlbom, Salongen, w. o.; Jakobsson, AIK—N. Jansson, Baltic, 13, 16, 12; Stering, Falun—G. Larsson, SP, 20, 21, 16, 22; H. Gustavsson, Posten—S. Johansson, Örebro, 17, 12, 18, 11; Foxell, Ferm—A. Andersson, Fredhäll, 11, 14, 5; V. Fredriksson, BTK 30, Linköping—Nyhlén, Stockholms IF, 7, 7, 9; Broman, Sandviken—B. Carlsson, Fredhäll, 20, 13, 10, 13; S. Karlsson, AIK—A. Karlsson, Fredhäll, 14, 14, 16; L. Larsson, Österhov—H. Löfdahl, Garm, 15, 13, 13; Kolmodin, Stockholms IS—E. Johansson, Urania, 16, 19, 11, 13, 17; V. Pettersson, Posten—Östlund, Ferm, 18, 16, 18, 16; Holmö, Wasa—Arnell, Uppsalastud., 15, 13, 17, 9; Boberg, Falun—S. Bengtsson, Bolton, w. o.

Andra omgången: Magnusson, Hellas—Iwerdahl, Urania, 12, 20, 17, 13; L. Johansson, Stockholms IF—Cederblad, Ready, 16, 13, 19, 19; E. Carlsson, Nordenhov—von Hedenberg, Linköping, 13, 17, 18; G. Johansson, Nordenhov—Lundberg, Wirgo, 18, 13, 17, 19; C. O. Johansson, AIK—Å. Andersson, Posten, 5, 14, 16, 15; Lindgren, Örebro—Stenbäck, Karlstad, 16, 9, 17, 13, 15; K. E. Larsson, Lidköping—Berne, Garm, w. o.; Frisell, Garm—H. Olsson, BTK 30, Linköping, 13, 16, 19, 17, 13; Sundberg, Uppsalastud.—Lind, Salongen, w. o.; E. Gustavsson, Posten—Y. Andersson, Olympic, w. o.; Berzén, AIK—Å. Olsson, Nordenhov, w. o.; R. Jonsson, Ferm—Feldt, SP, 17, 11, 14; Berglund, Linköping—Blomqvist, City,

Sprinterlöpare — BT-entusiaster

Idrottsbladet har åter börjat ägna utrymme i sina spalter åt bordtennispelet, som i signaturen LÅNGEN (Sten Ohlsson, Hellas — 10,9 på 100 m.) tydligen har en av sina varmaste beundrare. Under specialrubriken »Upplevt» skriver han om »5 timmar bordtennis!» — Vi klippa ett avsnitt, som kommenterar singelfinalen:

Inte i någon annan bollsport finns det så många variationer och personliga småtricks med hårda och lösa skruv- och vanliga bollar, bråkande forehands och dödande backhands. Hur gladdes vi icke åt hypernervöse Lennart Jonssons briljanta serve i finalfatchen mot koncentrations-

fenomenet Forss, Norrköping! Han börjar med ett par oefterhärmliga, blixtnabba rörelser med armarna, helt förvillande motståndaren, så flyger den vita lilla bollen över nätet, slår ned c:a en halv meter in på Forss' planhalva, gör en dämpad studs — och slås ut av norrköpingsbon!

Väl vetande denna serves effektivitet använde den unge stockholmspojken den ytterst sparsamt med påföljd att den nästan alltid lämnade positiv utdelning. Så småningom kom emellertid Forss på hemligheten med den förrådiska serve och returnerade den knappt men perfekt. Detta syntes ta knäcken på Jonssons psykiska motståndskraft, och när icke ens hans »special» gick in föll

RESULTAT FRÅN SM-TÄVLINGARNA

29, 19, 19, 16, 19; S. Johansson, BTK 30, Linköping—Axelsson, BTK 21, Göteborg, 15, 11, 11; Meijer, Holmia—Leksén, Fredhäll, 18, 12, 13, 19, 17; A. Karlsson, Wirgo—B. Carlsson, Alingsås, 13, 18, 13, 19; Skallström, Lidköping—Hernström, Nordenhov, w. o.; Fast, österhov—Friberg, SP, 14, 17, 17; O. Gustavsson, Wasa—Palmqvist, Baltic, 12, 17, 18; Lidhäll, Stockholms IS—T. Larsson, Posten, w. o.; E. Nilsson, Urania—Muhrbäck, Linköping, 21, 15, 13; B. Olsson, Baltic—T. Svensson, Urania, 21, 11, 16, 18; P. O. Johansson, Wirgo—L. Johansson, Nyköping, 16, 12, 12; Westerlund, Baltic—Berg, Sandviken, 10, 15, 11; Hultman, Minerva—Nyberg, Regina, 14, 6, 18; Frisk, AIK—Hjalmarsson, Garm, w. o.; Wahlberg, Stockholms IF—Stering, Falun, 16, 8, 13, 18; Forss, Sandviken—Alm, Lidköping, 15, 20, 18, 18; Ahlgren, BTK 30, Linköping—G. Svensson, Stockholms IS, 16, 19, 8, 14; R. Jansson, Minerva—Granberg, Falun, 20, 8, 7, 16; H. Svensson, Wirgo—A. Karlsson, Posten, w. o.; Högberg, Vänersborg—Ekekrantz, Wirgo; 17, 20, 20, 13, 17; Samuelsson, Tidaholm—P. O. Karlsson, Bolton, w. o.; L. Johansson, Urania—Näslund, Hellas, 20, 24, 13, 14, 17; Waeger, Stockholms IF—Hallsten, AIK, 16, 14, 18, 19; Wihlborg, Fredhäll—U. Andersson, BTK 30, Linköping, 18, 19, 11, 12, 14; G. Johansson, Posten—V. Karlsson, Baltic, 21, 17, 18; Strand, Vesta—L. Andersson, Örebro, 18, 19, 17, 16; Elmblad, Stockholms IF—S. Olsson, Hellas, 23, 17, 17; A. Nilsson, Fredhäll—Widman, Hälleforsnäs, 13, 10, 7; B. Andersson, Stockholms IS—N. Wahlström, Göta, Karlstad, 19, 17, 18, 16; Gullberg, Stockholms IS—Ek, Örebro, w. o.; Rosengren, Olympic—Wannbäck, SP, 16, 11, 17; A. Andersson, Wirgo—Othberg, Holmia, 5, 8, 15; Kroon, Nyköping—S. Nilsson, Linköping, 18, 14, 15; Kolmodin, Stockholms IS—V. Pettersson, Posten, 10, 15, 16; Björkman, Vesta—T. Carlsson, City, 16, 16, 15; Aronsson, SP—Berglund, Hellas, 11, 13, 21, 21; L. Larsson, Österhov—G. Jansson, Karlstad, 13, 14, 12; Nykvist, Urania—Malmros, Nordenhov, 13, 9, 19; B. Carlsson, Fredhäll—Broman, Sandviken, 13, 8, 16; V. Fredriksson, BTK 30, Linköping—Jakobsson, AIK, 18, 16, 14; Forss, Bolton—Wallqvist, Minerva, 10, 15, 18, 22; Kördel, Stockholms IS—Sjöblom, BTK 21, Göteborg, w. o.; Ollén, SP—Hamrin, Stockholms IS, 16, 19, 17, 16, 18; Almquist, Bolton—Berggren, Olympic, 17, 17, 19, 19, 18; O. Elmblad, Stockholms IS—Sjöberg, Hellas, 21, 21, 5, 19; C. A. Nilsson, Wirgo—Andrén, Minerva, 14, 18, 18, 24, 14; Jakobsson, Lidköping—Holm, Wasa, 20, 18, 21, 16, 21; O. Svensson, Stockholms IS—Darek, Falun, 18, 18, 18; Foxell, Ferm—H. Gustavsson, Posten, 14, 18, 15, 12; Liljendahl, AIK—Flisberg, Wirgo, 16, 5, 18, 16, 17; Meijer, Wirgo—E. Nilsson, Urania, 20, 17, 11, 19, 13; Noréus, Fredhäll—Böberg, Falun, ?

Tredje omgången: Magnusson, Hellas—Rosengren, Olympic, 11, 21, 18; Lindgren, Örebro—Berzén, AIK, 11, 12, 8, 13; R. Johansson, Ferm—C. O. Johansson, AIK, 7, 14, 15; Sundberg, Uppsalastud.—E. Gustavsson, Posten, 13, 15, 19, 10; G. Johansson, Nordenhov—Berglund, Linköping, 8, 12, 18; Noréus, Fredhäll—Meijer, Holmia, 15, 11, 18; A. Karlsson, Wirgo—K. E. Larsson, Lidköping, 16, 13, 17, 21; Lidhäll, Stockholms IS—R. Jansson, Minerva, 18, 13, 14; B. Olsson, Baltic—S. Johansson, BTK 30,

Linköping, 20, 18, 19, 12; O. Gustavsson, Wasa—H. Svensson, Wirgo, 17, 14, 14; Skallström, Lidköping—Forss, Sandviken, 13, 13, 13; Fast, österhov—E. Carlsson, Nordenhov, 9, 9, 11; P. O. Johansson, Wirgo—Wihlborg, Fredhäll, 11, 19, 18, 10, 17; Frisk, AIK—Samuelsson, Tidaholm, 16, 18, 12, 12, 19; Hultman, Minerva—Strand, Vesta, 18, 8, 20; Ahlgren, BTK 30, Linköping—Waeger, Stockholms IF, 18, 19, 18, 8, 15; L. Johansson, Stockholms IF—Almqvist, Bolton, 15, 17, 15, 27, 11; Wahlberg, Stockholms IF—E. Nilsson, Urania, 23, 20, 20; Högberg, Vänersborg—Frisell, Garm, 18, 18, 11, 19, 15; Kördel, Stockholms IS—B. Andersson, Stockholms IS, 11, 18, 16; A. Andersson, Wirgo—L. Johansson, Urania, 13, 12, 23, 17, 17; S. Elmblad, Stockholms IF—Westerlund, Baltic, 15, 13, 18, 11; Nykvist, Urania—O. Elmblad, Stockholms IF, w. o.; Kolmodin, Stockholms IS—A. Nilsson, Fredhäll, 14, 13, 11; Liljendahl, AIK—C. Johansson, Posten, 15, 20, 14; Ollén, SP—Kroon, Nyköping, 15, 10, 22, 8; V. Fredriksson, BTK 30, Linköping—Björkman, Vesta, 13, 15, 21, 6; L. Larsson, Österhov—S. Karlsson, AIK, 16, 17, 12, 14; Forss, Bolton—C. A. Nilsson, Wirgo, 19, 13, 5, 9; Gullberg, Stockholms IS—Aronsson, SP, 21, 13, 16, 19, 12; Meijer, Wirgo—Jakobsson, Lidköping, 13, 18, 18, 7; O. Svensson, Stockholms IS—G. Foxell, Ferm, 14, 10, 15.

Fjärde omgången: A. Karlsson, Wirgo—Sundberg, Uppsalastud., 11, 15, 13, 16, 17; Noréus, Fredhäll—B. Olsson, Baltic, 14, 16, 18, 14, 15; G. Johansson, Nordenhov—Magnusson, Hellas, 13, 14, 14; Ahlgren, BTK 30, Linköping—Skallström, Lidköping, 10, 16, 15; O. Gustavsson, Wasa—Fast, Österhov, 17, 17, 22, 9, 18; S. Elmblad, Stockholms IF—Wahlberg, Stockholms IF, 15, 20, 10; R. Johansson, Ferm—Lindgren, Örebro, 16, 18, 20, 15; Kördel, Stockholms IS—Frisk, AIK, 19, 16, 19; Lidhäll, Stockholms IS—Högberg, Vänersborg, 20, 19, 18, 13; Ollén, SP—Gullberg, Stockholms IS, 10, 15, 10; Liljendahl, AIK—Kolmodin, Stockholms IS, 18, 19, 16, 15; L. Johansson, Stockholms IF—A. Andersson, Wirgo, 18, 14, 11, 11, 21; P. O. Johansson, Wirgo—Hultman, Minerva, 17, 17, 12, 11; L. Larsson, Österhov—V. Fredriksson, BTK 30, Linköping, 14, 17, 16; O. Svensson, Stockholms IS—Meijer, Wirgo, 16, 12, 20, 7; Forss, Bolton—Nykvist, Urania, 16, 14, 18.

Femte omgången: Ahlgren, BTK 30, Linköping—O. Gustavsson, Wasa, 14, 16, 13; Elmblad, Stockholms IF—P. O. Johansson, Wirgo, 10, 10, 15, 17; Liljendahl, AIK—Kördel, Stockholms IS, 20, 12, 17, 4; L. Larsson, Österhov—Ollén, SP, 13, 14, 14; Forss, Bolton—O. Svensson, Stockholms IS, 15, 17, 13, 14; Noréus, Bolton—A. Karlsson, Wirgo, 18, 18, 11, 22; L. Johansson, Stockholms IF—Lidhäll, Stockholms IS, 14, 20, 18; G. Johansson, Nordenhov—R. Johansson, Ferm, 17, 20, 14.

Kvartsfinaler: G. Johansson, Nordenhov—Noréus, Fredhäll, 19, 13, 15, 18; L. Johansson, Stockholms IF—Ahlgren, BTK 30, Linköping, 16, 19, 18, 21, 19; Elmblad, Stockholms IF—Liljendahl, AIK, 18, 14, 17; Forss, Bolton—L. Larsson, Österhov, 15, 16, 13, 14, 14.

Semifinaler: L. Johansson, Stockholms IF—G. Johansson, Nordenhov, 18, 16, 18, 15, 11; S. Forss, Bolton—S. Elmblad, Stockholms IF, 16, 8, 17, 14, 17.

Final: S. Forss, Bolton—L. Johansson, Stockholms IF, 13, 13, 11, 8, 13.

Singel, juniorer

Första omgången: H. Johansson, Linköping—Nygren, Vargön, w. o.; A. Olsson, Linköping—P. O. Pettersson, Urania, 17, 11; Brick, Falun—Åhman, Sandviken, 11, 11; A. Carlsson, Wirgo—Arbin, Baltic, 15, 15; L. Nilsson, Örebro—Lugner, Lidköping, 12, 23; Almquist, Bolton—Bodin, BTK 37, Uppsala, 14, 15; B. Carlsson, Aston—Nyström, BTK 30, Linköping, 12, 14; K. Pettersson, Linköping—R. Svensson, BTK 30, Linköping, 19, 21, 18; Berg, Sandviken—Stein, Urania, 15, 17.

Andra omgången: Hedman, Lidköping—Rognell, BTK 30, Linköping, 15—21, 21—7, 21—8; Koning, Jönköping—Wigren, Atlas-Diesel, 13, 20; Nierenburg, Aston—Cederholm, BTK 30, Linköping, 19, 17, 6; A. Carlsson, Wirgo—H. Johansson, Linköping, 17, 17; K. Pettersson, Linköping—L. Nilsson, Örebro, 14, 10, 17; Brick, Falun—A. Olsson, Linköping, 19, 21; Almquist, Bolton—Berg, Sandviken, 11, 20; B. Carlsson, Aston—Y. Johansson, Limhamn, 18, 18.

Kvartsfinaler: Almquist, Bolton—B. Carlsson, Aston, 16, 19; Brick, Falun—Nierenburg, Aston, 17, 16, 15; A. Carlsson, Wirgo—Hedman, Lidköping, 14, 11; K. Pettersson, Linköping—Koning, Jönköping, 14, 15.

Semifinaler: A. Carlsson, Wirgo—Brick, Falun, 19, 26, 16; Almquist, Bolton—K. Pettersson, Linköping, 14, 16.

Final: Almquist, Bolton—A. Carlsson, Wirgo, 17, 13.

Match om 3:e pris: Brick, Falun—K. Pettersson, Linköping, 19, 17.

Singel, oldboys

Första omgången: Öhlund, Urania—Sandberg, AIK, 15, 11; Grönberg, Hellas—Olofsson, Baltic, 14, 20; Lundberg, Wirgo—Hamrin, Stockholms IS, 9, 18; Krantz, BTK 30, Linköping—G. Nilsson, Kamraterna, 10, 13; Hallsten, AIK—N. Jansson, Baltic, 8, 19.

Andra omgången: Foxell, Ferm—H. Hansson, Malmö SK, 21, 14, 20; Cederblad, Ready—Blomberg, Posten, 15, 13; Kolmodin, Stockholms IS—B. Wahlström, Göta, Karlstad, 19, 18; H. Nilsson, AIK—Appelkvist, Lidköping, 3, 11; Landqvist, Fredhäll—Krantz, BTK 30, Linköping, 16, 25, 15; Hallsten, AIK—Lundberg, Wirgo, 12, 17; Öhlund, Urania—Ekberg, Stockholms IF, 18, 7; Grönberg, Hellas—Å. Andersson, Posten, 21, 15.

Kvartsfinaler: Hallsten, AIK—Cederblad, Ready, 17, 16; Foxell, Ferm—Öhlund, Urania, 20, 19, 19; Kolmodin, Stockholms IS—Grönberg, Hellas, 15, 10; H. Nilsson, AIK—Landqvist, Fredhäll, 17, 16.

Semifinaler: Kolmodin, Stockholms IS—H. Nilsson, AIK, 13, 19; Foxell, Ferm—Hallsten, AIK, 10, 20.

Final: Kolmodin, Stockholms IS—Foxell, Ferm, 19, 15, 12.

Match om 3:e pris: H. Nilsson, AIK—Hallsten, AIK, 18, 14, 13.

(Forts. å nästa sid.)

Matchresultat... (Forts. från sid. 7.)

Dubbelspel

Första omgången: Westerlund/Olsson, Baltic—Hamrin, Stockholms IS/Cederblad, Ready, w. o.; Liljendahl/Jakobsson, AIK—Sjö/Johansson, Örebro, 10, 17, 19; Samuelsson/Landqvist, Fredhäll—Frisell/Löfdahl, Garm, 18, 12, 14; Johansson/Iwerdahl, Urania—Johansson/Oké, Nyköping, 19, 15, 17; Olsson/Näslund, Hellas—Larsson/Fast, Österhov, 12, 12, 11; B. Carlsson/A. Nilsson, Fredhäll—Rosengren/Andersson, Olympic, w. o.; Waeger/Elmblad, Stockholm IF—Arnell/Tohren, Uppsalastud., 17, 10, 19, 13, 12; N. Wahlström, Göta/G. Jansson, Karlstad—P. O. Johansson/K. A. Nilsson, Wirgo, 11, 11, 20; Palmqvist/Blomqvist, Baltic—Johansson/Bengtsson, Bolton, w. o.; R. Jonsson/Elmqvist, Ferm—P. O. Carlsson/Björk, w. o.; Fyrberg/Meijer, Wirgo—Eriksson/Hernström, Nordenhov, w. o.; Holmö, Wasa/Wiklund, SP—Forss/Broman, Sandviken, 19, 14, 18, 16; Fredriksson/Krantz, BTK 30, Linköping—Axelsson/Sjöblom, BTK 21, Göteborg, 9, 7, 7; U. Andersson/H. Olsson, BTK 30, Linköping—Levi, Minerva/Östlund, Ferm, 19, 17, 18; Berglund/H. Jonsson, Linköping—Appelqvist/Alm, Lidköping, 15, 16, 17, 11; Gustafsson/Lidhäll, Stockholms IS—Andersson/Larsson, Posten, 14, 14, 22, 13, 18; Kolmodin/O. Elmblad, Stockholms IS—Nilsson/Håkansson, Urania, 15, 12, 14; Flisberg/Andersson, Wirgo—Hultman, Minerva/Noréus, Fredhäll, 18, 15, 15, 12; L. Johansson, Stockholms IF/C. O. Johansson, AIK—Stenbäck/Hammarsten, Karlstad, w. o.; Karlsson/Berg, Sandviken—Arnholm/Hedman, Lidköping, w. o.; G. Johansson/E. Carlsson, Nordenhov—Haglund/Berggren, Olympic, 11, 13, 19, 8; Skallström, Lidköping/Wahlberg, Stockholms IF—Ahlbom/Lind, Salongen, w. o.; Andersson/Wihlberg, Fredhäll—Kroon, Nyköping/Vidman, Hälleforsnäs, 11, 15, 16; A. Carlsson/Lundström, Fredhäll—Malmros/Ljungkrantz, Nordenhov, w. o.; Svensson/Lundberg, Wirgo—Högberg, Vänersborg/Carlsson, Alingsås, 18, 12, 8; Nyhlén/Andersson, Stockholms IS—Strand/Björkman, Vesta, w. o.; Jakobsson/Larsson, Lidköping—Othberg/Meier, Holmia, 23, 21, 21 14; Magnusson, Hellas/Pettersson, Posten—Muhrbäck/v. Hedenberg, Linköping, 13, 7, 12; Gander/Karlsson, AIK—Wallqvist, Minerva/Larsson, SP, 14, 14, 15; Carlsson, Wirgo/Almqvist, Bolton—Nilsson, Urania/Forss, Bolton, 20, 16, 12, 7; Berglund/Andersson, Hellas—Andersson/Lindgren, Örebro, 18 17, 20, 16, 18; Ahlgren/Hemer, BTK 30, Linköping—Ollén/Svensson, SP, 15, 20, 14, 11.

Andra omgången: Holmö, Wasa/Wiklund, SP—Berglund/Jonsson, Linköping, 12, 13, 13; Waeger/Elmblad, Stockholms IF—Wahlström, Göta/G. Jansson, Karlstad, 9, 12, 17, 11; Johansson/Iwerdahl, Urania—Westerlund/Olsson, Baltic, 17, 17, 19; Liljendahl/Jakobsson, AIK—Fredriksson/Krantz, BTK 30, Linköping, 17, 24, 10; Fyrberg/Meijer, Wirgo—R. Jonsson/Elmqvist, Ferm, 7, 17, 20, 6; S. Olsson/Näslund, Hellas—Samuelsson/Landqvist, Fredhäll, 10, 16, 18, 16; A. Andersson/Flisberg, Wirgo—Karlsson/Berg, Sandviken, 9, 8, 6; B. Gustavsson, Stockholms IF/Lidhäll, Stockholms IS—Palmqvist/Blomqvist, Baltic, 15, 18, 17, 10, 18; U. Andersson/H. Olsson, BTK 30, Linköping—B. Carlsson/A. Nilsson, Fredhäll, 12, 16, 22, 17; A. Andersson/Wihlberg, Fredhäll—A. Jakobsson/K. E. Larsson, Lidköping, 14, 19, 12, 19; Kolmodin, Stockholms IS/O. Elmblad, Stockholms IF—G. Johansson/E. Carlsson, Nordenhov, 14, 14, 19, 19, 18; H. Svensson/Lundberg, Wirgo—K. Nyhlén, Stockholms IF/B. An-

dersson, Stockholms IS, 13, 17, 13; Magnusson, Hellas/V. Pettersson, Posten—Skallström, Lidköping/Wahlberg, Stockholms IF, 17, 15 19, 17; Gander/S. Karlsson, AIK—A. Carlsson, Wirgo/Almqvist, Bolton, 14, 15, 19, 14; Ahlgren/Hemer, BTK 30, Linköping—A. Karlsson/Lundström, Fredhäll, 22, 12, 13, 16, 17; C. O. Johansson, AIK/L. Johansson, Stockholms IF—Berglund/B. Andersson, Hellas, 12, 21, 15, 17, 11.

Tredje omgången: C. O. Johansson, AIK/L. Johansson, Stockholms IF—Kolmodin, Stockholm IS/O. Elmblad, Stockholms IF, 11, 14, 12, 14; Fyrberg/Meijer, Wirgo—Holmö, Wasa/Wiklund, SP, 23, 16, 16, 16; Liljendahl/Jakobsson, AIK—Johansson/Iwerdahl, Urania, 15, 12, 18, 19; Waeger/Elmblad, Stockholms IF—Olsson/Näslund, Hellas, 10, 20, 12, 13; A. Andersson/Flisberg, Wirgo—A. Andersson/Wihlberg, Fredhäll, 13, 17, 13, 11, 16; Magnusson, Hellas/V. Pettersson, Posten—Svensson/Lundberg, Wirgo, 17, 14, 16; Ahlgren/Hemer, BTK 30, Linköping—Gander/Carlsson, AIK, 18, 9, 17; Gustavsson, Stockholms IF/Lidhäll, Stockholms IS—Andersson/Olsson, BTK 30, Linköping, 13, 20, 22, 19.

Kvartsfinaler: A. Andersson/Flisberg, Wirgo—C. O. Johansson, AIK/L. Johansson, Stockholms IF, 19, 21, 19; Jakobsson/Liljendahl, AIK—Waeger/Elmblad, Stockholms IF, 16, 17, 12, 13, 9; Gustavsson, Stockholms IF/Lidhäll, Stockholms IS—Fyrberg/Meijer, Wirgo, 18, 19, 13, 19, 18; Ahlgren/Hemer, BTK 30, Linköping—Magnusson, Hellas/V. Pettersson, Posten, 17, 18, 23.

Semifinaler: Liljendahl/Jakobsson, AIK—Gustafsson, Stockholms IF/Lidhäll, Stockholms IS, 18, 16, 19, 19; Flisberg/Andersson, Wirgo—Ahlgren/Hemer, BTK 30, Linköping, 17, 15, 15, 16, 13.

Final: Flisberg/A. Andersson, Wirgo—Liljendahl/Jakobsson, AIK, 18, 15, 15, 19.

Lagmästerskapet

Södra zonen: Kvalificering: Olympic, Malmö—Limhamns BTK 5—2.

Final: Olympic, Malmö—Garm, Malmö, 5—4.

Västra zonen: Kvalificering: Nordenhov, Göteborg—Rumlaborg, Huskvarna, 5—0.

Semifinaler: Nordenhov, Göteborg—Österhov, Borås, 5—4; Lidköpings BTK—Göta, Karlstad, 5—1.

Final: Nordenhov, Göteborg—Lidköpings BTK, 5—1.

Östra zonen: Kvalificering: BTK 30, Linköping—Bolton, Norrköping, 5—4.

Semifinaler: Wirgo, Norrköping—BTK 30, Linköping, 5—2; Urania, Norrköping—Örebro BTK, 5—1.

Final: Wirgo, Norrköping—Urania, Norrköping.

Norra zonen: Kvalificering: SP, Stockholm—Falu BTK 5—2; Stockholms IS—Studenterna, Uppsala, 5—0.

Första omgången: AIK, Stockholm—SP, Stockholm, 5—2; Holmia, Stockholm—Fredhäll, Stockholm, 5—2; Vasa, Stockholm—BTK 37, Uppsala, 5—0; Stockholms IF—Stockholms IS 5—2.

Semifinaler: AIK Stockholm—Holmia, Stockholm, 5—1; Stockholms IF—Vasa, Stockholm.

Final: Stockholms IF—AIK, Stockholm, 5—1.

Semifinaler:

BK Wirgo, Norrköping—Stockholms IF 5—1. A. Andersson—L. Johansson, 16, 15,

Officiellt om årsmötet

SBTF:s årsmöte gick också i år av stapeln under förmiddagspausen i SM-tävlingarna. Mot detta arrangemang hade ju Uppland motionerat, och under en diskussion efter årsmötet framkom åtskilliga synpunkter, som motiverar en förändring, visserligen inte så långt som Uppland önskar, men dithän att årsmötet äger rum på en tävlingsfri dag i anslutning till SM.

Sju distrikt voro representerade och därmed 18 röster av 30.

Red. Rabén inledde årsmötet med ett varmhjärtat tal till Gunnar Ollén som av förbundsstyrelsen tilldelats SBTF:s 3:e förtjänsttecken.

Som presidium fungerade Tore Brodd, ordf., och Gunnar Ollén, sekr.

Mötet fick ett synerligen lugnt förlopp. En liten diskussion uppstod under decharge-debaten om lämpligheten i att hela styrelsen deltar i årsmötena — och samtidigt är närvarande vid SM — då dessa hållas långt ifrån Stockholm; årsmötet i Malmö hade kostat förbundet 800 kr. (100 kr. per ledamot för resor och två dagars uppehälle). Det var östgötarepresentanten Walle Krantz, som drog upp denna debatt, framför allt därför att distriktsombuden trots halvt löfte i Malmö inte fått resebidrag. Han måste låta sig nöja med styrelsens förklaring att bidragen uteblivit, därför att krisen inverkat menligt på SBTF:s royalty-förbindelser.

Förvaltningsberättelsen godkändes och styrelsen fick full och tacksam ansvarsfrihet för 1941.

De fyra motionerna — intagna i föregående nummer — bordlade årsmötet på förslag av Skåne till ett extra förbundsmöte. Var och när styrelsen kommer att anordna detta är i skrivande stund okänt.

Red. Karl-Albert Rabén omvaldes enhälligt till förbundsordförande för 1942 och de avgående ledamöterna Tore Brodd, Allan Eriksson och Runar Jansson fick sina mandat förlängda ytterligare två år. Gudmar Wikmark och Hille Nilsson återvaldes till suppleanter. Dessa val voro enhälliga likt som omvalet av revisorerna Malte Bergkvist och Helge Löfdahl, Malmö. Nya revisors-suppleanter blev Sture Nelson, Lund, och Otto Rohlson, Malmö.

Till sist förtjänas omnämnas, att belåtenheten med tidningens första årgång tydligen var stor — man kunde inte missta sig på enigheten om att »Svensk Bordtennis» skall förbli förbundets officiella organ.

15; E. Fyrberg—S. Elmblad 17, 17, 20; T. Flisberg—A. Waeger 17, 18; A. Andersson—S. Elmblad 19, 19; T. Flisberg—L. Johansson 13, 17; S. Fyrberg—A. Waeger 15, 13, 23.

IF Nordenhov, Göteborg—BK Olympic, Malmö, 5—0. B. Eriksson—S. Berggren 10, 18; G. Johansson—E. Haglund 13, 9; E. Karlsson—I. Rosengren 19, 14, 19; G. Johansson—S. Berggren 6, 16; B. Eriksson—I. Rosengren 11, 12, 17.

Final:

BK Wirgo, Norrköping—IF Nordenhov, Göteborg, 5—0. A. Andersson—B. Eriksson 13, 14; S. Fyrberg—E. Karlsson 15, 22; T. Flisberg—G. Johansson 12, 11, 14; A. Andersson—E. Karlsson 16, 17; T. Flisberg—B. Eriksson 10, 14.

Match om 3:e pris.

Stockholms IF—BK Olympic, Malmö, 5—0. L. Johansson—S. Berggren 12, 19; A. Waeger—I. Rosengren 17, 15; S. Elmblad—E. Haglund 9, 11; L. Johansson—I. Rosengren 19, 16, 17; S. Elmblad—S. Berggren 7, 8.